Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2068 | 8 PAGINI — 20 BANI | sîmbătă 24 decembrie 1955

Ieri au început lucrările celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R., a expus raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

(Textul raportului este publicat în interiorul ziarului)

Deschiderea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

ŞEDINŢA DE VINERI 23 DECEMBRIE 1955

Vineri, 23 decembrie, ora 9, în sala Ateneului Republicii Populare Romîne, s-a deschis cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres participă delegaţi aleşi de organizaţiile de partid din întreaga ţară.

În sală se află de asemenea, ca invitaţi, oameni ai muncii, activişti de partid şi de stat, oameni ai ştiinţei şi artei, ziarişti romîni şi străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitaţi, reprezentanţii Partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franţa, Italia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Spania, Marea Britanie, R. D. Germană, R.P.D. Coreeană, R. F. Germană, R. P. Albania, R. P. Mongolă, Austria, S.U.A., Grecia, Siria, Liban, Belgia, Finlanda, Elveţia, Suedia, Argentina, Norvegia, Iran, Triest, Luxemburg, Israel, Danemarca, Canada, Olanda.

Delegaţii întîmpină cu aplauze prelungite intrarea în sală a tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chişinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroş, Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă.

Asistenţa în picioare aclamă puternic, manifestîndu şi dragostea şi ataşamentul pentru Partidul Muncitoresc Romîn, iniţiatorul şi organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Din însărcinarea Comitetului Central al P.M.R., tovarăşul Constantin Pîrvulescu deschide Congresul.

Cuvîntarea de deschidere a tovarăşului Constantin Pîrvulescu

Tovarăşi şi tovarăşe,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn salută călduros pe delegaţii la cel de-al doilea Congres al Partidului (aplauze).

Congresul nostru are cinstea de a avea în mijlocul său oaspeţi dragi, delegaţi ai Partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Îngăduiţi-mi să salut în numele Congresului pe scumpii noştri oaspeţi **(aplauze puternice)**. Salutăm din toată inima delegaţia gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarăşul Alexei Ilarionovici Kiricenko, membru al Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S., prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina **(aplauze furtunoase, prelungite, întreaga asistenţă se ridică în picioare)**.

Salutăm fierbinte delegaţia eroicului Partid Comunist Chinez, în frunte cu tovarăşul Ciu De, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreşedinte al Republicii Populare Chineze, vicepreşedinte al Consiliului Apărării, mareşal al R. P. Chineze **(aplauze furtunoase, prelungite, întreaga asistenţă se ridică în picioare)**.

De asemenea salutăm cu toată căldura delegaţia Partidului Comunist Francez, în frunte cu tovarăşul Leon Mauvais, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist Italian, în frunte cu tovarăşul Giovanni Roveda, membru al Direcţiei Comitetului Central al Partidului Comunist Italian, senator **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului celor ce muncesc din Ungaria, în frunte cu tovarăşul Mátyás Rákosi, prim secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu tovarăşul Zenon Nowak, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist Cehoslovac în frunte cu tovarăşul Va̒clav Kopecky, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Cehoslovacia, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Cehoslovace **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist Bulgar, în frunte cu tovarăşul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist din Spania, în frunte cu tovarăşa Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist Spaniol **(aplauze prelungite)**;

delegatul Partidului Comunist din Marea Britanie, tovarăşul Ralph Palme Dutt, vicepreşedinte al Partidului Comunist din Marea Britanie, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Marea Britanie **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Socialist Unit din Germania, în frunte cu tovarăşul Karl Schirdewan, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Muncii din Coreea, în frunte cu tovarăşul Ha San Du, membru al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, şeful secţiei organizatorice a Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist German, tovarăşul Oscar Neumann, membru al Prezidiului şi Secretariatului conducerii centrale a Partidului Comunist German **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Muncii din Albania, în frunte cu tovarăşul Haki Toska, membru al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, deputat în Adunarea Populară **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Popular Revoluţionar Mongol, în frunte cu tovarăşul Gombin Cimid, membru al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, redactor şef al ziarului „Unen" **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist din Austria, în frunte cu tovarăşul Rudolf Richter, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Grecia, tovarăşul Bardzatos Vasilis, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Siria şi Liban **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist din Belgia, în frunte cu tovarăşul Renné Auguste Beelen, membru al Biroului Politic, membru al secretariatului naţional al P. C. din Belgia **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Finlanda, tovarăşul Antti August Timonen, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Finlanda **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Muncii din Elveţia, în frunte cu tovarăşul Edgar Woog, secretar general al Partidului Muncii din Elveţia **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Suedia, tovarăşul Knut Bäckström, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Suedia **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Argentina, tovarăşul Benito Marianetti, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Norvegia, tovarăşul Gotfred Holvold Johan, membru al conducerii centrale a Partidului, deputat **(aplauze puternice)**;

delegaţia partidului Tudeh din Iran **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Triest, tovarăşul Spadaro Ruggero, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Triest **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Comunist din Luxemburg, tovarăşul Urbany Dominique, secretar general al Partidului Comunist din Luxemburg **(aplauze puternice)**

delegaţia Partidului Comunist din Israel, în frunte cu tovarăşul Zvi Arie Breitstein, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Israel, redactor şef al ziarului „Kol Haam" **(aplauze puternice)**;

delegaţia Partidului Comunist din Danemarca, în frunte cu tovarăşul Jensen Alfred, vicepreşedinte al Partidului Comunist din Danemarca **(aplauze puternice)**;

delegatul Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, tovarăşul Tim Buck, secretar general al Comitetului naţional al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada **(aplauze puternice)**;

şi delegaţia Partidului Comunist din Olanda, în frunte cu tovarăşul Haken Jean, membru al Comitetului Central, deputat **(aplauze puternice)**.

Dragi tovarăşi şi tovarăşe,

Gîndul nostru se îndreaptă spre memoria luminoasă a continuatorului nepieritoarei opere a lui Vladimir Ilici Lenin, spre memoria marelui prieten al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin

Propun un moment de reculegere în memoria lui Iosif Vissarionovici Stalin **(întreaga asistenţă, în picioare, păstrează un moment de reculegere)**.

Tovarăşi,

În ultimii ani am pierdut pe unii din tovarăşii noştri de luptă, militanţi de seamă ai partidului nostru, membri ai Comitetului Central.

Acum cîţiva ani a încetat din viaţă tovarăşul Iosif Ranghet, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vechi şi încercat militant de frunte al Partidului Comunist, călit în lupta grea din ilegalitate, participant activ la pregătirea şi organizarea insurecţiei armate din 23 August 1944, la făurirea şi consolidarea statului democrat-popular, la construirea socialismului.

De asemenea a încetat din viaţă tovarăşul Lotar Rădăceanu, membru al Comitetului Central al P.M.R., militant de frunte al mişcării noastre muncitoreşti, care a avut un rol de seamă în înfăptuirea unităţii politice, organizatorice şi ideologice a clasei muncitoare, pe baza principiilor marxist-leniniste.

Nu se mai află printre noi tovarăşul Mihai Moraru, membru al Comitetului Central al P.M.R. şi al Comisiei Controlului de Partid, vechi militant al mişcării muncitoreşti, luptător activ pentru unificarea mişcării muncitoreşti.

În memoria lor propun un moment de reculegere **(întreaga asistenţă, în picioare, păstrează un moment de reculegere)**.

Tovarăşi şi tovarăşe,

În perioada de la Congresul de unificare din 1948 şi pînă astăzi, patria noastră a înregistrat mari succese de însemnătate istorică.

În aceşti ani a luat o puternică dezvoltare industria noastră şi îndeosebi industria grea, temelia dezvoltării economiei naţionale. Au luat fiinţă noi ramuri de producţie industrială, despre care înaintaşii noştri nici n-au visat că vor putea exista vreodată în ţara noastră.

Muncitorii, inginerii şi tehnicienii, însufleţiţi de comunişti, muncind plini de abnegaţie, au întîmpinat cel de-al doilea Congres al partidului nostru cu noi realizări, îndeplinind înainte de termen planul cincinal la producţia globală industrială, înfăptuind în acelaşi timp însemnate economii şi acumulări băneşti peste plan. Nivelul de trai al oamenilor muncii din oraşe şi sate a crescut continuu în aceşti ani

Ca urmare a puternicului sprijin acordat de partid şi guvern, ţărănimea muncitoare a obţinut sporirea producţiei agricole.

Convingîndu-se tot mai mult de justeţea drumului arătat de partid, ţărănimea noastră muncitoare păşeşte din ce în ce mai hotărîtă pe drumul transformării socialiste a agriculturii. În cinstea Congresului au fost create noi gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole.

În anii puterii populare a luat un puternic avînt ştiinţa şi cultura. Intelectualitatea credincioasă poporului îşi dedică forţele creatoare construirii noii vieţi socialiste în scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă

Partidul s-a preocupat continuu în aceşti ani de întărirea statului nostru, democrat popular, principalul instrument în mîinile clasei muncitoare pentru zdrobirea împotrivirii duşmanului de clasă, pentru construirea socialismului.

În lupta pentru victoria socialismului s-a consolidat alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, temelia de granit a regimului democrat-popular.

În lupta comună pentru înflorirea Republicii Populare Romîne, patria oamenilor muncii de la oraşe şi sate, s-a întărit prietenia şi frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale.

În înfăptuirea acestor realizări obţinute de poporul nostru ne-am bucurat şi în aceşti ani de ajutorul frăţesc multilateral al marei noastre prietene Uniunea Sovietică, ne-am călăuzit de marea experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construirea socialismului, experienţă pe care partidul nostru o studiază şi o aplică în mod creator la condiţiile ţării noastre. **(aplauze)**.

Credincios pînă la capăt internaţionalismului proletar, partidul nostru educă poporul muncitor în spiritul prieteniei frăţeşti şi de nezdruncinat cu marele popor sovietic, în spiritul prieteniei şi frăţiei cu ţările de democraţie populară şi mobilizează masele la contribuţia activă pentru întărirea necontenită a lagărului socialist.

Politica consecventă de pace a partidului şi guvernului nostru a dus la creşterea prestigiului internaţional al ţării noastre, factor activ în lupta pe care forţele păcii din întreaga lume în frunte cu Uniunea Sovietică o duc împotriva politicii agresive a cercurilor imperialiste, pentru pace şi prietenie între toate popoarele **(aplauze)**.

Congresul va trasa noile sarcini pentru victoria deplină a socialismului în ţara noastră, pentru întărirea statului democrat-popular, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

Tovarăşi şi tovarăşe,

Inimile noastre sînt pline de bucurie şi mîndrie că partidul nostru se prezintă la Congresul său cu realizări însemnate în construirea socialismului, mai puternic şi mai unit ca oricînd în jurul Comitetului Central, în frunte cu primul său secretar, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej **(aplauze puternice: toţi se ridică în picioare)**.

Trăiască al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn! **(aplauze furtunoase, îndelungate)**.

Tovarăşi,

Din însărcinarea C.C. al P.M.R. declar deschis cel de al doilea Congres al Partidului **(aplauze puternice, îndelung repetate)**.

★

Congresul trece la alegerea prezidiului. Delegaţii aleg în unanimitate PREZIDIUL Congresului, compus din tovarăşii:

Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chişinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroş, Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă, Ştefan Voitec, Nicolae Ceauşescu, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Teodor Iordăchescu, Ianos Fazekaş, Leontin Sălăjan, Constanţa Crăciun, Florian Dănălache, Ludovic Csupor, Ion Cozma, Ene Ţurcanu.

Tovarăşul Constantin Pîrvulescu invită la masa prezidiului pe membrii prezidiului Congresului. Iau loc de asemenea la masa prezidiului conducători ai delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, tovarăşii A. I. Kiricenco, Ciu De, Matyas Rakoşi, Dolores Ibarruri.

Sînt alese apoi în unanimitate Comisia de Validare, Secretariatul, şi Comisia de Redactare

Din COMISIA DE VALIDARE fac parte tovarăşii: **Mihail Dalea, Constantin Anca, Iosif Bank, Vasile Bene, Vasile Cristache, Dumitru Cristescu, Mihai Mujic, Ileana Răceanu, Dumitru Simulescu.**

Din SECRETARIAT fac parte tovarăşii: **Petre Lupu, Dumitru Berezîtchi, Aurel Duma, Vladimir Gheorghiu, Vasile Patilineţ.**

Din COMISIA DE REDACTARE fac parte tovarăşii: **Leonte Răutu, Paul Niculescu Mizil, Ion Pas, Sorin Toma, Ilie Verdeţ.**

Congresul aprobă apoi în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. **Raportul de activitate al C.C. al P. M. R., raportor tovarăşul Gheorghe Gheorghiu Dej.**
2. **Raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportor tovarăşul Guină Nicolae.**
3. **Raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1956—1960, raportor tovarăşul Chivu Stoica.**
4. **Raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R., raportor tovarăşul Ceauşescu Nicolae.**
5. **Alegerea organelor centrale ale partidului.**

Se adoptă de asemenea regulamentul de desfăşurare al lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarăşul Constantin Pîrvulescu, care prezidează şedinţa, dă cuvîntul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru a expune Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. **(întreaga asistenţă în picioare aclamă îndelung)**.

Raportul de activitate al C. C. al P.M.R. este subliniat în repetate rînduri prin vii aplauze.

După încheierea raportului, toţi delegaţii se ridică în picioare ovaţionînd minute în şir. În sală răsună aclamaţii: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!" Uralele nu contenesc vreme îndelungată.

La ora 17,15', şedinţa se ridică. Următoarea şedinţă are loc sîmbătă 24 decembrie ora 9.

TELEGRAMA

Preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
Tovarăşul Chivu Stoica

Bucureşti

Vă mulţumesc din toată inima, tovarăşe Preşedinte al Consiliului de Miniştri, pentru bunele cuvinte adresate de dumneavoastră Uniunii Sovietice în legătură cu rezolvarea problemei admiterii de noi membri în Organizaţia Naţiunilor Unite. Guvernul Sovietic a considerat de mult ca o mare nedreptate faptul că o serie de state, printre care şi Republica Populară Romînă, nu aveau posibilitatea de a participa cu drepturi egale cu ale celorlalte state la lucrările Organizaţiei Naţiunilor Unite. Acum, cînd această nedreptate a fost înlăturată şi s-a adoptat hotărîrea de a admite în Organizaţia Naţiunilor Unite statele mai sus menţionate, aceasta trezeşte un sentiment de adîncă satisfacţie. Poporul sovietic şi Guvernul Sovietic felicită călduros poporul romîn şi Guvernul Romîn cu prilejul admiterii Republicii Populare Romîne în Organizaţia Naţiunilor Unite.

N. BULGANIN

Moscova
22 decembrie 1955

Însufleţite mitinguri în cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R.

În preajma şi în ziua deschiderii lucrărilor celui de al II-lea Congres al P.M.R., în numeroase întreprinderi şi instituţii din Capitală şi din întreaga ţară au avut loc mitinguri festive. Într-o atmosferă de puternică însufleţire oamenii muncii au făcut bilanţul succeselor obţinute în întrecerea socialistă desfăşurată în cinstea măreţului eveniment din viaţa poporului nostru, luîndu-şi angajamentul de a lupta cu toate puterile pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor pe care le va lua Congresul partidului.

★

La mitingul care a avut loc la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie", vrednicii ceferişti au raportat cu mîndrie depăşirea angajamentelor luate: în loc de 8 vagoane reparate peste plan — 12; în loc de 2 locomotive—3. În ziua deschiderii lucrărilor Congresului partidului ceferiştii au lucrat în contul lunii februarie 1956.

★

Constructorii de baloze de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală au raportat că şi-au realizat planul anual la toate sortimentele încă din ziua de 21 decembrie, dînd peste angajamentul luat acumulări băneşti în valoare de 886 000 lei.

★

Textiliştii de la întreprinderea „Industria Bumbacului A" au adresat Congresului partidului, cu prilejul mitingului ţinut vineri dimineaţă, o telegramă în care arată că au îndeplinit planul pe anul 1955 cu 12 zile înainte de termen şi au dat peste planul anual 46 436 m p. de ţesături.

Brigăzile de oţelari de la oţelăria Siemens Martin a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara au adresat Congresului partidului o telegramă în care vestesc că pînă în dimineaţa zilei de 23 decembrie au dat peste planul anual 4 364 tone de oţel. Minerii de la minele de fier Ghelar şi-au realizat în ziua de 22 decembrie planul de producţie pe anul 1955.

★

La Bacău, peste 12 000 de oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului s-au adunat în piaţa sfatului popular orăşenesc la mitingul organizat în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Cu acest prilej a luat cuvîntul Baltagiu Rozalia, secretar al comitetului orăşenesc de partid.

Asemenea mitinguri au avut loc şi în regiunile Oradea, Ploeşti, Arad, Galaţi, Constanţa, Craiova.

★

La Cluj, mii de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari de la Atelierele C.F.R. „16 Februarie" au participat la mitingul festiv care a avut loc în ziua de 23 decembrie. Cu acest prilej, tov. Nicolae Popa, directorul Atelierelor a subliniat realizările deosebite obţinute de colectivul Atelierelor în cinstea Congresului partidului. Tov. Gheorghe Miron, şeful secţiei I a locomotive a predat mecanicului Vasile Mărguţă de la Depoul C.F.R. Timiş-Triaj, locomotiva nr. 142067, a 8-a locomotivă la care ceferiştii au făcut reparaţii capitale.

În oraşul şi regiunea Iaşi

În mitinguri entuziaste oamenii muncii din întreprinderile şi instituţiile din oraşul şi regiunea Iaşi au salutat deschiderea lucrărilor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

La Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" a luat cuvîntul tov. Alexandru Sovetov, directorul Atelierelor care a arătat că în cinstea marelui eveniment ceferiştii au îndeplinit cu 46 zile mai devreme planul de producţie pe anul 1955, au mărit productivitatea muncii cu 7,2 la sută şi au redus preţul de cost cu 9,6 la sută faţă de plan.

Participanţii la miting au adresat Congresului partidului o telegramă de salut în care se angajează să îndeplinească cu acelaşi elan de muncă hotărîrile şi directivele ce vor fi adoptate de Congres.

★

Şedinţa festivă de la filiala Iaşi a Academiei R.P.R. a fost deschisă de acad. profesor Radu Cernătescu, preşedintele filialei, care a subliniat marea importanţă istorică pe care o are cel de al II-lea Congres al partidului. Apoi profesorul universitar I. Grămadă, secretarul ştiinţific al filialei, a arătat că oameni de ştiinţă din oraşul Iaşi au întîmpinat cu dragoste cel de al doilea Congres al partidului. Ei au terminat numeroase lucrări ştiinţifice peste prevederile planului tematic pe anul în curs.

În facultăţi au avut loc de asemenea mitinguri de salut.

La Institutul Politehnic au vorbit profesorul Dumitru Rusu, conferenţiarul Constantin Banişte şi studentul Leonard Munteanu care şi-au exprimat dragostea faţă de partid, angajîndu-se să depună toate eforturile pentru succesul deplin al sesiunii de examene.

La Institutul de medicină, în cadrul mitingului, lectorul dr. Mihai Hurduc a arătat că în anii puterii populare a crescut numărul studenţilor mediciniştl, precum şi numărul burselor, căminelor şi cantinelor. Apoi profesorul dr. M. Leibovici de la catedra de anatomie patologică şi studentul Ivan Aurel de la facultatea de Medicină generală au propus — şi toţi cei de faţă au aprobat cu entuziasm — ca cele 150 lucrări ce se vor prezenta în cadrul sesiunilor ştiinţifice ale cadrelor didactice şi la cercurile ştiinţifice studenţeşti să fie închinate Congresului partidului.

Mitinguri asemănătoare au mai avut loc la Institutul de Agronomie şi Universitatea „Alexandru Ion Cuza".

Sosirea unor delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti la cel de al II-lea Congres al P. M. R.

În cursul zilei de vineri au continuat să sosească în Capitală delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Delegaţia Partidului Comunist Francez este alcătuită din Leon Mauvais, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Francez, şi Victor Michaut, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez.

Delegat al Partidului Comunist al Marii Britanii este R. Palme Dutt, vicepreşedinte al Partidului Comunist al Marii Britanii.

Delegaţia Partidului Comunist din Spania este formată din Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist din Spania şi Enrique Lister, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Spania.

Partidul Muncitoresc Progresist din Canada este reprezentat de Tim Buck, secretar general al Comitetului Naţional al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada.

Din delegaţia Partidului Comunist din Danemarca fac parte Peter Alfred Jensen, vicepreşedinte al Partidului Comunist din Danemarca, şi Iohanes Marinus Poulsen, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Danemarca.

Delegat al Partidului Comunist din Suedia este Knut Bäckström, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Suedia.

Delegaţia Partidului Comunist din Austria este formată din Rudolf Richter, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria, şi Ienö Kostman, membru al C.C. al Partidului Comunist din Austria, redactor şef adjunct al ziarului „Österreichische Volksstimme".

Din delegaţia Partidului Comunist din Olanda fac parte Jan Haken membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda, deputat, şi Harman Kleuver, membru al Biroului de propagandă al C.C. al Partidului Comunist din Olanda.

Partidul Comunist din Norvegia este reprezentat de Gotfred Hölvold Johan, membru în conducerea centrală a Partidului Comunist din Norvegia, deputat.

Delegaţiile partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti au fost salutate de tovarăşii: Al. Moghioroş, Miron Constantinescu, D. Coliu, S. Bughici, Ghizela Vass, I. Pas, I. G. Maurer, C. Doncea, M. Florescu, C. Loncear, I. Rădan, şi de reprezentanţi ai oamenilor muncii.

(Agerpres)

Programe artistice închinate Congresului Partidului

IAŞI 23 (Agerpres). — Teatrul Naţional din Iaşi a prezentat vineri seara un spectacol închinat celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Spectacolul intitulat „Poem" a cuprins o dramatizare a scriitorilor ieşeni Sandu Teleajen şi George Vasilescu după lucrări ale scriitorilor Mihai Beniuc, Tudor Arghezi, Aurel Baranga, Nicolae Moraru, Victor Tulbure, precum şi fragmente din lucrări muzicale de Beethoven, Haciaturian, Matei Socor, Alfred Mendelsohn. Şi-au dat concursul Filarmonica de stat „Moldova" şi corul de stat „Gavril Muzicescu" din Iaşi.

★

GALAŢI 23 (Agerpres). — În cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., colectivul Teatrului de stat din Galaţi a prezentat vineri seara, în sala de festivităţi a clubului metalurgiştilor din localitate un recital cu fragmente din lucrări dramatice oglindind lupta partidului. S-au prezentat fragmente din piesele „Pentru fericirea poporului" de A. Baranga şi N. Moraru, „Cumpăna" de Lucia Demetrius şi „Într-o noapte de vară" de A. Baranga.

★

La Clubul Universităţii „C. I. Parhon" din b-dul Schitu Măgureanu a avut loc vineri după amiază un spectacol intitulat „Pagini de luptă din istoria partidului" organizat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

A fost prezentat un program artistic care a cuprins recitări, cîntece inspirate din lupta revoluţionară a partidului, dansuri şi un tablou din piesa „Pentru fericirea poporului" de A. Baranga şi N. Moraru

La spectacol şi-au dat concursul studenţii facultăţii de filozofie şi studenţi străini de la Universitatea „C. I. Parhon".

Spectacolul festiv prezentat la Teatrul de Operă şi Balet

La Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. a avut loc vineri seara un spectacol festiv prezentat de ansamblurile de cîntece şi dansuri din Capitală în cinstea deschiderii celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La spectacol au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu Dej, Chivu Stoica, I. Chişinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, E. Bodnăraş, P. Borilă, membri ai C.C. al P.M.R., delegaţi invitaţi la Congresul P.M.R.

Au asistat A. I. Kiricenko, conducătorul delegaţiei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Ciu De, conducătorul delegaţiei Partidului Comunist Chinez şi alţi conducători ai delegaţiilor şi membri ai delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti invitate la Congres.

Spectacolul, alcătuit din cîntece de masă şi cîntece şi dansuri populare, s-a bucurat de succes.

(Agerpres)

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

Raport prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

I.

Situația internațională

Tovarăși,

In cei 8 ani care au trecut de la primul congres al Partidului Muncitoresc Romîn s-au produs în lume transformări ce au avut profunde consecințe în viața popoarelor și în relațiile dintre state.

La baza acestor transformări se află creșterea uriașă a activității maselor populare în întreaga lume. In epoca noastră, sute de milioane de oameni s-au pus în mișcare, luînd parte activă și conștientă la lupta pentru democrație și socialism, pentru scuturarea jugului imperialist pentru rezolvarea problemei războiului și păcii.

Niciodată voința arzătoare de a preîntîmpina un nou război și de a asigura o pace durabilă n-a răscolit atît de profund straturile populare cele mai largi, omenirea întreagă. Apărarea păcii a devenit cu adevărat problema zilelor noastre. De forța și amploarea luptei pentru pace nu pot să nu țină seamă guvernele și cercurile conducătoare ale țărilor capitaliste.

Intreaga dezvoltare a evenimentelor internaționale din perioada postbelică a arătat popoarelor lumii opoziția de neîmpăcat între interesele lor cele mai vitale și politica de pe „poziții de forță" politică de agravare a încordării internaționale și de pregătire a unui nou război, dusă de cercurile imperialiste cele mai reacționare. In lupta împotriva acestei politici antipopulare, agresive, forțele păcii au obținut în ultima vreme mari succese care reprezintă unul din factorii cei mai importanți ai situației internaționale.

Rolul determinant în dobîndirea acestor succese l-a avut lagărul păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, a cărui politică externă are ca scop să nu admită ca distrugerea barbară de vieți omenești și de valori materiale să fie folosită drept mijloc de rezolvare a problemelor internaționale litigioase. La temelia politicii externe a lagărului socialist stă învățătura marelui Lenin cu privire la coexistența pașnică între țări cu sisteme sociale deosebite, pe baza respectării stricte a dreptului pe care-l are fiecare popor de a se dezvolta potrivit cu voința și interesele sale.

Formarea și consolidarea puternicului lagăr al țărilor socialiste au constituit o mare cucerire istorică nu numai a popoarelor acestor țări, dar și a întregii mișcări mondiale de eliberare a popoarelor de sub jugul social și național. Unitatea și colaborarea frățească a țărilor lagărului socialist se întemeiază pe caracterul orînduirii social-economice a țărilor socialiste, pe unitatea intereselor lor vitale și pe identitatea scopului final, pe concepția unică marxist-leninistă a partidelor comuniste și muncitorești care conduc aceste țări, concepție care îmbină în mod armonios internaționalismul proletar cu patriotismul socialist. Relațiile între aceste țări sînt călăuzite de respectul reciproc pentru suveranitatea de stat și drepturile egale ale tuturor țărilor, mari sau mici, pentru particularitățile lor naționale, pentru cultura lor, pentru aportul pe care-l aduce fiecare din ele la tezaurul comun al progresului uman.

Pe baza relațiilor de tip nou, ce s-au închegat între țările lagărului socialist, se formează și se întărește necontenit, alături de sistemul economic mondial capitalist, vechi și perimat, sistemul nou, socialist, al economiei mondiale, în frunte cu Uniunea Sovietică, în cuprinsul căruia țările lagărului socialist se ajută reciproc, realizează diviziunea muncii și coordonarea planurilor dezvoltării economiei lor naționale în scopul avîntului economic continuu și al ridicării nivelului de viață al popoarelor lor.

Un factor de importanță istorică hotărîtoare, care exercită o înrîurire uriașă asupra întregii evoluții a umanității, este puternica și neîntrerupta dezvoltare a Uniunii Sovietice — forța conducătoare a lagărului socialist. In privința realizărilor mărețe ale Uniunii Sovietice pe tărîmul dezvoltării economice este deplin grăitor faptul că în anul 1955 volumul producției ei industriale a depășit de 27 ori producția industrială din 1913. An de an crește producția agriculturii socialiste. Se desțelenesc milioane de hectare. Se dezvoltă creșterea animalelor. Datorită înfloririi economiei naționale a U.R.S.S., sporește necontenit buna starea materială și culturală a poporului. Uniunea Sovietică este azi o mare putere industrială care se află la un nivel de dezvoltare economică egal cu al țărilor capitaliste cele mai avansate tehnicește. Exemplul strălucit al poporului sovietic, condus de marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, luminează puternic calea întregii omeniri muncitoare și a tuturor popoarelor spre noua societate socialistă **(vii aplauze).**

An de an se afirmă cu tot mai mare putere influența pe care o exercită asupra vieții internaționale marea Republică Populară Chineză. Victoria revoluției populare, înfăptuită de poporul chinez sub conducerea partidului său comunist, a lărgit considerabil spărtura ce s-a făcut în sistemul capitalist. Poporul chinez de 600 de milioane oameni a realizat succese remarcabile în domeniul construcției economice și culturale. Aceste succese însuflețesc și îmbărbătează popoarele coloniale și dependente în lupta lor de eliberare națională. Lupta poporului chinez pentru restabilirea drepturilor sale legitime în O.N.U. cît și a drepturilor sale asupra Taivanului — teritoriu național chinez — are sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace. **(aplauze).**

In perioada care formează obiectul acestui raport, orînduirea democrat-populară, care s-a născut în focul luptelor într-un mare număr de țări din Europa și Asia, s-a consolidat definitiv. Popoarele țărilor europene de democrație populară au trecut la construirea socialismului și au realizat pași mari și însemnați înspre acest țel. Datorită relațiilor de într-ajutorare frățească, datorită marelui sprijin al Uniunii Sovietice, economia lor se dezvoltă neîncetat într-un ritm necunoscut țărilor capitaliste. Astăzi, U.R.S.S., China populară și celelalte țări democrat-populare formează o comunitate monolită a statelor socialiste, dispunînd de uriașe resurse materiale și umane. Lagărul socialist ocupă a patra parte din suprafața globului pămîntesc. El cuprinde mai bine de jumătate din populația Europei și aproape jumătate din cea a continentului asiatic, ceea ce înseamnă 37% din populația lumii întregi.

Marile realizări obținute de țările lagărului socialist pe tărîm social și economic, pe tărîmul ridicării nivelului de viață și al dezvoltării culturii sînt urmărite cu viu interes și profundă simpatie de milioane de oameni din toate țările, care văd în lagărul socialist bastionul de nădejde al luptei lor pentru pace, pentru democrație, pentru un viitor fericit. (aplauze puternice).

Insemnatele rezultate pozitive obținute în ultima vreme în direcția slăbirii încordării internaționale sînt, înainte de toate, rod al eforturilor perseverente și al inițiativelor internaționale înțelepte ale Uniunii Sovietice și ale Republicii Populare Chineze. Intr-un răstimp scurt, s-au succedat evenimente a căror importanță internațională este îndeobște recunoscută. Nu vom aminti decît o parte din ele. Au fost stinse cele 2 focare de război din Asia — în Coreea și Vietnam. Uniunea Sovietică a făcut cunoscutele sale propuneri cu privire la dezarmare. S-au reluat relațiile prietenești și frățești între U.R.S.S. și R. P. F. Iugoslavia, eveniment de mare însemnătate pentru cauza păcii și socialismului. S-a încheiat tratatul de stat cu Austria. S-au stabilit relații diplomatice între U.R.S.S. și Republica Federală Germană. S-au întărit legăturile de prietenie între U.R.S.S. și India, Birmania, Afganistan.

In iulie a.c. a avut loc la Geneva conferința șefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței. Această conferință a însemnat un pas înainte spre stabilirea unor relații de coexistență pașnică, de încetare a războiului rece, de asigurare a securității internaționale. Ea a creat anumite premize favorabile dezvoltării mai departe a colaborării pașnice între popoare.

Acțiunea perseverentă a Uniunii Sovietice, sprijinită de toate țările lagărului socialist, pentru a determina destinderea în relațiile internaționale și rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru a zădărnici uneltirile primejdioase ale cercurilor agresive, se bucură de sprijinul activ al celor mai largi mase, în diferite țări, deoarece ea corespunde cu interesele lor vitale, cu năzuința lor fierbinte de pace. In urma succeselor repurtate în lupta pentru pace a crescut mai mult ca oricînd conștiința maselor populare că războiul poate fi împiedicat prin lupta lor. Aceste succese au determinat serioase deplasări în opinia publică mondială în favoarea ideii de colaborare pașnică între popoare, deplasări ce ating cele mai variate straturi sociale, inclusiv anumite grupări politice ale burgheziei și chiar cercuri conducătoare din unele țări capitaliste. In numeroase țări crește curentul împotriva politicii de înjghebare a blocurilor militare. Se afirmă tot mai puternic în diferite state dorința de a pune capăt opreliștilor ridicate de cercurile reacționare în calea dezvoltării relațiilor de afaceri și a schimburilor culturale între Est și Vest.

Principiile coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite, se afirmă cu tot mai multă putere în viața internațională. Astăzi aceste principii sînt împărtășite de un număr tot mai mare de țări din Europa, Asia, Africa. (aplauze).

O înrîurire deosebit de profundă exercită ideile coexistenței pașnice în țările ce s-au eliberat de sub jugul colonialiștilor imperialiști. In ultimii ani mișcarea de eliberare națională în colonii și țări dependente a luat un avînt fără precedent, cuprinzînd popoare ce alcătuiesc o jumătate din omenire.

Aceste popoare luptă curajos pentru a lichida moștenirea grea a trecutului — urmare a dominației de jaf a „civilizatorilor" colonialiști. Ele depun mari eforturi pentru a pune capăt înapoierii economice și culturale, a dezvolta o industrie proprie, a-și asigura și consolida independența națională.

Mișcarea de eliberare națională stîrnește furia și ura neputincioasă a colonialiștilor. In schimb, ea se bucură de adînca simpatie a clasei muncitoare internaționale, a popoarelor lagărului socialist. Marele Lenin scria încă acum patru decenii „Pretutindeni în Asia crește, se lărgește și se întărește o puternică mișcare democratică... Sute de milioane de oameni se deșteaptă la viață, lumină și libertate. Ce entuziasm stîrnește această mișcare mondială în inimile tuturor muncitorilor conștienți!

...Cît de mare e simpatia pe care toți democrații cinstiți o nutresc pentru tînăra Asie!" *)

Așa cum a prevăzut în mod genial Lenin, sistemul colonial se prăbușește — și aceasta zdruncină temeliile capitalismului mondial. Țări mari ca India, Indonezia, Birmania, ținute de colonialiști, pînă anii trecuți, în stare de dependență, au devenit state de sine stătătoare. Se dezvoltă mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe, din Orientul apropiat și pînă în Maroc.

Popoarele care și-au scuturat jugul imperialist și cele ce luptă pentru eliberarea lor din sclavia colonială reprezintă o forță gigantică a progresului social în lumea contemporană, o puternică forță combativă a frontului păcii **(aplauze).**

Tovarăși,

Cu toate succesele reale obținute în lupta pentru asigurarea unei păci trainice în lume, forțele păcii sînt pe deplin conștiente că există încă multe probleme nereglementate în Europa, în Asia și în alte continente, că sînt necesare eforturi neslăbite pentru a dezvolta rezultatele obținute, că trebuie o vigilență permanentă împotriva manevrelor pe care le întreprind adversarii destinderii internaționale. Adepții cei mai înverșunați ai războiului rece, ai cursei înarmărilor și agresiunii din S.U.A., precum și din Anglia și alte state membre ale blocurilor agresive fac și vor face tot ce le stă în putință pentru a ridica piedici în calea destinderii și colaborării internaționale, pentru a tulbura pacea. Aceasta o confirmă remilitarizarea Germaniei occidentale, continuarea politicii de înjghebare a tot felul de grupări militare agresive, legate de Blocul Atlantic, abandonarea de către puterile occidentale a propriilor lor propuneri în problema dezarmării și intensificarea cursei înarmărilor atomice, poziția lor în problema securității europene care n-a făcut posibilă o soluție reciproc acceptabilă. Datorită unei astfel de atitudini, conferința de la Geneva a miniștrilor de Externe ai celor patru mari puteri n-a dat rezultatele pe care le așteptau și pe care le cereau popoarele.

Toate acestea arată că anumite cercuri imperialiste mai nutresc iluzia că ar putea trata cu Uniunea Sovietică, cu lagărul socialist, de pe „poziții de forță". Lagărul socialist, deplin conștient de tăria sa crescîndă, continuă neobosit lupta sa pentru pace, deoarece aceasta este singura politică corespunzătoare atît intereselor țărilor lagărului socialist, cît și ale tuturor țărilor, ale tuturor popoarelor. **(vii aplauze).**

Cercurile imperialiste agresive, stăpînii trusturilor de armament și ceilalți mari monopoliști profitori ai goanei înarmărilor nutresc speranța deșartă că ar putea „rezolva" contradicțiile inerente capitalismului, organizînd aventuri războinice, pregătind o nouă conflagrație mondială. Ei nutresc iluzia că politica lor de ațîțare a războiului ar putea opri acțiunea legilor obiective nestrămutate ale dezvoltării societății, ascuțirea inevitabilă a crizei generale a sistemului capitalist.

Dar ce arată faptele? De ani de zile, aceste cercuri intensifică goana înarmărilor și sporesc cheltuielile militare. Ajunge să menționăm că în Statele Unite ale Americii cheltuielile militare reprezentau în 1953 60% din buget — și trebuie subliniat că este vorba numai de acele cheltuieli care figurează în buget. Dacă producția industrială a țărilor capitaliste a cunoscut o oarecare creștere în ultimii ani, aceasta s-a datorat îndeosebi comenzilor militare. Dar, în decurs de 4 ani (1951—1954) în țările capitaliste europene împreună cu S.U.A. această creștere a fost numai de 26%, iar în S.U.A. luate aparte de 12%, în timp ce în U.R.S.S. producția a crescut în același răstimp cu 71%. Față de anul 1929, adică în decurs de 25 ani, producția industrială a țărilor capitaliste reprezenta în 1954 doar 176%, în timp ce producția U.R.S.S. atinsese 1785%.

Deși principalele țări capitaliste posedă mari resurse materiale și, în unele ramuri, mijloace tehnice moderne, relațiile de producție bazate pe exploatarea oamenilor muncii și însușirea rodului muncii lor de către capitaliști încătușează forțele de producție și împiedică folosirea din plin a cuceririlor geniului uman, pe tărîmul științei și tehnicii.

Capitalismul este incapabil să asigure dezvoltarea continuă, în linie ascendentă a economiei care este periodic zdruncinată de crize. Speranțele economiștilor burghezi că marile cheltuieli de înarmare vor salva capitalismul de fenomene de criză se dovedesc iluzorii. Presa capitalistă își exprimă tot mai frecvent temerea că o nouă criză „pîndește după colț". Dezvoltarea unilaterală, anormală a economiei, bazată pe creșterea cheltuielilor neproductive pentru militarizarea economiei, poate să ducă la înăsprirea și nu la înlăturarea fenomenelor de criză.

Cheltuielile uriașe, provocate de goana nebunească a înarmărilor, și profiturile fabuloase ale monopoliștilor apasă greu clasele exploatate. Sub povara inflației și a impozitelor tot mai grele, costul vieții a crescut în cele mai multe țări capitaliste. Intensificarea excesivă a muncii a dus la sporirea accidentelor în muncă, la extinderea diferitelor boli, la scurtarea duratei medii a vieții muncitorilor. Deosebit de grea este situația economică a femeilor și tinerilor. Se dezvoltă procesul de expropriere și pauperizare a micilor producători în agricultura unor țări capitaliste.

Oamenii muncii din lumea capitalistă trăiesc într-o veșnică nesiguranță a zilei de mîine. Regimul capitalist nu le asigură dreptul lor cel mai elementar — dreptul la muncă. Datele oficiale privitoare la numărul șomerilor integrali publicate de O.E.C.E. (Organizația Europeană de Cooperare Economică), recunosc că în principalele țări capitaliste, S.U.A., Italia, R. F. Germană, Anglia, Franța, Belgia, Canada, numărul total al șomerilor, care era de 5.003.000 în 1948, a ajuns la 7.272.000 în 1954. Dar aceste date sînt incomplecte și în mod evident micșorate. Din situațiile publicate de presa occidentală, numai numărul șomerilor totali din S.U.A. se ridica, la sfîrșitul anului 1954, la peste 5 milioane. Numărul șomerilor parțiali în aceste țări întrece cu mult numărul șomerilor totali.

Și mai grea este situația oamenilor muncii în țările slab dezvoltate. Pe continente întregi — în America de Sud, în Africa, în țări ale Asiei, jugul colonial ține în stare de mizerie fizică și materială sute de milioane de oameni. Pe teritorii întinse, a muri de foame este lucru obișnuit, iar o școală, un spital — sînt rarități. Miliardele stoarse de imperialiști din aceste țări și care ar putea servi la ridicarea economiei lor și a nivelului de trai al populației, slujesc la îmbogățirea marilor societăți capitaliste și la fabricarea de arme nimicitoare.

Exploatarea capitalistă, împreună cu ofensiva împotriva drepturilor democratice, duc la intensificarea luptei de clasă, fac să crească spiritul de organizare a oamenilor muncii și fermitatea lor în lupta pentru îmbunătățirea nivelului de trai, pentru propria lor libertate.

Aceasta o arată și mișcarea grevistă din țările capitaliste. Comparînd perioada dintre 1935—1939 cu aceea dintre 1946—1950, pentru un număr de 16 țări capitaliste principale, constatăm că în timp ce în prima perioadă s-au produs greve cuprinzînd 15.500.000 muncitori, în perioada a doua această cifră a crescut la peste 49.000.000. Aceste date spulberă teoriile reformiste ale social-democrației de dreapta despre „noile" căi pe care marele capital le-ar fi găsit pentru împăcarea capitalului cu munca, a exploatatorilor cu exploatații.

Lupta clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii împotriva exploatării capitaliste, pentru un trai mai bun, pentru libertate, democrație și independență națională este condusă cu abnegație, curaj și consecvență, adeseori în condițiuni neasemuit de grele, de partidele comuniste și muncitorești, luptători înfocați pentru pace, purtători credincioși ai ideilor marxism-leninismului. **(aplauze).**

Tovarăși,

După conferința miniștrilor de Externe de la Geneva, cercurile agresive dușmane ale destinderii internaționale încearcă din nou să ațîțe războiul rece. Unele personalități fac declarații potrivnice spiritului Genevei și ideii de coexistență pașnică între popoare. Dar avem convingerea că, în ciuda acestor încercări, popoarele vor împiedica revenirea la războiul rece. Coexistența pașnică între țări cu sisteme politice diferite, în scopul menținerii păcii și dezvoltării de legături multilaterale între popoare, a devenit o realitate, pe care n-o poate întuneca propaganda dusă de ațîțătorii la război și de slugile lor. Recenta călătorie a tovarășilor Hrușciov și Bulganin în India, Birmania, Afganistan este o strălucită manifestare a politicii de coexistență pașnică.

In cuvîntările lor, pronunțate în cursul călătoriei în aceste trei țări, tovarășii Bulganin și Hrușciov au dat o profundă analiză științifică, marxist-leninistă, unor probleme internaționale fundamentale, cum sînt: dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoare pe baza principiului coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme social-economice diferite; transformările politice profunde care au loc în țările Asiei și în alte țări din Orient, necesitatea lichidării complecte a sistemului colonial și asigurării condițiilor pentru dezvoltarea multilaterală a fiecărui popor: întărirea și dezvoltarea colaborării internaționale a clasei muncitoare, a colaborării frățești între partidele comuniste și muncitorești.

Primirea entuziastă făcută de milioane de oameni din India, Birmania și Afganistan delegației sovietice este o expresie grăitoare a dragostei și prieteniei pe care popoarele acestor țări o nutresc pentru Uniunea Sovietică, promotoarea luptei pentru pace, libertate și independența popoarelor. Strîngerea legăturilor de prietenie între marile popoare ale Uniunii Sovietice, Chinei, Indiei și altor țări, care reprezintă majoritatea covîrșitoare a populației globului, are o însemnătate cu adevărat istorică **(aplauze).**

Subliniind importanța pe care o are întărirea prieteniei între U.R.S.S. și India pentru cauza păcii în lume, președintele guvernului indian, Nehru, și a exprimat convingerea că tot mai multe țări vor accepta principiile coexistenței și colaborării pașnice, ale neagresiunii și neamestecului în treburile interne ale altor țări, deoarece omenirea civilizată n are altă cale.

Forțele iubitoare de pace resping manevrele dușmanilor coexistenței pașnice între popoare, lărgind și întărind tot mai mult mișcarea mondială de apărare a păcii.

Popoarele lagărului socialist și mase mari de oameni ai muncii din țările capitaliste sînt profund încredințate de superioritatea socialismului asupra capitalismului și au ferma convingere că sistemul capitalist și-a trăit traiul și că viitorul aparține socialismului. Adepții sistemului capitalist au o părere contrarie, ei cred în superioritatea capitalismului. Dar această problemă trebuie rezolvată nu pe calea armelor, ci pe calea întrecerii pașnice între cele două sisteme.

Cîtă dreptate a avut tovarășul Hrușciov, spunînd într-una din cuvîntările sale, rostite în India:

„Să verificăm în practică al cui sistem este mai bun — chemăm noi pe oamenii politici din statele capitaliste. Să ne întrecem fără război. Oare aceasta este o preocupare rea? Doar așa e mai bine decît să spui: hai să ne întrecem cine va fabrica mai mult armament și cine-l va bate pe celălalt. Aceasta este o întrecere antipopulară, o întrecere pentru nimicirea oamenilor, iar propunerile noastre sînt — întrecere pașnică pentru ridicarea nivelului de trai al tuturor popoarelor".

Aceasta este poziția țărilor lagărului socialist în problema relațiilor dintre țări aparținînd unor sisteme social-economice deosebite **(aplauze prelungite).**

Tovarăși,

Situația internațională a Republicii Populare Romîne se deosebește radical de cea a vechii Romînii burghezo-moșierești. Republica noastră populară, stat cu adevărat independent și suveran, are prieteni mulți, puternici și încercați. Prietenia strînsă și colaborarea frățească cu marea Uniune Sovietică și cu toate țările lagărului socialist constituie chezășia de nădejde a independenței noastre naționale și a securității noastre de stat **(aplauze).**

Statul nostru democrat popular duce cu fermitate o politică conformă cu interesele lagărului păcii și socialismului, contribuind la întărirea lui continuă, la strîngerea și dezvoltarea marii prietenii între popoarele noastre.

In politica sa externă R.P.R. înfăptuiește principiile respectării suveranității naționale și egalității în drepturi în relațiile între toate statele, ale neagresiunii și rezolvării pașnice a tuturor diferendelor ale coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite și neamestecului în treburile lor interne.

Incercările făcute de anumite cercuri reacționare din Apus de a se amesteca în treburile interne ale poporului romîn au primit o ripostă fermă. Acestora le răspundem: Noi nu ne amestecăm în treburile voastre și, după cum am respins, vom respinge, cu toată hotărîrea, orice amestec în propriile noastre treburi. **(vii aplauze).**

Ținînd seama de acțiunile adversarilor păcii și colaborării pașnice între popoare, partidul și guvernul nostru acordă atenția cuvenită întăririi continue a puterii de apărare a patriei noastre. In scopul asigurării securității sale țara noastră, împreună cu U.R.S.S., țările democrat-populare din Europa, R.D. Germană, a încheiat Tratatul de securitate colectivă și asistență mutuală de la Varșovia.

După cum s-a declarat în repetate rînduri, R.P.R. se pronunță pentru crearea în Europa a unui sistem unic de securitate colectivă și sprijină cu toată hotărîrea propunerile Uniunii Sovietice pentru realizarea unui astfel de sistem.

Infăptuirea unui sistem de securitate colectivă la care să participe atît R.D. Germană cît și R. F. Germană, colaborarea și treptata apropiere dintre cele două state germane — este drumul sigur pentru unificarea Republicii Democrate Germane și a Republicii Federale Germane, potrivit cu interesele poporului german într-un singur stat național german, democrat și iubitor de pace.

Republica Populară Romînă a sprijinit și sprijină propunerile sovietice de reducere a înarmărilor, de interzicere a armelor atomice și cu hidrogen și de control internațional eficace asupra realizării acestor măsuri. Nouă ne este scumpă viața oamenilor, rodul muncii lor creatoare, pacea căminelor. De aceea noi socotim războiul de agresiune o crimă împotriva omenirii, condamnăm întrebuințarea armelor de distrugere în masă și cerem interzicerea lor **(aplauze puternice).** Urmînd exemplul politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, țara noastră ca și alte țări ale lagărului socialist, sprijină prin fapte această politică. Astfel, R.P.R. a micșorat cu 40.000 de soldați și ofițeri efectivul forțelor noastre armate și a redus durata serviciului militar.

Republica Populară Romînă contribuie activ la dezvoltarea legăturilor politice, economice și culturale între țări.

O mare importanță a avut restabilirea relațiilor de colaborare prietenească între R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia. De această țară și de poporul iugoslav ne leagă nu numai o prietenie istorică dar și asemănarea condițiilor social-economice, năzuința comună de a construi societatea socialistă, devotamentul comun pentru cauza păcii și conviețuirii pașnice între popoare. Sîntem pentru dezvoltarea și întărirea mai departe a acestor relații prietenești, pe baza egalității în drepturi, a neamestecului în treburile interne, a înțelegerii și încrederii reciproce și considerăm că există baza pentru stabilirea de relații tovărășești între Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia **(aplauze).**

In cei opt ani care au trecut s-au lărgit relațiile R.P.R. cu numeroase țări din Europa, Asia, Orientul apropiat, dintre care cu unele s-au stabilit pentru prima oară relații diplomatice.

Republica Populară Romînă este pentru relații economice, politice și culturale cu Statele Unite ale Americii, cu Anglia și cu celelalte țări capitaliste din apusul Europei pe bază de egalitate și avantaje reciproce. Intre aceste țări și R.P.R. nu există diferende care să nu poată fi reglementate prin tratative.

Desfășurarea relațiilor economice și culturale dintre R.P.R. și Franța, R.P.R. și Italia, arată că există domenii largi pentru dezvoltarea și strîngerea contactelor între R.P.R. și aceste țări pentru întărirea prieteniei tradiționale dintre poporul romîn și popoarele francez și italian.

In Statele Unite ale Americii, ca și în alte țări apusene sînt destui oameni politici și oameni de afaceri care, refuzînd să rămînă prizonieri ai unor vederi depășite de istorie, își dau seama de interesul reciproc al îmbunătățirii relațiilor între aceste țări și R.P.R.

Insă unele cercuri reacționare din Occident nu se împacă cu existența și realizările mari ale regimului nostru democrat.

Se vede că felurițîi obscurantiști, dușmani ai poporului romîn, ai intereselor sale naționale și ai cuceririlor sale tot mai visează la întoarcerea unor vremuri apuse pentru totdeauna în țara noastră. Să viseze cît or pofti! Vechile stări de lucruri nu se vor mai întoarce niciodată în Romînia **(aplauze puternice).**

Nu este oare mai înțelept ca cercurile guvernante din Statele Unite ale Americii și alte țări occidentale, chiar dacă nu le place regimul nostru, după cum nici nouă nu ne place regimul lor, să privească în față realitatea? O asemenea poziție realistă nu poate decît să slujească dezvoltării de relații normale și de legături economice și culturale între țări.

Poporul nostru își exprimă profunda satisfacție față de hotărîrea Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de a primi Republica Populară Romînă în rîndurile Organizației Națiunilor Unite **(aplauze).** Vreme îndelungată țării noastre i s-a refuzat satisfacerea dreptului său legitim de a face parte din Organizația Națiunilor Unite, din cauza opoziției unor guverne occidentale, în primul rînd a Statelor Unite ale Americii. Chestiunea primirii Republicii Populare Romîne în O.N.U. era folosită de anumite cercuri drept mijloc de amestec în treburile interne ale țării noastre și de presiune asupra poporului romîn, care și-a făurit o orînduire corespunzătoare cu voința și interesele sale. Dar datorită poziției ferme și inițiativelor Uniunii Sovietice, cît și schimbărilor mari petrecute în opinia publică în favoarea colaborării între popoare care s-au oglindit în votul masiv de la O.N.U. Republica Populară Romînă și-a ocupat locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. Acesta este un nou succes al politicii de coexistență pașnică între popoare, o mare înfrîngere a adversarilor păcii și independenței popoarelor.

Ca membru al O.N.U., Republica Populară Romînă va continua neabătut să-și aducă contribuția la dezvoltarea colaborării pașnice între popoare, la apărarea și consolidarea păcii și securității internaționale.

Noi sîntem ferm convinși că în lupta împotriva forțelor imperialiste agresive cauza păcii și a progresului social, cauza oamenilor muncii din toate țările și a tuturor popoarelor va ieși biruitoare. **(aplauze puternice).**

---

*) V. I. Lenin: Opere alese volumul I, pag. 664—665 ediția a II-a.

II.

Lupta partidului pentru construirea socialismului

1. Consolidarea orînduirii democrat-populare

Tovarăși,

Poporul nostru străbate perioada unor profunde transformări economice și politice, de o amploare încă necunoscută în istoria poporului romîn, a unei cotituri radicale în formele de organizare social-economică, în felul de trai și tradiții, în cultură și ideologie, a unei revoluții care clădește din temelii o nouă societate — societatea socialistă.

In ce constă esența acestor prefaceri revoluționare?

Ea constă în instaurarea puterii noi democrat-populare, deoarece, așa cum ne învață Lenin, problema fundamentală a oricărei revoluții este problema puterii.

In lupta pentru putere, partidul nostru avea ca îndreptar în stabilirea strategiei și tacticii sale aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R., potrivit cărora Romînia se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice; sarcina revoluției constă în a doborî puterea de stat burghezo-moșierească, a stabili dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și a țărănimii și a lichida rămășițele feudale; rolul de hegemon în această revoluție aparține proletariatului, care, făurind alianța cu masele de bază ale țărănimii și asigurîndu-și rolul conducător în această alianță, trebuie să realizeze trecerea rapidă de la revoluția democratică la revoluția socialistă.

Meritul partidului nostru este că s-a orientat just în noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății, pe care nu le putea prevedea Congresul al V-lea, condiții create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist al lui Antonescu de glorioasele armate sovietice, de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice pe teritoriul țării noastre, ca și de împrejurarea că mișcarea revoluționară se dezvolta nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist.

In procesul transformărilor revoluționare în țara noastră trebuie deosebite două etape.

Prima etapă a revoluției a avut un caracter agrar, antifeudal și antiimperialist.

Prin conținutul ei de clasă, prin forțele ei motrice și obiectivele ei, această etapă a însemnat desăvîrșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice.

In această etapă a fost instaurat regimul democrat-popular, formă a dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și țărănimii, sub conducerea proletariatului.

Revoluția populară a început prin insurecția armată care la 23 August a răsturnat dictatura militaro-fascistă. Organizatorul insurecției — Partidul Comunist Romîn — a înfăptuit acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, acțiune care a dus la ieșirea Romîniei din războiul hitlerist. **Ziua de 23 August a devenit ziua eliberării naționale a Romîniei.**

Alături de glorioasa armată sovietică, armata romînă a luat parte activă la izgonirea trupelor hitleriste de pe teritoriul țării și la operațiunile militare pînă la sfîrșitul războiului antihitlerist.

Sarcina făuririi alianței între clasa muncitoare și masele țărănești, sub conducerea clasei muncitoare, a fost rezolvată în focul luptei pentru o reformă agrară democratică pentru exproprierea moșierilor și împroprietărirea, fără plată, a țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin.

Ținînd seama de raportul de forțe dintre clase, partidul nostru a făurit un front democratic larg care cuprindea alături de aliați ai proletariatului în această etapă — țărănimea și celelalte pături mic-burgheze — și rezerve indirecte, cum a fost gruparea ce reprezenta o parte a burgheziei liberale.

Folosirea acestor rezerve, determinată de necesitatea de a concentra atacul împotriva principalelor forțe ale burgheziei și moșierimii, nu putea schimba caracterul puterii populare, bazate pe alianța muncitorească-țărănească.

Trebuie să subliniem ca o particularitate a primei etape a revoluției că, deși burghezia și moșierimea mai precumpăneau încă în guvern și în aparatul de stat, victoria insurecției populare, în îmbinare cu misiunea eliberatoare îndeplinită de armata sovietică a dat lovitura hotărîtoare pozițiilor deținute de clasele exploatatoare, creînd condițiile pentru instaurarea puterii populare. Incă în perioada 23 August—6 Martie, împotriva puterii burgheziei și moșierimii se ridicau forțe ce constituiau elementele noii puteri democrat-populare: Frontul național-democrat care reunea partidele și grupările democratice sub conducerea partidului nostru și care cucerise unele poziții în guvern și în aparatul de stat; gărzile patriotice înarmate; comitetele sindicale din întreprinderi; masele muncitoare stăpîne pe stradă, în uzine și fabrici; comitetele țărănești, care izgoneau pe moșieri și înfăptuiau reforma agrară.

Acesta era embrionul noii puteri revoluționare, care, așa cum spunea Lenin, „se sprijină direct pe cuceriri revoluționare, pe inițiativa directă, de jos, a maselor populare, nu pe legile promulgate de puterea de stat centralizată".

Sub conducerea partidului comunist, cele mai largi mase populare au luat cu asalt prefecturile, preturile, primăriile, punînd în fruntea acestora oameni aleși de popor; au zădărnicit măsurile cu caracter reacționar ale organelor de stat burghezo-moșierești și au tradus în viață importante măsuri politice și economice cu caracter democratic.

Masele populare de la orașe și sate au hotărît soarta bătăliei pentru putere, instaurînd la 6 Martie 1945 puterea democrat-populară.

In alegerile generale din 1946, în care, pentru prima oară în istoria Romîniei, s-a înfăptuit efectiv votul universal, egal, direct și secret, a votat un număr de cetățeni de două ori mai mare decît în orice alegeri din trecut. In aceste alegeri, la care au participat atît forțele democratice coalizate, cît și cele două partide ale reacțiunii burghezo-moșierești, peste 70% din voturi s-au pronunțat în favoarea coaliției democratice, conduse de Partidul Comunist Romîn, și numai o infimă minoritate de alegători a votat pentru partidele zise „istorice". **Aceasta a marcat izolarea complectă de**

(CONTINUARE IN PAG. 3-a)

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 2-a)

mase a vechilor partide ale exploatatorilor, zdrobirea lor politică și organizatorică, înlăturarea lor de pe arena vieții politice romînești. Alegerile au confirmat și pe această cale că poporul romîn, în covîrșitoarea lui majoritate, este pentru democrația populară și împotriva restaurării odiosului regim burghezo-moșieresc.

Numai furia oarbă a cercurilor imperialiste, care nu se împacă cu gîndul că țara noastră nu se mai află la cheremul lor, poate să explice răstălmăcirea tendențioasă a faptelor istorice și eforturile repetate ale propagandei reacționare din străinătate de a prezenta apariția regimului democrat-popular ca rezultat al „exportului revoluției". **Regimul democrat-popular este opera poporului — adevăratul făuritor al istoriei (aplauze puternice).**

Puterea democrat-populară a zdrobit comploturile reacțiunii, inspirate și sprijinite de cercurile imperialiste străine. Datorită sprijinului Uniunii Sovietice, poporul nostru a preîntîmpinat intervenția pe care imperialiștii o urzeau împotriva țării noastre în scopul lichidării cuceririlor revoluționare ale poporului și a independenței politice și economice a țării.

Victoriile politice ale puterii democrat-populare au fost consolidate de realizările obținute în direcția refacerii economice a țării, înviorării producției industriale și agricole, înlăturării haosului financiar și a inflației, pe baza aplicării liniei trasate de Conferința națională a partidului nostru din 1945, cu sprijinul entuziast al clasei muncitoare și țărănimii muncitoare, care au știut să înfrunte greutățile și lipsurile cu hotărîre și energie revoluționară.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, a eliminat din guvern pe ultimii reprezentanți ai burgheziei, a înlăturat monarhia și, proclamînd republica populară, a luat întreaga putere în mîinile sale.

Partidul nostru a trecut la rezolvarea sarcinilor celei de-a doua etape — etapa revoluției socialiste, pe care continuăm s-o străbatem.

Particularitatea acestei schimbări calitative în conținutul puterii constă în faptul că ea nu s-a mai produs pe calea unei explozii revoluționare, ci a fost săvîrșită, cu sprijinul maselor, de către însăși conducerea de stat.

Așadar, **în prima etapă a revoluției** a fost instaurată puterea democrat-populară; au fost lichidate rămășițele feudale la sate și desființată moșierimea ca clasă; au fost înfăptuite reforme democratice; au fost zdrobite forțele politice ale burgheziei și moșierimii; țara noastră s-a desprins de sistemul imperialist și a pus capăt stării de dependență față de țările imperialiste.

Hegemonia clasei muncitoare, în frunte cu partidul său, în prima etapă a revoluției, a făcut posibilă transformarea rapidă a acesteia în revoluție socialistă.

In etapa revoluției socialiste, statul democrat-popular a devenit o formă a dictaturii proletariatului, al cărei principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, un stat de tip socialist; a fost desființată ca clasă burghezia industrială și financiară; s-a statornicit concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție în ramurile naționalizate ale economiei; oamenii muncii, sub conducerea partidului, construiesc baza economică a socialismului.

Faptul că am avut aceste două etape ale procesului de transformare revoluționară a societății în țara noastră nu înseamnă deloc că rezolvarea sarcinilor cu caracter democratic și a celor cu caracter socialist a fost strict despărțită în timp, că ele au fost îndeplinite exclusiv în cadrul etapei respective. In decursul primei etape au fost luate măsuri cu un pronunțat caracter anticapitalist — controlul muncitoresc sub forma oficiilor industriale, reforma bănească din 1947, legea cu privire la interzicerea cumpărărilor de pămînt de către chiaburi, etatizarea Băncii Naționale — după cum unele sarcini rămase nerezolvate din prima etapă au fost realizate de către revoluția socialistă, în mersul ei victorios. Cele două etape au format deci un singur proces revoluționar neîntrerupt.

Desfășurarea revoluției în țara noastră a demonstrat încă odată că leninismul este o teorie și o tactică universal valabilă, care dă partidului marxist-leninist putința de a se orienta în cele mai diferite și complexe împrejurări ale luptei de clasă. S-a confirmat din nou că esența căilor de trecere de la capitalism la socialism este aceeași pentru toate țările — și anume dictatura proletariatului.

Nu există alt drum de construire a socialismului decît acela indicat de Marx, Engels, Lenin, Stalin, verificat de experiența istorică a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, ca și de experiența propriului nostru partid și a altor partide comuniste și muncitorești din țările de democrație populară. Acesta este drumul răsturnării revoluționare a puterii claselor exploatatoare și al instaurării puterii clasei muncitoare — singura clasă revoluționară pînă la capăt, forța conducătoare a luptei maselor asuprite și exploatate; este drumul consolidării continue a acestei puteri și al construirii orînduirii noi, socialiste **(aplauze).**

Odată cu aceasta, istoria făuririi puterii populare confirmă geniala idee leninistă că unitatea în ceea ce este principal, esențial, nu este încălcată ci asigurată prin varietatea în amănunte, în particularități. „Toate națiunile vor ajunge la socialism, — ne învață V. I. Lenin — aceasta este inevitabil, dar toate vor ajunge nu chiar în același fel, fiecare va aduce un specific într-o formă sau alta a democrației, într-o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, într-un ritm sau altul al transformărilor socialiste ale diferitelor laturi ale vieții sociale" *).

Partidul nostru și-a dovedit capacitatea de a aplica, în mod creator, teoria leninistă a revoluției la condițiile istorice concrete ale Romîniei, de a stabili în fiecare etapă a luptei sarcinile strategice și tactice, metodele și mijloacele menite să ducă clasa muncitoare și pe aliații ei la victorie.

Tovarăși,

Congresul unificării partidului comunist și partidului social-democrat din februarie 1948 a avut o mare însemnătate în viața politică a țării. Lichidarea dezbinării, care a măcinat timp de 30 de ani forțele proletariatului romîn, unificarea sa politică, ideologică și organizatorică au sporit considerabil rolul lui ca hegemon al revoluției, al maselor largi populare, al întregii vieți sociale și de stat.

Acest eveniment a avut, totodată, o însemnătate internațională prin faptul că unificarea partidului comunist cu partidul social-democrat s-a făcut pe temelia ideologică și organizatorică a marxism-leninismului, că ea a fost urmarea unei îndelungate și rodnice colaborări între cele două partide în cadrul frontului unic muncitoresc și al mișcării sindicale unificate, că însuși Congresul P.S.D., care a avut loc în preajma Congresului de unificare, a votat cu o majoritate covîrșitoare pentru unificare, în ciuda împotrivirii vîrfurilor social-democrate de dreapta.

Congresul de unificare a partidului s-a întrunit la scurtă vreme după preluarea întregii puteri politice de către clasa muncitoare. Dar cucerirea puterii este numai începutul revoluției socialiste. Chestiunea este de a o păstra și consolida, de a o face de neclintit, în primul rînd prin crearea unei baze economice corespunzătoare, a unei baze socialiste.

După cum vă amintiți, Congresul din 1948 apreciase că „în domeniul politic noi am evoluat mai repede pe drumul democrației populare decît în domeniul economic".

Care era situația economiei în acel moment?

Deși se obținuseră rezultate importante în redresarea industriei, grav lovită de război, iar nivelul producției se apropia în 1948 de nivelul antebelic (1938), pozițiile economice principale se aflau în mîinile capitaliștilor din țară și ale trusturilor din apus, care acționau în direcția sabotării și dezorganizării producției, a evaziunii capitalurilor din întreprinderi. Statul democrat-popular deținea în mod direct doar un sector restrîns, care cuprindea 20% din industria siderurgică, 30% din industria metalurgică, transporturile pe calea ferată și un număr de ferme de stat, a căror greutate specifică în agricultură era foarte mică.

Congresul din 1948 a înarmat partidul nostru în vederea rezolvării sarcinilor construirii bazelor economice ale socialismului. Numai după scurt timp, în iunie 1948, statul democrat-popular a naționalizat industria, băncile, transporturile, transformîndu-le în proprietate socialistă — bun al întregului popor muncitor. Prin aceasta a fost sfărîmată dominația economică a burgheziei, posturile de comandă din economia națională au trecut în mîinile clasei muncitoare.

In întreprinderile naționalizate s-a statornicit proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, ca bază a noilor relații de producție socialiste, înfăptuindu-se concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție.

Naționalizarea a creat condițiile pentru conducerea planificată a economiei și a constituit premiza trecerii la industrializarea socialistă a țării.

Incă la Conferința Națională din toamna anului 1945, partidul nostru, indicînd căile refacerii economiei distruse de război, a trasat, ca linie generală a dezvoltării economice a Romîniei, linia industrializării și electrificării țării.

Aceasta constituie condiția necesară pentru asigurarea bazei materiale a socialismului. Industria socialistă și în primul rînd industria grea este principala pîrghie pentru dezvoltarea puternică a forțelor de producție în agricultură și pentru trecerea treptată a micilor gospodării țărănești la marea producție colectivă, la agricultura modernă, mecanizată. Numai prin crearea bazei materiale de producție a socialismului, prin dezvoltarea marii producții mecanizate — întemeiată pe tehnica cea mai înaltă — în toate ramurile economiei naționale poate fi atins acel obiectiv suprem spre care tinde partidul — făurirea bunei stări a poporului muncitor, asigurarea unui înalt nivel de viață materială și culturală oamenilor muncii din patria noastră.

Linia generală a partidului în construirea bazei economice a socialismului și-a găsit expresia în planurile anuale de stat pe 1949 și 1950, în planul de zece ani de electrificare a țării și în primul nostru plan cincinal.

Drept rezultat al realizării acestor planuri, astăzi sectorul socialist reprezintă în industrie aproape 100%, în transporturi peste 90%, în sistemul bancaro-financiar și de asigurări 100%, în comerțul exterior 100%, în comerțul interior peste 80%, iar în agricultură se dezvoltă continuu.

Poporul nostru constată astăzi, cu bucurie și mîndrie patriotică faptul că am **obținut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului.** Acesta este rodul muncii entuziaste a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și intelectualității, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn **(aplauze puternice).**

Rolul conducător și greutatea specifică tot mai mare a sectorului socialist în economie fac ca legea economică fundamentală a socialismului să exercite o influență crescîndă asupra ansamblului economiei naționale, care se dezvoltă în interesul satisfacerii tot mai largi a nevoilor materiale și culturale ale poporului muncitor.

Alături de formațiunea socialistă coexistă în etapa actuală formațiunea micii producții de mărfuri și formațiunea particulară capitalistă. Politica partidului nostru este o politică de continuă lărgire și dezvoltare a formațiunii socialiste, de atragere treptată a micii producții de mărfuri pe calea socialismului, de ofensivă neîntreruptă a socialismului asupra capitalismului, de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste, de pregătire a condițiilor pentru lichidarea deplină a capitalismului, pentru smulgerea rădăcinilor exploatării.

In elaborarea acestei politici, partidul se bazează pe studierea atentă a modului cum acționează legile economice în diferite sectoare. Partidul combate atît tendința de a ignora legile economice obiective, cît și tendința de a le fetișiza, de a se închina în fața lor. Partidul pornește în politica sa nu de la scheme abstracte, ci de la condițiile concrete, de la cunoașterea cerințelor practice, a realității vii.

In politica sa, partidul se călăuzește neabătut după principiul fundamental leninist al alianței muncitorești-țărănești, al asigurării rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță. Alianța muncitorească-țărănească este baza de neclintit a puterii statului democrat-popular, chezășia rezolvării cu succes a sarcinii reconstrucției socialiste a agriculturii, a creării unei economii socialiste unitare la orașe și sate **(aplauze).**

Tovarăși,

Schimbările în structura economică a țării au avut drept rezultat schimbări corespunzătoare în structura societății, în raportul de forțe dintre clase, în natura claselor sociale.

S-a schimbat radical situația clasei muncitoare. In timp ce sub capitalism clasa muncitoare era o clasă lipsită de mijloace de producție, o clasă exploatată, asuprită și lipsită de drepturi — azi, clasa muncitoare este stăpînă pe principalele mijloace de producție și muncește pentru sine însăși, pentru binele tuturor oamenilor muncii; ea este clasa conducătoare în stat. In frunte cu avangarda ei marxist-leninistă, folosind ca instrument puternic statul pe care l-a creat, clasa muncitoare călăuzește cu pricepere și fermitate masele de țărani muncitori și intelectualitatea pe drumul luminos al socialismului.

Schimbări esențiale în relațiile de clasă s-au petrecut la sate. Cu totul altă înfățișare decît în trecut are astăzi tabloul satului nostru, din care a dispărut moșierul cu vechilii săi și unde gospodăresc țăranii muncitori, stăpîni pe pămîntul ce-l muncesc.

Creșterea necontenită a numărului țăranilor colectiviști și întovărășiți reprezintă procesul de naștere și dezvoltare a unei țărănimi noi, care se orientează tot mai puternic spre tehnica modernă, spre munca în comun, spre proprietatea colectivă.

Lucrătorii de la S.M.T. și gospodăriile agricole de stat reprezintă un nou detașament al clasei muncitoare la sate, sprijin frățesc al țărănimii muncitoare.

Schimbări înnoitoare au avut loc și în sînul intelectualității. Trecerea marii majorități a intelectualilor de partea clasei muncitoare și a socialismului, formarea în curs a unei noi intelectualități, provenită din rîndurile muncitorimii și ale țărănimii muncitoare, au dus la închegarea unei trainice și strînse legături între intelectualitate și poporul muncitor.

De cine sînt reprezentate forțele sociale vechi?

Clasa moșierilor, precum se știe, a fost lichidată ca urmare a înfăptuirii reformei agrare democratice.

Clasa burgheziei industriale și financiare, marea burghezie comercială au fost de asemenea lichidate.

Au rămas clasa chiaburilor, cea mai numeroasă clasă capitalistă, comercianții particulari din anumite sectoare ale circulației mărfurilor și proprietarii de întreprinderi mici nenaționalizate.

Iată, în linii mari, tabloul societății noastre actuale.

El ne dă o imagine a bazei sociale largi, pe care se sprijină regimul democrat-popular — forța unită a muncitorimii, țărănimii muncitoare și intelectualității, forță care reprezintă majoritatea covîrșitoare a poporului.

Totodată, acest tablou reflectă faptul că în țara noastră n-au fost lichidate, încă, clasa chiaburilor și unele rămășițe ale celorlalte clase exploatatoare.

Iar atîta timp cît clasele exploatatoare n-au fost complect lichidate, lupta de clasă este lege a dezvoltării societății noastre.

Din păcate, unii oameni dau uitării, această realitate a vieții; amețiți de succese economice, de realizări și depășiri de plan, ei pierd simțul politic și încetează să mai observe formele concrete, ascunse sau fățișe, pe care le îmbracă lupta de clasă în etapa actuală, trăgînd concluzia oportunistă că dușmanul s-ar fi îmblînzit, ar fi devenit rezonabil și s-ar fi împăcat cu soarta. Asemenea gură-cască nu văd că sub nasul lor dușmanul încearcă să se strecoare în unele verigi ale aparatului de stat, să provoace stricăciuni, să pună la cale furturi și delapidări din avutul obștesc și alte crime îndreptate împotriva regimului democrat-popular.

Trebuie să ținem minte că succesele noastre nu slăbesc, ci stîrnesc rezistența disperată a dușmanului, că forțele vrăjmașe din interior — hrănite cu iluzii de ocrotitorii lor de peste graniță — continuă să tînjească după vechile privilegii și rînduieli, că imperialismul agresiv organizează baze militare în jurul tuturor țărilor **lagărului socialist și trimite la noi tot felul de agenți parașutați, spioni, diversioniști și sabotori.**

Comuniștilor le este străină orice mușamalizare a contradicțiilor de clasă, a luptei de clasă.

Organizațiile de partid trebuie să întărească vigilența revoluționară a oamenilor muncii, să-i mobilizeze la lupta pentru demascarea și zădărnicirea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă, să trezească la realitate pe cei ce se lasă cuprinși de iluzii și autoliniștire.

Agenții dușmani sfîrșesc, în mod inevitabil, prin a fi descoperiți și pedepsiți după faptele lor, datorită vigilenței organelor de stat și a oamenilor muncii. Cu aceeași strășnicie și fermitate vor proceda și pe viitor organele puterii populare față de oricine ar cuteza să atenteze la cuceririle revoluționare ale poporului muncitor (aplauze).

Organele noastre de stat au învățat să-i descopere pe dușmani sub orice mască și vestmînt s-ar ascunde. Cum se spune în popor: „avem ac de cojocul lor" **(animație în sală, aplauze puternice).**

Tovarăși,

Partidul nostru a desfășurat o vastă activitate în domeniul construcției de stat, manifestînd o grijă permanentă pentru ca statul democrat-popular să-și îndeplinească cu succes rolul și funcțiile sale.

Condițiile istorice în care s-a născut democrația populară au permis ca statul nostru să-și desfășoare puternic, încă în prima sa fază de dezvoltare, odată cu funcția represivă și de apărare, funcția economico-organizatorică și cultural-educativă și să devină astfel instrumentul principal al construcției socialiste.

Pentru îndeplinirea acestor funcții au fost create organele și aparatul de stat necesare pentru apărarea cuceririlor revoluționare și a legalității noi, populare — securitatea, miliția, justiția populară, procuratura — ca și instituțiile și aparatul economic și cultural, necesare operei de construcție.

Partidul și guvernul depun o muncă permanentă în vederea perfecționării activității aparatului de stat, simplificării și ieftinirii lui. Organizațiile noastre de partid au sarcina de a combate în rîndurile aparatului de stat manifestările de birocratism și indolență față de sarcinile încredințate, să educe pe lucrătorii aparatului de stat în spiritul celei mai stricte respectări a legalității populare și a atenției permanente pentru cerințele oamenilor muncii.

Armata populară, făurită de partidul și guvernul nostru, este straja de nădejde a păcii și liniștii poporului, a independenței naționale și a intereselor de stat. Partidul și guvernul se preocupă îndeaproape de perfecționarea necontenită a pregătirii militare și politice a armatei noastre, de înzestrarea ei cu tot ceea ce îi este necesar.

Sfaturile populare — organele locale de tip nou ale puterii — constituie cea mai însemnată realizare în domeniul construcției de stat.

Superioritatea orînduirii noastre de stat, asupra orînduirii de stat capitalisto-moșierești, se află în faptul că ea organizează participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, stimulează inițiativa și energia uriașă a poporului, nesecatul izvor de talente și aptitudini pe care capitalismul le strivește și le înăbușe.

In statele capitaliste, constituțiile proclamă o sumă de drepturi și libertăți. Este însă deajuns ca masele muncitoare să încerce să se folosească de ele pentru ca să aibă de înfruntat cea mai cruntă represiune polițienească. Vorbește de la sine faptul că în statele occidentale, care se fălesc atît de mult cu faimosul lor sistem electoral, numărul participanților la vot scade continuu în perioada postbelică, din cauza diferitelor oprelişti și metode de falsificare a voinței cetățenilor, care au dus la pierderea încrederii maselor în acest sistem. In acest timp, numărul participanților la vot în țara noastră a crescut, față de perioada regimului burghezo-moșieresc, de aproximativ 3 ori.

Democrația populară asigură poporului eliberarea de exploatare, de crize economice, de șomaj și sărăcie, de teama zilei de mîine — iar aceste libertăți, pe care nici o democrație burgheză nu le poate da, constituie temelia solidă a tuturor celorlalte libertăți și drepturi.

Regimul democrat-popular, la făurirea căruia au participat activ, alături de poporul romîn minoritățile naționale, a pus capăt rușinoasei politici de asuprire națională a populației maghiare, germane, sîrbe etc. din timpul dominației burghezo-moșierești și a lichidat prigoana rasială. In anii puterii populare, în lupta și munca comună în construirea socialismului, s-a cimentat prietenia frățească de nezdruncinat între oamenii muncii romîni și cei aparținînd minorităților naționale. Avîntul economiei noastre naționale a stat la baza unei înfloriri fără precedent a culturii — națională în formă și socialistă în conținut — a poporului romîn și a tuturor minorităților naționale.

Această importantă realizare se datorește faptului că partidul nostru se călăuzește în problema națională după principiile marxism-leninismului, după nobila ideologie a internaționalismului proletar.

In țara noastră egalitatea deplină a minorităților naționale în toate domeniile a devenit politică de stat, care este oglindită și consfințită în Constituția Republicii Populare Romîne.

Crearea Regiunii Autonome Maghiare a sudat și mai puternic frăția oamenilor muncii romîni și maghiari, care muncesc împreună pentru înflorirea patriei comune, Republica Populară Romînă.

Datoria noastră este să nu slăbim atenția față de manifestările negative care există pe acest tărîm și care sînt legate de existența purtătorilor naționalismului și șovinismului — clasele exploatatoare și rămășițele lor — de influența ideologică a acestora. Să nu uităm o clipă învățătura marxist-leninistă că, după cucerirea puterii de către proletariat, naționalismul slujește încercarea claselor răsturnate de a restaura capitalismul. Acesta este sensul eforturilor elementelor exploatatoare de a otrăvi prin lozinci șovine conștiința conaționalilor lor și de a-i atrage pe cei mai puțin încercați în jurul cauzei lor pierdute, acesta este sensul „separatismului cultural" și al altor formule naționaliste.

Cultura socialistă a minorităților naționale se dezvoltă în legătură indisolubilă cu cultura socialistă a poporului romîn, avînd la bază aceiași factori generali economici și politici care acționează în țara noastră în etapa actuală.

Tovarăși,

Intărirea orînduirii democrat-populare este o sarcină principală a partidului nostru.

Să muncim fără odihnă pentru consolidarea statului democrat-popular, pentru sporirea legăturilor sale cu masele, pentru **îmbunătățirea și perfecționarea activității sfaturilor populare și a întregului nostru aparat de stat;**

Să cimentăm și mai puternic alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia de nezdruncinat a orînduirii democrat-populare;

Să intensificăm educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, izvor de fapte mărețe în construcția socialistă; să dezvoltăm pe toate căile inițiativa și activitatea creatoare a oamenilor muncii;

Să intensificăm educarea oamenilor muncii în spiritul combativității și vigilenței de clasă, în spiritul intransigenței față de dușmanii poporului;

Să intensificăm educarea internaționalistă a oamenilor muncii, să combatem și să demascăm naționalismul și șovinismul de orice fel, să unim și mai strîns pe oamenii muncii romîni și de alte naționalități în lupta pentru întărirea patriei, pentru construirea victorioasă a socialismului.

2. Infăptuirea primului plan cincinal

Tovarăși,

In anii care au trecut de la Congresul de unificare, partidul a organizat, a însuflețit și a condus oamenii muncii pentru înfăptuirea liniei sale generale de construire a socialismului în Republica Populară Romînă. Sub conducerea partidului, poporul nostru a obținut succese mărețe în opera de construire a bazei economice a socialismului.

In perioada premergătoare naționalizării principalelor mijloace de producție, industria din Romînia era într-o stare de ruină și dezorganizare, datorită politicii de retragere a capitalurilor din producție și de sabotaj a capitaliștilor.

După naționalizare, în perioada planurilor anuale 1949—1950, clasa muncitoare a dus o luptă încordată pentru reorganizarea industriei, pentru atingerea și depășirea nivelului producției de dinainte de război. Planurile anuale au prevăzut un ritm înalt de creștere a industriei, în special a industriei grele — începerea și dezvoltarea transformării socialiste a agriculturii, lărgirea schimbului de mărfuri între sat și oraș, avîntul științei și culturii noi, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

In ciuda greutăților de tot felul, oamenii muncii au urmat cu entuziasm și încredere partidul lor, înfăptuind sarcinile importante ale primelor planuri anuale și depășind la sfîrșitul anului 1949 nivelul producției industriale dinainte de război

In octombrie și decembrie 1950, plenarele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn au luat două hotărîri de excepțională însemnătate, aprobînd planul de zece ani de electrificare și planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale 1951—1955, care au format de fapt programul economic al partidului în această perioadă.

Au trecut cinci ani de la aceste date importante din istoria partidului nostru, cinci ani în care am avut de luptat cu mari greutăți, determinate atît de condiții obiective (lipsa unor materii prime și materiale, slaba aprovizionare alimentară), cît și subiective — experiența redusă pe care o aveau cadrele noastre în privința construcției și gospodăriei economice

A trebuit în același timp să construim, să învățăm și să apărăm tot ceea ce clădeam împotriva furiei oarbe a dușmanului de clasă. Dușmanii foloseau mijloace directe de sabotaj sau de distrugere și, în același timp, căutau să strecoare pe diferite căi veninul neîncrederii și al îndoielii în posibilitatea realizării marilor sarcini hotărîte de partid, la înfăptuirea cărora munceau cu entuziasm oamenii muncii.

Această perioadă a însemnat pentru partidul nostru și pentru toți oamenii muncii o călire în focul luptei de clasă împotriva a numeroși dușmani experimentați și perfizi; dar aceste greutăți de creștere și piedicile puse în calea construirii socialismului au fost înfrînte, datorită elanului și abnegației oamenilor muncii.

O contribuție importantă au adus inginerii, tehnicienii, intelectualitatea progresistă; cei mai mulți dintre ei au înțeles însemnătatea patriotică a operei de reconstrucție socialistă a economiei și s-au alăturat maselor muncitoare în această măreață operă.

In cursul anului 1955 o serie de ramuri importante din industrie și-au îndeplinit înainte de termen sarcinile din planul cincinal cu privire la volumul producției globale pe perioada 1951—1955: industria extractivă petroliferă, a minereurilor feroase și neferoase, industria construcțiilor de mașini, metalurgiei prelucrătoare, construcțiilor navale, chimică, electrotehnică, industria gazului metan, lemnului, atelierele C.F.R., industria lînii, conservelor de legume și de fructe, poligrafică, sticlei și ceramicei, materialelor refractare.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn poate să raporteze astăzi congresului că **datorită muncii însuflețite a clasei muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor, a desfășurării largi a întrecerii socialiste, la 10 noiembrie a fost înfăptuită sarcina planului cincinal cu privire la volumul producției globale industriale pe perioada 1951—1955 (aplauze puternice prelungite).**

Volumul producției industriale în 1955 este de 2,9 ori mai mare decît în anul 1938 și de 3,4 ori mai mare decît în 1948. Au fost create noi ramuri industriale care nu existau în Romînia veche: producția de utilaj petrolifer, de utilaj minier, de utilaj energetic, de tractoare și mașini agricole, producția de camioane, sectoare noi ale industriei chimice, extracția de minereu de uraniu și altele.

Pe baza proporțiilor fundamentale stabilite de C.C. al P.M.R., în anii puterii populare structura industriei s-a schimbat radical, producția industriei mijloacelor de producție a crescut de cca 3,9 ori față de 1948, iar producția obiectelor de consum de 2,9 ori. Putem spune astăzi că industria socialistă în Romînia este o temelie puternică a dezvoltării și mecanizării întregii economii; ea înregistrează an de an noi succese în privința ridicării nivelului tehnic și al calității producției.

Creșterea producției la principalele produse industriale în cursul primului cincinal, precum și față de anul 1938, este arătată de următoarele date:

Denumirea produsului	U. M.	1938	1950	1955 prelim	% 1955 față de 1938	% 1955 față de 1950
1. Energie electrică	mil. Kwh	1130	2113	4300	381	204
2. Cărbune brut	mii tone	2826	3890	6200	219	159
3. Țiței extras	mii tone	6594	5047	10575	160	210
4. Gaz metan	mil. m. c.	300	1950	3900	1300	200
5. Minereu de fier	mii tone	139	392	600	432	153
6. Minereu de mangan	mii tone	60	93	390	650	419
7. Fontă	mii tone	133	320	575	432	180
8. Oțel	mii tone	284	555	765	269	138
9. Laminate finite	mii tone	318	459	567	178	123
10. Plumb	tone	5455	8584	11100	203	129
11. Producție de mașini	mil. lei	13850	43950	115275	832	262
12. Producția electrotehnică	mil. lei	2980	6207	22340	750	360
13. Acid sulfuric	tone	43900	51631	92000	210	178
14. Carbonat de sodiu	tone	35000	54158	80000	229	148
15. Producția chimică	mil. lei	9348	16650	50530	540	304
16. Ciment	mii tone	510	1028	2000	392	195
17. Producția textilă	mil. lei	24818	40716	70000	282	172
18. Producția de încălțăminte	mil per.	—	11212	17700	—	158
19. Uleiuri comestibile	tone	17800	35864	48000	270	134
20. Preparate și conserve de carne	tone	8455	11583	39000	461	337
21. Zahăr	tone	95100	87200	135000	142	155

Acest tablou arată pe de o parte creșterea însemnată a producției industriale în Republica Populară Romînă la sfîrșitul primului cincinal, față de nivelul atins în Romînia burghezo-moșierească în anul 1938, iar pe de altă parte evidențiază creșterea mai rapidă a producției mijloacelor de producție, temelie a reproducției socialiste lărgite.

Față de prevederile planului cincinal există însă unele rămîneri în urmă la oțel, laminate, cărbuni, cocs, ciment, celuloză, în grupa A, și la unele țesături, la încălțăminte, zahăr, produse lactate, pește, în grupa B.

Pe ansamblu industria noastră s-a dezvoltat într-un ritm accelerat, ritm caracteristic țărilor ce construiesc socialismul și în care noile relații de producție socialiste au devenit motorul dezvoltării rapide a forțelor de producție.

(CONTINUARE IN PAG. 4-a)

---

*) Opere, vol 23, pag. 60.

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 3-a)

INVESTIŢII

Pentru a obţine creşterea însemnată a ramurilor economiei naţionale, statul democrat-popular a făcut investiţii considerabile.

Repartizarea pe ramurile economiei naţionale a investiţiilor efectuate în perioada primului cincinal este exprimată în următorul tabel:

Ramura	Prevăzut în planul cincinal 1951—1955 %	Realizat în %
Total R.P.R. din care	100,0	100,0
1. Industria din care:	51,4	58,0
— Industria A.	42,1	50,6
— Industria B.	9,3	7,4
2. Industria construcţiilor	2,0	4,6
3. Agricultură şi Silvicultură	10,0	10,4
4. Transporturi şi Telecomunicaţii	16,2	11,2
5. Circulaţia mărfurilor	2,2	2,5
6. Locuinţe	8,2	8,8

Analiza îndeplinirii investiţiilor în primul cincinal arată că întreaga industrie (inclusiv industria de construcţii) a realizat 62,6% din totalul investiţiilor faţă de 53,4% cît fusese prevăzut în plan; în cadrul industriei grupa A. a folosit 50,6% faţă de 42,1% prevăzute, industria construcţiilor 4,6% faţă de 2% prevăzute.

Valoarea utilajelor, cu care a fost înzestrată economia naţională în cursul primului cincinal, reprezintă peste 25 miliarde lei, din care industria constructoare de maşini a asigurat peste 60%.

O serioasă rămînere în urmă în realizarea investiţiilor stabilite în planul cincinal se manifestă în industria bunurilor de consum.

Aceasta se datoreşte faptului că în primii ani ai planului cincinal nu s-a acordat atenţia cuvenită dezvoltării industriei uşoare şi alimentare. In ultimii ani au fost sporite considerabil fondurile de investiţii alocate industriei bunurilor de consum, au crescut realizările în acest domeniu; totuşi, datorită risipirii pe un număr prea mare de obiecte şi deficienţelor organizatorice ale ministerelor, precum şi ale organizaţiilor de proiectare şi construcţii, fondurile alocate n-au fost întrebuinţate în întregime.

Pe baza directivelor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, agricultura a depăşit proporţia investiţiilor prevăzute în planul cincinal: 10,4% faţă de 10%.

In sectorul de stat al agriculturii s-au realizat numeroase construcţii noi, staţiuni de maşini şi tractoare, centre mecanice, adăposturi pentru utilaje şi pentru animale, depozite de produse agricole şi lucrări de îmbunătăţiri funciare. Gospodăriile agricole colective au înfăptuit de asemenea investiţii productive însemnate din fonduri proprii şi din credite acordate de stat.

Repartizarea investiţiilor realizate, pe ramurile industriei, se prezintă astfel:

	Realizat 1951—1955 %
Total industrie	100,0
1. Industria petrolului şi gazelor	28,3
2. Energia electrică	13,1
3. Industria extractivă a minereurilor feroase şi industria siderurgică	10,0
4. Industria construcţiilor de maşini şi a prelucrării metalelor	8,6
5. Industria chimică, celuloză-hîrtie	7,7
6. Industria cărbunelui	7,3
7. Industria extractivă a minereurilor neferoase şi industria metalurgiei neferoase şi nemetalifere	6,0
8. Industria alimentară	5,1
9. Industria materialelor de construcţii	5,2
10. Industria forestieră şi industria de prelucrare a lemnului	3,9
11. Industria textilă, confecţii şi pielărie	2,5
12. Alte ramuri	2,3

In cinci ramuri principale ale industriei şi anume: industria petroliferă, energia electrică, siderurgia şi industria construcţiilor de maşini şi industria chimică s-au concentrat cca. 67%, adică 2/3 din totalul investiţiilor din industrie, ceea ce arată direcţia principală a investirii fondurilor. Caracteristic pentru atenţia pe care partidul şi guvernul au acordat-o descoperirii şi dezvoltării bazei de materii prime minerale din R.P.R. este faptul că cca. 34% din totalul investiţiilor industriale s-au realizat în industria extractivă.

In perioada 1948—1955 s-au construit peste 100 noi fabrici, uzine şi alte întreprinderi însemnate, precum şi numeroase întreprinderi de interes local; în acelaşi timp s-au reconstruit, dezvoltat şi dotat cu utilaj modern alte 200 de întreprinderi.

Baza materială a culturii s-a lărgit considerabil, creîndu-se două ramuri noi: industria cinematografică (centrul de producţie cinematografică Bucureşti, grupul de producţie Floreasca, precum şi alte 3 unităţi de producţie cinematografică) staţiunea experimentală de televiziune, şi s-au dezvoltat simţitor ramurile existente: Casa Radiofoniei şi 3 studiouri de radio regionale, Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" şi altele.

In perioada care s-a scurs au fost alocate investiţii importante pentru cercetări tehnico-ştiinţifice, creîndu-se 55 institute de cercetări şi proiectări ale Academiei R.P.R. şi ale ministerelor, în care lucrează 13 000 de cercetători şi proiectanţi.

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI, AGRICULTURII, COMERŢULUI ŞI TRANSPORTURILOR

In toate ramurile industriei socialiste s-au realizat progrese însemnate. Pentru a ilustra creşterea rapidă a producţiei vom menţiona numai cîteva ramuri: industria petroliferă, industria construcţiilor de maşini şi energia electrică.

Să ne amintim de situaţia pe care o avea industria petroliferă în ultimii ani ai regimului capitalisto-moşieresc.

Ca urmare a exploatării prădalnice făcute de către trusturile petrolifere americane, engleze, franceze, olandeze, nivelul producţiei petrolului — după un vîrf atins în 1934-1936 — a scăzut, ajungînd la 3 520 000 tone în anul 1944.

Capitaliştii străini şi romîni şi presa aservită lor cîntau prohodul industriei petrolifere din Romînia.

In perioada 1945-1947, trusturile capitaliste petrolifere au lansat teoria „declinului fatal" al producţiei petrolifere şi a „spectrului epuizării rezervelor de petrol" în Romînia. In acelaşi timp ei exploatau în mod barbar zăcămintele, degazeificînd straturile şi micşorînd din ce în ce mai mult explorările, cu scopul de a sabota, în noile condiţii de după eliberare, dezvoltarea industriei petrolifere în ţara noastră.

In aceste împrejurări, s-a alcătuit societatea mixtă sovieto-romînă pentru dezvoltarea explorării, producţiei şi prelucrării ţiţeiului din ţara noastră, „Sovrompetrol".

Uniunea Sovietică a dat un imens ajutor, prin contribuţia sa la această societate, la refacerea şi dezvoltarea industriei petrolifere. Sondele au fost repuse în funcţiune, rafinăriile au fost reparate şi modernizate, s-au construit noi schele, noi rafinării, noi conducte petrolifere, concomitent cu efectuarea unor lucrări importante pentru descoperirea de noi terenuri petrolifere în Muntenia, Moldova, Oltenia, Transilvania.

Deosebit de important este faptul că terminăm cincinalul cu rezerve geologice de ţiţei mult mai mari decît cele cunoscute în 1950. Deci odată cu dezvoltarea considerabilă a producţiei, rezervele au crescut neîncetat.

Au fost introduse procedee tehnologice noi, atît în extracţia, cît şi în prelucrarea ţiţeiului cu ajutorul utilajelor şi instalaţiilor moderne.

Datorită sprijinului permanent şi calificat al inginerilor şi tehnicienilor sovietici, muncii entuziaste şi perseverente a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor romîni din petrol, industria noastră petroliferă a putut obţine în numai cîţiva ani mari succese. **Planul cincinal a fost depăşit la producţie, în 1955, realizîndu-se 10.575.000 tone ţiţei, cu aproape 600.000 tone peste prevederile planului cincinal şi cu aproape 2 milioane mai mult decît cea mai înaltă producţie anuală obţinută sub regimul burghezo-moşieresc; întreaga producţie de ţiţei se prelucrează în ţară. (aplauze)**

Cadrele noastre din industria petroliferă şi-au ridicat mult nivelul cunoştinţelor, pe baza studierii lucrărilor tehnice sovietice şi pe baza schimbului de experienţă cu specialiştii sovietici în petrol.

Ritmul mediu anual de creştere a producţiei petrolifere s-a dublat faţă de ritmul maxim de creştere a producţiei de petrol în Romînia capitalisto-moşierească.

Ca urmare a succeselor realizate în industria petroliferă, a dezvoltării şi consolidării acestei ramuri principale de producţie industrială din ţara noastră în perioada activităţii societăţii Sovrompetrol, ca urmare a creşterii cadrelor şi a ridicării capacităţii lor de organizare şi conducere a întreprinderilor economice, guvernul U.R.S.S. în înţelegere cu guvernul R.P.R. au stabilit răscumpărarea de către Republica Populară Romînă a cotei de participaţie sovietică la Sovrompetrol.

Aceasta este un imens sprijin pe care din nou U.R.S.S. îl dă ţării noastre în dezvoltarea economiei sale; după ce ne-a ajutat să refacem industria petroliferă şi s-o ridicăm la nivelul de producţie şi tehnic de astăzi, ne predă cota sa de participaţie în condiţiile cele mai avantajoase pentru Republica Populară Romînă.

In numele poporului nostru exprimăm Comitetului Central al P.C.U.S. şi guvernului sovietic recunoştinţă şi calde mulţumiri pentru acest act frăţesc, care a fost primit cu o mare bucurie de oamenii muncii din ţara noastră, hotărîţi să asigure şi în viitor dezvoltarea continuă a industriei petrolifere. **(aplauze prelungite).**

In timp ce în lumea capitalistă dezvoltarea producţiei ţărilor înapoiate economiceşte duce la o tot mai adîncă înrobire a economiei naţionale faţă de marele capital internaţional, la o tot mai mare exploatare a oamenilor muncii din aceste ţări, Republica Populară Romînă, avînd ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, îşi întăreşte economia naţională, iar bogăţiile naturale ale ţării sînt valorificate în întregime în folosul oamenilor muncii.

Călăuzindu-se după indicaţia marelui Lenin cu privire la rolul electrificării, plenara din 26 octombrie 1950 a Comitetului Central al P.M.R. a dezbătut şi aprobat **planul de electrificare** întocmit pentru o perioadă de 10 ani.

După 5 ani de aplicare a planului, putem raporta cu bucurie congresului că obiectivele principale din această perioadă au fost realizate **(aplauze)**. In aceşti cinci ani au intrat în funcţiune un număr de 20 de centrale electrice noi, puterea disponibilă a fost dublată, realizîndu-se şi pasul înainte al electrificării faţă de celelalte ramuri ale industriei, stabilit de plenară.

Centralele electrice construite permit o rapidă dezvoltare prin adăugirea de noi grupuri electrogene, ceea ce va duce în al doilea cincinal la o sporire şi mai rapidă a puterii şi a producţiei de energie, cu eforturi de investiţii relativ mai mici.

Dacă regimului burghezo-moşieresc i-au trebuit 14 ani (1925—1938) pentru a instala 329.500 kw., adică în medie 23.536 kw pe an, regimul nostru democrat-popular a realizat numai în cursul primului cincinal o putere instalată de 540.000 kw, adică 108.000 kw pe an.

Au fost construite de 7 ori mai multe linii de 110 kv. decît aveam în total în 1950. 60% din puterea instalată în centrale electrice a fost interconectată. Ca urmare a electrificării, gradul de mecanizare a producţiei şi de înzestrare energetică a muncii a crescut. Dacă în 1948 consumul de energie electrică pe cap de muncitor industrial era de 1.480 kwh, în 1955 acest consum se ridică la 3.600 kwh.

Este de menţionat că producţia şi consumul de energie electrică sînt cu 8% sub nivelul prevăzut, dar puterea de care dispunem astăzi în centrale este suficientă pentru a produce cantitatea de 4,7 miliarde kwh, cît era prevăzut pe 1955.

Lucrările de electrificare a ţării asigură alimentarea cu energie a unor regiuni care iniţial nu erau prevăzute în plan, ca Oltenia, Baia-Mare şi altele. Astfel, scopul principal al planului de electrificare, crearea posibilităţilor pentru dezvoltarea forţelor de producţie în diferitele regiuni ale ţării, a fost depăşit.

Realizarea planului pe primii cinci ani a depăşit prevederile şi în domeniul termoficării industriale, unul din mijloacele cele mai importante pentru valorificarea economică a combustibililor. Astfel, s-a construit o mare centrală de termoficare la Borzeşti, neprevăzută în planul de electrificare, care va alimenta combinatele petrolifere şi chimice nu numai cu energie electrică, dar şi cu aburi şi apă, necesare proceselor tehnologice.

In 1960 vom produce cca. 8 miliarde kwh. energie, faţă de 7 miliarde prevăzute în planul de electrificare. Depăşirea producţiei se va face cu cheltuieli de investiţii simţitor mai reduse, datorită îmbunătăţirilor aduse în mers de către muncitorii, tehnicienii şi oamenii de ştiinţă, care şi-au pus priceperea şi entuziasmul lor patriotic în slujba realizării acestui măreţ program al partidului nostru.

In aceste zile, în cinstea Congresului nostru, harnicii noştri tunelişti, însufleţiţi de elan patriotic, au străpuns tunelul de la Bicaz.

Sîntem astăzi în situaţia de a putea ataca şi executa într-un ritm rapid importante şi grele lucrări de construcţii de hidro şi termocentrale electrice, de staţiuni de transformare, de linii de transport.

In anii puterii populare, datorită grijii partidului şi guvernului, au luat fiinţă şi s-au dezvoltat puternice organizaţii de studii şi proiectări, construcţii şi montaje energetice, cu numeroase cadre tinere.

Industria electrotehnică, creată şi dezvoltată de regimul nostru, şi-a îndeplinit planul de producţie globală pe perioada 1951—1955 încă în luna mai 1955. Ea a devenit o puternică ramură a industriei grele cu fabrici profilate, iar productivitatea muncii a crescut cu 122% faţă de 1950, atingînd cea mai înaltă creştere dintre toate ramurile industriei noastre. Industria electrotehnică acoperă azi necesităţile economiei naţionale de echipament, utilaj şi materiale electrotehnice, rămînînd a fi importate numai acelea a căror fabricaţie în ţară nu se justifică din punct de vedere economic.

Trebuie să subliniem că pe lîngă succesele obţinute, în ramura energetică şi electrotehnică mai persistă şi lipsuri serioase, privind: nivelul tehnic al exploatării sistemelor energetice, durata şi calitatea reparaţiilor, consumul specific de combustibil, pierderile în reţele şi altele. Calitatea, aspectul şi preţul de cost al unor produse electrotehnice nu corespund cerinţelor şi posibilităţilor întreprinderilor. Mai persistă în multe întreprinderi procese tehnologice rudimentare şi o slabă organizare a producţiei, care împiedică o creştere şi mai rapidă a productivităţii muncii şi a calităţii produselor.

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii, ieşiţi în număr mare din şcolile profesionale, din cele medii şi din institutele de învăţămînt superior, create de regimul nostru, precum şi cei care au învăţat şi s-au specializat în institutele şi uzinele din Uniunea Sovietică, au toate posibilităţile să asigure succese şi mai însemnate în realizarea planului de electrificare.

Pe drept cuvînt, cauza electrificării a devenit cauza scumpă a poporului nostru, iar succesele ei reprezintă unul din marile merite ale Partidului Muncitoresc Romîn, iniţiatorul şi organizatorul electrificării ţării **(aplauze).**

In perioada 1948—1955 s-a dezvoltat rapid şi industria constructoare de maşini.

Au fost construite şi dezvoltate întreprinderi specializate în producţia utilajului petrolifer, minier, a maşinilor agricole, tractoarelor, vagoanelor şi locomotivelor, autocamioanelor, cazanelor cu aburi, motoarelor cu combustiune internă, utilajului de construcţii şi altele.

Producţia globală a industriei constructoare de maşini a crescut în 1955 de 4 ori faţă de 1949. In 1955 se produc de 4,7 ori mai multe motoare cu combustiune internă, de 2,4 ori mai mult utilaj minier, de peste 2 ori mai mult utilaj petrolifer şi de aproape 2 ori mai multe maşini agricole decît în 1950.

Dacă în timpul capitaliştilor întregul utilaj petrolifer era importat, azi industria noastră acoperă nu numai toate nevoile ţării, dar produce şi cantităţi din ce în ce mai importante de utilaj pentru export.

In industria constructoare de maşini au fost puse în fabricaţie, în perioada 1948—1955, un număr de cîteva sute de tipuri de maşini şi aparate noi.

Trebuie subliniat însă că în întreprinderile noastre se fabrică numeroase tipuri de maşini care nu corespund tehnicii cele mai înaintate, iar construcţia lor necesită prea mult metal; ele determină o productivitate scăzută şi o calitate inferioară a produselor din întreprinderile cărora le sînt destinate.

Atenţia proiectanţilor, inginerilor constructori de maşini şi tehnologi trebuie să fie îndreptată, în primul rînd, spre examinarea critică a tipurilor de maşini şi utilaje pe care le fabrică, spre compararea acestora cu tipurile cele mai perfecţionate pe scară mondială, în scopul însuşirii şi introducerii cu hotărîre a tehnicii cele mai noi.

Numeroasele maşini şi utilaje perfecţionate ale industriei noastre constructoare de maşini, precum şi numărul însemnat de cadre pricepute, crescute în anii primului cincinal, reprezintă o serioasă capacitate de producţie care trebuie să fie folosită mai complect în anii următori pentru înzestrarea şi ridicarea nivelului tehnic al ramurilor economiei naţionale.

Rezultate importante au obţinut în primul cincinal şi celelalte ramuri ale industriei grele chimia metalurgia neferoasă, siderurgia, industria materialelor de construcţii lemnului, celulozei, care de asemenea au realizat ritmuri înalte de creştere.

In anii cincinalului s-au dezvoltat în mod simţitor producţia bunurilor de consum, producţia industriei uşoare şi alimentare. Pentru asigurarea cerinţelor oamenilor muncii, au fost produse cantităţi din ce în ce mai mari de **produse textile, încălţăminte,** îmbrăcăminte, produse alimentare, iar în ultima vreme a crescut în măsură însemnată producţia de articole metalice de uz gospodăresc, electrotehnice, de porţelan, faianţă, de mobilă şi altele.

Cu toate acestea, nivelul producţiei industriei uşoare şi alimentare este încă insuficient faţă de cerinţele crescînde ale populaţiei.

Primul plan cincinal a contribuit într-o măsură însemnată la distribuirea raţională a forţelor productive pe teritoriul Republicii Populare Romîne, în scopul dezvoltării armonioase, din punct de vedere economic şi cultural, a tuturor regiunilor.

Ne amintim cu toţii de înfăţişarea monotonă, lipsită de viaţă, a numeroaselor orăşele din ţara noastră, „locuri în care nu se întîmpla nimic", zugrăvite cu atîta măiestrie de Mihail Sadoveanu. Sub regimul burghezo-moşieresc, numeroase orăşele din acestea se aflau în Moldova, Oltenia, Dobrogea şi în nord-vestul ţării, unde industria era într-o stare rudimentară.

Potrivit directivelor partidului nostru, în perioada 1948-1955 s-a dat o atenţie deosebită dezvoltării industriei în acele regiuni pe care burghezia le lăsase în părăsire şi ruină.

Creşterea nivelului producţiei industriale în aceşti ani în Moldova, Oltenia şi Dobrogea este superioară creşterii medii a nivelului producţiei industriale pe întreaga ţară.

In cursul primului plan cincinal în aceste regiuni au fost îndreptate investiţii importante, proporţional mai masive decît în alte regiuni. Unele din lucrările capitale începute în aceste regiuni în cursul primului plan cincinal vor fi terminate, punîndu-se în funcţie obiectivele industriale respective în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

In Oltenia, Moldova, Dobrogea, Regiunea Autonomă Maghiară şi în nord-vestul ţării, au fost construite 9 centrale electrice, 52 fabrici şi uzine ale industriei grele, dintre care 24 de importanţă republicană, 19 mine, 33 întreprinderi ale industriei uşoare şi alimentare. Sînt în curs de construcţie mari obiecte industriale ca hidrocentrala „V. I. Lenin" Bicaz, termocentrala de la Borzeşti, laminorul de la Roman şi altele. De asemenea s-au construit 105 S.M.T.-uri şi 10 centre mecanice, au fost înfiinţate 15 institute de învăţămînt superior şi de cercetări, au fost construite şi dezvoltate 860 şcoli elementare şi medii. Astfel de construcţii au determinat creşterea numerică a clasei muncitoare, precum şi avîntul economic şi cultural în aceste regiuni. Ţinînd seama de bogăţiile naturale şi de hărnicia oamenilor muncii, putem să ne exprimăm convingerea că nu vor trece mulţi ani pînă cînd starea de înapoiere economică a acestor regiuni va fi o amintire a vremurilor de exploatare şi asuprire apuse pentru totdeauna **(aplauze).**

In primul cincinal, partidul şi guvernul au dat o atenţie deosebită dotării agriculturii cu mijloace mecanizate. In acest scop au fost organizate 16 întreprinderi industriale specializate în construcţia tractoarelor şi a maşinilor agricole. Au fost puse în fabricaţie peste 30 tipuri de maşini agricole; unele maşini speciale, îndeosebi combaine şi maşini de recoltat, au fost importate din Uniunea Sovietică. Industria noastră este astăzi în măsură să asigure în mare parte maşinile agricole de largă utilizare necesare agriculturii noastre.

Suprafaţa arabilă a fost mărită de la 9.400.000 ha. la 9.700.000 ha., prin desţelenirea unor păşuni slab productive şi prin lucrări de îmbunătăţiri funciare. S-au repus în funcţiune parţial şi s-au extins lucrările de irigaţie în regiunile Bucureşti, Constanţa, Galaţi, Timişoara, Arad, Oradea şi altele.

Ca urmare a măsurilor luate pentru dezvoltarea agriculturii, producţia prevăzută la cereale în cincinal pentru anul 1955 a fost depăşită încă din anul 1954. Sarcina de 10 milioane tone grîu şi porumb, stabilită la consfătuirea organizată de C.C. al P.M.R. în februarie a.c., a fost depăşită în 1955 cu cca. 1 milion tone cereale.

In domeniul zootehniei, sarcinile de creştere a şeptelului, stabilite în planul cincinal, au fost în general realizate şi depăşite la porcine şi bovine.

In ultimii 2 ani s-a îmbunătăţit activitatea gospodăriilor agricole de stat; totuşi, mai persistă lipsuri în profilarea, mecanizarea şi rentabilitatea lor.

In perioada 1951-1955 s-au împădurit 405.000 ha. depăşindu-se sarcinile planului cincinal, în regiunile de interes hidro-energetic s-au plantat 54.000 ha. faţă de 36.000, cît era prevăzut în plan.

Cu toate rezultatele pozitive obţinute de oamenii muncii în agricultură, există o serioasă rămînere în urmă a dezvoltării agriculturii faţă de sarcinile politico-economice stabilite în planul cincinal, problemă care va fi pe larg analizată în cadrul acestui raport.

In ultimii 7 ani s-a dezvoltat considerabil comerţul socialist. Comerţul cu ridicata a trecut în întregime în mîinile statului, iar în comerţul cu amănuntul ponderea sectorului socialist a crescut de la cca 30—35% în anul 1948 la peste 80% în 1955.

Volumul desfacerilor de mărfuri a crescut an de an, ajungînd în anul 1955 la aproximativ 28 miliarde lei, de 2 ori mai mult decît realizările din 1950 şi de cca. 3 ori mai mult decît cele din 1949.

Vă aduceţi aminte, tovarăşi, de anii în care aprovizionarea populaţiei întîmpina mari greutăţi din cauza lipsei de mărfuri, ceea ce a determinat menţinerea timp îndelungat a cartelelor şi raţiilor ca măsură de apărare a clasei muncitoare împotriva speculanţilor. Acest sistem de aprovizionare devenise în ultimii ani o frînă în dezvoltarea economiei naţionale, în creşterea productivităţii muncii, în aplicarea principiului socialist de repartiţie după cantitatea şi calitatea muncii.

Pe baza succeselor obţinute de oamenii muncii din industrie, agricultură, transporturi, comerţ, a devenit posibilă realizarea în 1954 a unei sarcini deosebit de importante — **desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele.**

Ansamblul măsurilor luate de partid şi guvern pentru înfăptuirea desfiinţării cartelelor a contribuit la înviorarea pieţei ţărăneşti, la o mai bună aprovizionare a oraşelor de către producătorii agricoli, la ieftinirea pe piaţă a unui număr important de produse agro-alimentare.

Astăzi, la un an de la desfiinţarea cartelelor şi trecerea la comerţul desfăşurat şi după înfăptuirea a două reduceri de preţuri, în cursul ultimelor 8 luni, la unele articole industriale şi alimentare, constatăm că această sarcină a fost îndeplinită cu succes, în folosul oamenilor muncii din ţara noastră **(aplauze).**

Magazinele şi pieţele din oraşele şi satele ţării noastre sînt bine aprovizionate cu mărfuri industriale şi produse agro-alimentare care corespund tot mai mult cerinţelor şi gusturilor populaţiei.

Aplicarea măsurilor hotărîte de partid au dus la consolidarea monedei naţionale, la o circulaţie bănească îmbunătăţită, la o creştere a încrederii în leu.

Intărirea leului este în acelaşi timp un rezultat al faptului că bugetele anuale de stat s-au încheiat cu excedente, că am folosit creditele ca mijloc de stimulare a producţiei, că balanţa de veniturii şi cheltuieli băneşti ale populaţiei este echilibrată.

In ce priveşte comerţul exterior, volumul schimburilor cu străinătatea a crescut în 1955 de aproape 2 ori faţă de anul 1950. Relaţiile de schimb cu U.R.S.S şi ţările de democraţie populară s-au dezvoltat considerabil şi reprezintă peste 70% din totalul schimburilor noastre. In ultimii ani a crescut comerţul nostru cu ţările capitaliste, al cărui volum este în 1955 de 2,5 ori mai mare decît în 1950. Intreţinem astăzi relaţii de comerţ exterior cu 62 ţări.

Creşterea producţiei industriale şi agrare, precum şi a circulaţiei mărfurilor a fost însoţită de dezvoltarea tuturor ramurilor de transport. Traficul feroviar general a crescut de 2,2 ori faţă de 1949, transportul cu autovehiculele de 4,7 ori, cel aerian de peste 3 ori.

La C.F.R., media zilnică a vagoanelor încărcate a crescut cu 75%, iar rulajul vagoanelor de marfă a fost redus în 1955 la 4,3 zile. Pentru a ilustra importanţa acestei îmbunătăţiri a indicelui este suficient să subliniem că în condiţiile actuale reducerea rulajului cu o zecime de zi face posibilă încărcarea suplimentară a cca 260 vagoane zilnic, fără sporirea parcului de material rulant.

Investiţiile au fost îndreptate, în perioada 1948-1955, spre refacerea şi dezvoltarea căilor ferate, s-au construit linii noi, ca: Bumbeşti-Livezeni, Teleiu-Vişău, Piatra Neamţ-Bicaz, Bucureşti-Făurei-Tecuci, Tismana-Tîrgu Jiu, Ozana-Cracău şi altele. O lucrare importantă înfăptuită în colaborare cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară şi Republica Populară Polonă, este construirea noului pod peste Dunăre, care leagă Republica Populară Romînă cu Republica Populară Bulgaria.

Din 1948 şi pînă în prezent, reţeaua de drumuri naţionale s-a îmbunătăţit prin modernizarea a peste 1 200 km drumuri şi construcţii de poduri în lungime totală de 15 500 m. Totuşi, din totalul reţelei de drumuri naţionale şi regionale, la sfîrşitul anului 1955 numai 15% sînt drumuri moderne.

Insuficienţa parcului nostru de autovehicule va fi treptat remediată prin producţia de autocamioane în ţară, începută din anul 1954.

Există încă mari posibilităţi nefolosite în domeniul transportului fluvial. In traficul maritim se resimte lipsa unor vase mari, care să asigure exportul mărfurilor noastre într-o proporţie cu **mult sporită faţă de cea actuală, precum şi lipsa unei mecanizări mai avansate a porturilor.**

Poştele şi telecomunicaţiile au fost de asemenea dezvoltate considerabil.

In domeniul radioficării s-au realizat 11 staţii noi de radiodifuziune, s-au instalat o jumătate de milion de difuzoare de radioficare la oraşe şi sate, iar producţia de aparate de radio a ajuns astăzi la 90.000 aparate pe an.

Acesta este tabloul luminos şi măreţ al realizărilor noastre în industrie, agricultură, comerţ, transporturi, în cursul primului cincinal, rodul efortului uriaş al oamenilor muncii în frunte cu clasa muncitoare **(aplauze prelungite).**

*

Tovarăşi,

Partidul nostru a arătat întotdeauna deschis, în faţa întregului popor, nu numai realizările, dar şi lipsurile. Dezvăluirea neajunsurilor constituie un factor însemnat în mobilizarea celor ce muncesc în vederea obţinerii unor succese tot mai mari în munca şi lupta pentru înflorirea economiei şi culturii.

Lipsurile din activitatea economică au fost analizate de Comitetul Central al Partidului nostru şi multe dintre ele au fost lichidate în mers, altele, care mai persistă, trebuie să facă obiectul unei analize serioase pentru a fi lichidate.

Ce lipsuri principale frînează desfăşurarea şi mai rapidă a construcţiei noastre economice?

Deşi în cîteva ramuri cum ar fi: industria construcţiilor de maşini, a petrolului s-au obţinut creşteri însemnate ale productivităţii muncii, depăşindu-se sarcinile planului cincinal, pe ansamblul industriei **productivitatea muncii a crescut numai cu 47,7% în loc de 75%, cît prevedea planul.**

Industria carboniferă a primit în cursul cincinalului investiţii de aproape 3 miliarde lei şi a fost înzestrată cu un volum important de maşini şi mecanisme. Cu toate acestea productivitatea muncii a scăzut în această ramură la 92% faţă de anul 1950.

Cauza acestei stări de lucruri intolerabilă stă în lipsa de preocupare din partea Ministerului Industriei Cărbunelui şi a direcţiilor de mine pentru folosirea din plin a utilajelor şi mecanismelor de care dispun minele, pentru introducerea mecanizării complexe a lucrărilor de abataj, încărcare şi transport în subteran. Nu se iau măsuri organizatorice pentru generalizarea experienţei fruntaşilor mineri. Metodele avansate de muncă (abatajele frontale şi graficul ciclic) nu sînt aplicate decît în mică măsură.

Organizaţiile de partid, sindicale şi de tineret nu mobilizează pe muncitori la luptă pentru sporirea productivităţii muncii, corespunzător cu utilarea tehnică a minelor.

Muncitorii mineri, tehnicienii, inginerii, organizaţiile de partid din industria carboniferă, nu pot şi nu trebuie să se împace cu această situaţie, căreia trebuie să i se pună capăt cu toată hotărîrea.

In industria siderurgică, alimentară, textilă etc productivitatea muncii de asemenea n-a crescut decît în mică măsură şi a rămas sub prevederile cincinalului.

Principalele cauze ale rămînerii în urmă a productivităţii muncii sînt slaba preocupare pentru introducerea tehnicii noi a metodelor înaintate de muncă şi a normelor cu motivare tehnică, lipsuri în domeniul organizării muncii, folosirea nesatisfăcătoare a utilajelor şi mecanismelor, slaba mecanizare a proceselor grele şi cu volum mare de muncă, pierderi din timpul de muncă.

Numai în cursul anului 1954 pierderile de timp productiv în industria republicană ajung aproape la 9.000.000 de zile-om, din care 5,7 milioane datorită absenţelor nemotivate şi 2,3 milioane absenţelor aprobate de conducerea întreprinderilor. Eliminarea acestor pierderi ar fi permis creşterea suplimentară a productivităţii muncii cu cca. 5%.

Productivitatea muncii n-a constituit o preocupare permanentă nici a ministerelor, a conducătorilor din întreprinderi, a sindicatelor şi nici a organizaţiilor de partid.

Avem un număr mare de fruntaşi în toate ramurile industriei. Nu există astăzi întreprindere fără fruntaşi. Ei reprezintă o mîndrie a poporului nostru; unii dintre ei lucrează în contul anilor celui de-al 2-lea plan cincinal.

Oare nu este în interesul oamenilor muncii ca odată cu popularizarea fruntaşilor să fie mobilizaţi cei mai luminaţi muncitori, tehnicieni şi ingineri din întreprinderi pentru stabilirea măsurilor organizatorice concrete în vederea generalizării metodelor avansate de muncă?

Fără îndoială că introducerea cu curaj a metodelor înaintate de muncă şi de organizare, potrivit cu mărimea întreprinderii şi specificul producţiei, va aduce mari avantaje atît statului cît şi colectivelor acestor întreprinderi. In această muncă trebuie să fie antrenate cadrele cele mai experimentate în domeniul organizării, — înzestrate cu serioase cunoştinţe practice şi tehnico-economice.

O creştere cu numai 1% a productivităţii muncii în industria socialistă ar da o producţie suplimentară în valoare de aproape 450.000.000 lei pe an.

Se ştie că normarea tehnică a muncii are o mare importanţă pentru creşterea productivităţii muncii. I. V. Stalin a subliniat că normele tehnice constituie o mare forţă regulatoare şi organizatoare a producţiei, că fără norme tehnice nu este posibilă planificarea economiei. Normarea tehnică a muncii încă nu este organizată în mod satisfăcător.

Răspunderea revine conducerii întreprinderilor, comitetelor sindicale şi organizaţiilor de partid, dar mai ales direcţiilor generale, ministerelor şi C.S.P. care nu iau măsuri pentru a pune normarea tehnică pe baze ştiinţifice în vederea întăririi efectului stimulativ al normelor, creşterii productivităţii şi reducerii preţului de cost.

De cele mai multe ori se folosesc norme statistice, stabilite pe bază de aprecieri. Adeseori normarea se reduce la „aranjarea" normelor în aşa fel încît să se obţină neapărat un anumit cîştig mediu, independent de procentul de creştere a productivităţii muncii. In acest fel se înregistrează depăşiri de norme cu totul anormale, fără ca productivitatea reală a muncii să crească în măsura corespunzătoare. De pildă, în sectorul industrial al Căilor Ferate productivitatea muncii era în trimestrul II 1955 cu 9,6% mai redusă decît în trimestrul IV 1954, în timp ce indicele mediu de îndeplinire a normelor era de 193%. In trimestrul III 1955 productivitatea muncii era cu 5,2% mai redusă decît în ultimul trimestru al anului 1954, iar indicele mediu de îndeplinire a normelor era de 188%. In industria alimentară în trimestrul III 1955 productivitatea muncii a scăzut faţă de trimestrul II 1955 cu 7,2%, iar indicele mediu de îndeplinire a normelor a crescut de la 133% la 139%.

Asemenea situaţii, din păcate nu sînt izolate. Ele constituie o gravă încălcare a principiului socialist de salarizare, precum şi a indicatoarelor planului de stat.

Normele tehnice trebuie stabilite în mod ştiinţific, corespunzător cu nivelul actual de utilare tehnică a întreprinderilor noastre şi al experienţei în producţie acumulate de masa muncitorilor, norme care evoluează pe măsura progresului tehnic al întreprinderilor. Astfel de norme vor stimula iniţiativa şi eforturile muncitorilor pentru sporirea masei produselor pe baza creşterii productivităţii muncii — singura cale de ridicare a nivelului de trai.

Introducerea normelor tehnice sporirea productivităţii muncii, precum şi îmbunătăţirea muncii aparatului administrativ trebuie să ducă la economii de forţe de muncă spre a putea acoperi necesităţile ramurilor care duc o lipsă acută de braţe de lucru. Numai realizarea creşterii productivităţii muncii prevăzute în 1955 ar fi eliberat cca 130 mii de muncitori pentru aceste nevoi.

Productivitatea muncii poate şi trebuie să facă salturi însemnate prin generalizarea metodelor avansate de muncă prin folosirea deplină a utilajului, prin întrebuinţarea complectă a timpului de lucru, prin înlocuirea în procesul tehnologic a ceea ce este învechit şi introducerea cu hotărîre a tehnicii noi.

In vederea creşterii rapide a productivităţii muncii, accentuării caracterului stimulativ al normelor şi al sistemului de salarizare, va fi necesar să se înfiinţeze un organ de specialitate — Comitetul pentru probleme de muncă şi salarii — pe lîngă Consiliul de Miniştri.

Industria noastră dispune de rezerve uriaşe pentru **reducerea preţului de cost.** In cursul primului cincinal, preţul de cost a fost redus în industria electrotehnică cu 29%, în industria de prelucrare a ţiţeiului cu 21% şi a gazului metan cu 35%, în industria construcţiilor de maşini cu 18%, în industria chimică organică cu 16%, în industria sării cu 22%, în industria produselor farmaceutice cu 12%, în industria produselor zaharoase cu 11%. Din păcate însă, într-o serie de ramuri, cum ar fi: industria cărbunelui, a lemnului, celulozei şi hîrtiei, a zahărului, a cărnii, a bumbacului şi altele, preţul de cost nu numai că nu a fost redus în cursul primului cincinal, dar chiar a crescut.

Nerealizarea sarcinii de reducere cu 23% a preţului de cost pe întreaga industrie a lipsit economia naţională în cursul cincinalului de importante economii.

Reducerea numai cu 1% a preţului de cost în industria republicană reprezintă, în 1955, aproape 320.000.000 lei. Pe ramuri prin reducerea cu 1% a preţului de cost s-ar putea obţine în industria electroenergetică peste 20.000.000 Kwh energie electrică, în industria carboniferă aproape 100 000 tone cărbune, în industria siderurgică 21.000 tone fontă, sau aproape 21.000 tone oţel Siemens Martin, în industria forestieră aproape 110.000 m³ buşteni de

(CONTINUARE IN PAG. 5-a)

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 4-a)

gater de fag, sau peste 43.000 m³ de cherestea rășinoasă, în industria textilă peste 5.600.000 m țesături de bumbac, în industria încălțămintei cca 216.000 perechi de pantofi bărbătești.

Reducerea prețului de cost trebuie privită ca o problemă centrală a întregii organizări a producției, trebuie să devină o preocupare vie și permanentă a ministerelor, a direcțiilor generale, a conducerilor întreprinderilor, a organelor și organizațiilor de partid, a comitetelor sindicale, a fiecărui om al muncii și în primul rînd a fiecărui comunist.

Se știe că fără o creștere neîntreruptă a productivității muncii și fără o scădere neîntreruptă a prețului de cost nu poate exista progres nu poate fi concepută creșterea venitului național și a acumulărilor întărirea puterii de cumpărare a leului, mărirea salariului real și creșterea nivelului de trai al poporului

Nu trebuie să uităm nici o clipă indicația marelui Lenin cu privire la însemnătatea hotărîtoare a creșterii productivității muncii:

„Productivitatea muncii este, în ultimă analiză, factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei noii orînduiri sociale. Capitalismul a creat o productivitate a muncii pe care n-a cunoscut-o feudalismul. Capitalismul poate fi și va fi învins definitiv prin aceea că socialismul creează o productivitate nouă a muncii, o productivitate cu mult mai înaltă" *)

Aprovizionarea cu materii prime și combustibil constituie una din problemele principale ale industriei, de rezolvarea căreia depinde întreaga activitate a întreprinderilor. Felul în care se desfășoară aprovizionarea constituie o frînă serioasă în realizarea ritmică a planului de producție, în calea creșterii productivității muncii și a scăderii prețului de cost și provoacă dificultăți financiare întreprinderilor.

Lipsurile în aprovizionare slăbesc elanul oamenilor muncii, le pricinuiesc amărăciuni și se resfrîng asupra cîștigurilor lor

De unde provin aceste dificultăți în aprovizionare?

Origina lor trebuie căutată în tendința multor întreprinderi de a se aproviziona cu mai mult decît este strict necesar producției și rezervelor normale, constituind astfel stocuri supranormative, iar prin constituirea acestor stocuri, care nu corespund nevoilor curente ale întreprinderilor, nici din punct de vedere al cantității și nici din punct de vedere al sortimentelor, se blochează fondurile de rulment, se sustrag materiale necesare altor întreprinderi și se încurajează înstrăinarea materialelor necesare producției, provocîndu se pagube serioase statului

O altă cauză a dificultăților de aprovizionare constă în faptul că avem încă mulți conducători de întreprinderi și organizații de partid care se mulțumesc să constate lipsa unor materiale și în deosebi a unor materiale deficitare, dar nu mobilizează colectivele de muncitori și tehnicieni din întreprinderi la o luptă hotărîtă pentru reducerea consumului exagerat de materiale, prin introducerea înlocuitorilor mai ieftini și prin revizuirea tipurilor de produse care cer consumuri exagerate, fără ca prin aceasta să se înrăutățească calitatea produselor

Numeroasele organe și baze de aprovizionare ale ministerelor, pe lîngă faptul că au o schemă încărcată și costisitoare, nu asigură o aprovizionare regulată și la timp a întreprinderilor, potrivit nevoilor producției.

Comitetul de Stat al Planificării, ministerele, organele lor de planificare și direcțiile lor generale planifică aprovizionarea tehnico-materială în mod defectuos, cancelarist, fără studierea temeinică a nevoilor reale ale întreprinderilor. Ele practică un centralism exagerat, care frînează inițiativa conducerilor de întreprinderi și slăbește simțul lor de răspundere.

Deficiențele în domeniul aprovizionării tehnico-materiale împiedică îndeplinirea sarcinilor în ce privește sporirea productivității muncii și scăderea prețului de cost.

Este necesară o cotitură hotărîtă în direcția îmbunătățirii întregii munci de planificare și organizare a aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor.

Va trebui restudiat și simplificat întregul sistem de aprovizionare a industriei, micșorînd cheltuielile de circulație și manipulare și asigurînd sortimentele de materiale cerute de întreprinderi.

Avem încă multe de făcut pentru îmbunătățirea calității producției. Este necesar să se țină seama că cerințele consumatorilor au crescut — azi trebuie să dai produse ieftine și de calitate bună. Or, sînt încă conducători de întreprinderi care nu se gîndesc întotdeauna la piață, nu au în vedere că scopul producției este satisfacerea nevoilor economiei și ale oamenilor muncii la un nivel din ce în ce mai ridicat și că producția nu este un scop în sine, că nu este suficient să realizezi sarcina producției globale, atunci cînd nu ai realizat producția marfă în sortimentele și calitatea cerută de consumatori.

De cele mai multe ori calitatea necorespunzătoare a produselor se datorește lipsei de pregătire tehnică amănunțită înainte de punerea în fabricația de serie a produselor. Unele întreprinderi de construcții de mașini și electrotehnice lansează în fabricație produse a căror documentație tehnologică nu a fost pusă la punct, nu verifică și nu experimentează prototipurile, nu corectează deficiențele în pregătirea tehnică, înainte de lansarea producției de serie.

Calitatea producției, cheltuielile de producție, folosirea deplină a capacității de producție sînt determinate în mare măsură de profilarea, specializarea și cooperarea întreprinderilor.

Se întîmplă uneori că produse similare figurează în planurile de producție ale mai multor întreprinderi, ceea ce are ca urmare o producție de serie mică, neeconomică. Nu se depun eforturi suficiente din partea ministerelor pentru a organiza cooperarea întreprinderilor din aceeași ramură, în scopul creșterii producției de serie, al specializării mai accentuate a întreprinderilor.

Lupta pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, într-un cuvînt, ridicarea nivelului tehnic și organizatoric al întreprinderilor trebuie să ducă **la creșterea rentabilității socialiste a întreprinderilor.**

Sînt însă numeroase ministere și conduceri de întreprinderi care nu se preocupă de creșterea neîntreruptă a rentabilității, de sporirea acumulărilor socialiste, tolerează risipa de materiale și de fonduri, nu supun unei analize temeinice posibilitățile de sporire pe toate căile a veniturilor statului.

Este cunoscut că în multe întreprinderi există un număr mai mare de muncitori și funcționari decît cel necesar producției. Numărul de ateliere și de secții este de asemenea mai mare decît cel cerut de procesul tehnologic al producției, ceea ce duce la o risipă de cadre de conducere, de maiștri, ingineri și personal administrativ.

Una din cauzele care determină aceste lipsuri în industria noastră, de la întreprinderi și pînă la organele centrale, este și planificarea birocratică, defectuoasă, care nu are la bază un studiu concret al nevoilor economiei naționale și al posibilităților întreprinderilor.

Trebuie pus accent pe îmbunătățirea metodelor de planificare, pe munca de perfecționare a metodelor de lucru din întreprinderi, pe organizarea schimbului de experiență în scopul generalizării metodelor întreprinderilor fruntașe.

Acestea sînt, tovarăși, principalele lipsuri asupra cărora trebuie să concentrăm atenția partidului, a sindicatelor, a ministerelor și conducerilor de întreprinderi, a tuturor oamenilor muncii.

Ne exprimăm convingerea deplină că partidul nostru, care a știut să învingă atîtea greutăți, care a condus poporul nostru la atîtea victorii, va ști fără îndoială să mobilizeze clasa muncitoare în vederea lichidării lipsurilor în muncă pe care le mai avem, sarcină a cărei îndeplinire trebuie să constituie o preocupare a întregului partid. **(aplauze)**. Lipsurile, însă, nu pot umbri uriașele realizări ale poporului nostru în construirea bazei economice a socialismului în patria noastră.

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ȘI A NIVELULUI DE TRAI ÎN PERIOADA 1948 — 1955

Tovarăși,

Succesele obținute în toate ramurile economiei naționale au avut drept urmare o importantă sporire a venitului național și o îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Astăzi, spre deosebire de trecut, venitul național creat de poporul muncitor, servește la dezvoltarea economiei și culturii socialiste.

Venitul național al Republicii Populare Romîne a crescut în 1955 de peste două ori și jumătate față de 1948 și aproximativ de 2 ori mai mult decît în 1938.

In anul 1955, venitul național a fost creat în cea mai mare parte de către sectorul socialist — cca. 71%, ceea ce arată că astăzi formațiunea socialistă în economia noastră este predominantă.

In 1938, datorită înapoierii industriale a Romîniei, partea de venit național creată în agricultură era mai mare decît aceea produsă în industrie, pe cînd astăzi, ca urmare a triplării producției industriale, aproape jumătate din venitul național este realizat în industrie, iar partea provenită din agricultură este doar cu puțin peste un sfert, deși volumul absolut al venitului național, produs în agricultură, a crescut față de 1938. **Agricultura are rezerve mari încă neutilizate** și trebuie **să asigure, alături de industrie, o creștere și mai mare a** venitului național, prin obținerea unor randamente ridicate la hectar.

Balanța folosirii venitului național, pe clase sociale, prezintă deosebiri fundamentale față de trecut.

In perioada dintre cele două războaie mondiale, din punct de vedere al venitului național, raportat la numărul locuitorilor, Romînia era una din cele mai sărace țări din lume, situîndu-se puțin deasupra nivelului țărilor coloniale. Datorită crizei economice din 1929—1932, venitul național al Romîniei a scăzut de la 293 miliarde lei în 1928 la 171 miliarde lei în 1932 *), ceea ce a adus o pauperizare și mai mare a maselor largi ale populației muncitoare. Astfel, clasele exploatatoare, căutînd ieșirea din criză, aruncau efectele ei îngrozitoare pe spinarea oamenilor muncii.

In Romînia burghezo-moșierească, an de an, o parte tot mai mare a venitului național — produs prin truda muncitorilor și țăranilor muncitori — era folosită pentru îmbogățirea clasei capitaliștilor și moșierilor și a altor pături parazitare, iar partea din venitul național care revenea clasei muncitoare și țărănimii muncitoare se micșora de la un an la altul pe calea reducerii salariilor, a scăderii veniturilor țărănimii, a fiscalității excesive, a creșterii șomajului și a sărăcirii continue a celor ce muncesc de la orașe și sate.

După datele oficiale, în 1938**), un număr de 3.767 întreprinderi industriale capitaliste — din toate ramurile — au plătit un fond de salarii de 8,3 miliarde (în lei din 1938) unui număr de 289.100 salariați și au încasat beneficii în același an în valoare de 18 miliarde (în lei din 1938). In timp ce profiturile fabricanților creșteau vertiginos, șomajul — boala cronică de nelecuit a capitalismului — făcea ravagii îngroșînd în fiecare an, cu zeci de mii, rîndurile oamenilor lipsiți de dreptul elementar la muncă și la viață.

Din 1933 pînă în 1938, nivelul prețurilor în principalele orașe ale țării a crescut între 24—34%; în timp ce salariile muncitorilor și funcționarilor au crescut numai cu 5—6%, ceea ce arată scăderea salariului real al muncitorilor. Iată o parte a tabloului mizeriei și privațiunilor oamenilor muncii din timpul exploatării capitaliștilor și moșierilor.

Cu totul altfel se prezintă astăzi situația.

In primul plan cincinal, aproximativ trei sferturi din venitul național a fost repartizat ca fond de consum pentru folosința oamenilor muncii de la orașe și sate, pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale, iar restul de un sfert a fost destinat pentru fondul de acumulare, care a asigurat în această perioadă dezvoltarea producției industriale și agricole, a transporturilor și circulației mărfurilor, precum și dezvoltarea culturii în folosul poporului muncitor.

Dezvoltarea continuă a economiei și culturii, creșterea venitului național, atragerea în cîmpul muncii a unui număr tot mai mare de muncitori, precum și creșterea importantă a cheltuielilor social-culturale făcute de către stat, au asigurat sporirea veniturilor reale ale oamenilor muncii.

Regimul democrat-popular a asigurat pe deplin dreptul la muncă, prin crearea de noi fabrici și uzine, șantiere, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat, instituții de învățămînt și de cercetări științifice, de sănătate și de cultură.

In anii 1951—1955, economia, cultura și sănătatea publică au primit cca. 97.000 cadre medii tehnice și aproape 50.000 de cadre cu pregătire superioară. Imensa majoritate a muncitorilor cărora li s-a încredințat de către partid conducerea întreprinderilor naționalizate și-au însușit cunoștințele tehnice și economice necesare; mulți dintre ei au urmat cursuri de specialitate și au devenit ingineri, fiind la înălțimea încrederii acordate.

O mare însemnătate în îmbunătățirea pregătirii profesionale a muncitorilor calificați și a maiștrilor a avut-o hotărîrea din anul acesta a partidului și guvernului, hotărîre prin care învățămîntul profesional a fost legat de producție, de întreprinderi.

Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular este participarea femeii, cu drepturi egale cu ale bărbaților la activitatea de stat, economică și culturală. In cursul primului plan cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producție. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcția economică și culturală, ca muncitoare, maiștri, ingineri, medici, învățătoare, profesoare și creatoare talentate în domeniul cercetării științifice, al artelor și literaturii. In 1938 — după datele Ministerului Muncii din acea vreme — salariile femeilor erau cu 50% mai reduse decît ale bărbaților. Astăzi, femeile primesc salarii egale la muncă egală cu bărbații și contribuie la creșterea veniturilor bănești ale familiei.

Salariul real al muncitorilor a crescut în 1955 cu 28% față de anul 1950, pe calea creșterii salariului mediu și pe calea reducerii prețurilor bunurilor de larg consum

Consumul efectiv al populației servește drept cel mai direct și mai concludent indicator al nivelului de trai al poporului muncitor; consumul familiilor de muncitori la alimentele de bază a crescut în 1955, față de 1948, la pîine cu 52%, la grăsimi cu 203%, la carne cu 85%, la zahăr cu 138% și la lapte cu 25%.

In 1938, chiria reprezenta ¹/₃ din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire a populației se ridicau la 14% din salariu. Acum chiriile reprezintă cel mult 5% din salariul mediu, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire — energie electrică, apă, salubritate și transport în comun — sînt de numai 6—7% din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar. Se dau an de an în folosință oamenilor muncii, mii de apartamente construite de stat, precum și credite pentru construirea de case individuale.

In timpul exploatării capitaliste, nu se asigura dreptul la odihnă oamenilor muncii. După o istovitoare trudă de ani de zile, muncitorul de multe ori, în loc de concediu pentru odihnă, era concediat, adică era trimis la „odihnă" de luni de zile, fără salariu, fără posibilitate de a-și asigura hrana zilnică.

Ingrijirea medicală, protecția muncii și pensia erau o bătaie de joc, iar miliardele de lei luate din sudoarea muncitorilor drept cote pentru asigurări sociale se plăteau ca salarii și diurne imensului aparat birocratic pus să administreze aceste fonduri bănești.

Astăzi, clasa muncitoare beneficiază de concedii plătite, de case de odihnă, asigurări sociale, îngrijire medicală și de un vast sistem de protecție a muncii. In 1951—1955, peste 2 milioane de persoane — 1,5 milioane adulți și peste o jumătate de milion copii au fost trimiși — prin sindicate, la odihnă și cură în stațiunile balneoclimaterice, cheltuindu-se în acest scop 900 milioane lei. Pentru pensii s-au acordat în această perioadă peste 3,6 miliarde lei; pentru ajutorul familial de stat — 374 milioane; în total, pentru asigurări sociale, s-au cheltuit aproape 6,5 miliarde lei.

In anii puterii populare, s-a schimbat mult în bine și viața satelor noastre. Țărănimea muncitoare își amintește cu mînie de anii de cruntă exploatare cînd muncea, din zori și pînă în noapte, pe pămîntul moșierilor și chiaburilor, lipsită de cele mai elementare condiții de viață omenească.

Izbucnirea crizei generale din 1929, care s-a împletit cu criza agrară, a agravat și mai mult situația țărănimii, accentuînd procesul de sărăcire și de diferențiere de clasă la țară și sporind nemulțumirile adînci ale țărănimii împotriva exploatării moșierești și chiaburești, a apăsării fiscale și cămătărești.

Uriașele datorii făcute de țărani la bănci și cămătari, pentru plata ratelor la așa-zisa împroprietărire, ori pentru cumpărare de vite și unelte de muncă, povara grea a impozitelor și dobînzilor, condamnaseră la foame cronică marea majoritate a țăranilor muncitori.

După datele economiștilor burghezi ***), 64% din totalul gospodăriilor micilor proprietari agricoli (2.474.738) aveau în 1929 datorii de 37,4 miliarde lei, ceea ce însemna 15.102 lei datorie de fiecare gospodărie, sau 6.585 lei datorie pe fiecare hectar de pămînt, deși țăranii plătiseră, prin camătă, de 2 și de 3 ori sumele inițial împrumutate.

Pentru a potoli indignarea și revolta ce clocotea în rîndurile țărănimii muncitoare, regimul burghezo-moșieresc, căutînd ieșirea din criză și pe spatele țărănimii muncitoare, a recurs la șiretlicul perfid al conversiunii, care de fapt a agravat situația disperată a țărănimii.

Scăderea catastrofală a prețurilor produselor agricole a pus țărănimea în imposibilitate de a-și mai plăti datoriile, chiar dacă și-ar fi vîndut pămîntul la prețul de 10—20.000 lei hectarul, cît era în 1929.

Urmările acestei grave situații, de ruinare a țărănimii, se oglindesc în rezultatele recensămîntului general din 1930 care arăta că existau 700.000 de țărani fără nici un petec de pămînt, alți 610.000 de țărani aveau în total numai 320.000 ha., adică în medie ½ ha de gospodărie, iar aproape 50% din țărani, cu 1—3 ha. nu aveau vite de muncă.

In 1930, procesul de concentrare a pămîntului în mîinile moșierilor și chiaburilor întărise baza economică a chiaburimii și adusese țărănimea săracă și mijlocașă la sapă de lemn; 12.200 de moșieri dețineau tot atîta pămînt cît 2.460.000 de gospodării țărănești.

La situația jalnică, de mizerie neagră a țărănimii, se adăugau neștiința de carte și bolile care îi măcinau rîndurile; 30% din copii nu mergeau la școală, iar majoritatea femeilor nu știau carte. Asistența medicală era aproape inexistentă, pelagra și bolile sociale cuprinseseră milioane de țărani, iar mortalitatea generală și infantilă dețineau primul loc în Europa.

Astăzi, țăranul muncitor — descătușat din oprimarea de veacuri — este liber și stăpîn pe pămîntul său.

Revoluția populară a lichidat clasa moșierilor, îngrădește exploatarea chiaburească și duce la lichidarea acestei exploatări.

Regimul democrat-popular nu numai că a scăpat țărănimea muncitoare de datoriile înrobitoare către moșieri și cămătari și de pericolul de a-și pierde pămîntul rîvnit de moșieri și chiaburi, dar a expropriat pe moșieri și a împroprietărit pe țăranii fără pămînt sau cu pămînt puțin. Astăzi, țărănimea muncitoare primește din partea statului ajutor tehnic prin S.M.T., asistență agro-tehnică, semințe selecționate și credite pentru mărirea producției și valorificarea produselor sale, obținînd an de an recolte și venituri tot mai mari și realizînd un consum propriu tot mai ridicat.

Ridicarea nivelului de viață al țărănimii noastre muncitoare se poate vedea și din faptul că în primul plan cincinal s-au construit la sate cca 200.000 de case noi.

Populația de la sate primește astăzi, din partea statului, învățămînt gratuit, îngrijire medicală, ajutoare pentru mamele cu mulți copii. In satele noastre au pătruns lumina electrică, radio-ul. Caravanele cinematografice, căminele culturale și bibliotecile sătești duc o muncă intensă pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii.

In perioada 1951—1955, s-au cheltuit 12,5 miliarde pentru cultură și învățămînt și 5,5 miliarde pentru sănătatea oamenilor muncii de la orașe și sate.

Iată foloasele mari ale alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, iată motivele pentru care țărănimea muncitoare urmează cu încredere pe aliatul său de nădejde pe drumul socialismului, îndeplinindu-și cu cinste îndatoririle patriotice față de statul democrat popular **(aplauze puternice)**. Mergînd cu încredere și fermitate, alături și sub conducerea clasei muncitoare, pe calea făuririi socialismului la sate, ea va scăpa definitiv de orice formă de exploatare a omului de către om

In 1955 statul a cheltuit pentru acțiunile social-culturale de cîteva ori mai mult decît în 1938, iar în perioada 1948—1955 s-au cheltuit 32,6 miliarde lei pentru învățămînt și burse, asistență medicală, pentru odihna oamenilor muncii și a copiilor lor, pentru înflorirea artei și literaturii.

In afară de această sumă, pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății și sportului, în cursul primului nostru plan cincinal s-au investit peste 3,5 miliarde lei. S-au construit școli, institute pentru pregătirea cadrelor superioare și pentru cercetări științifice, teatre, cinematografe, muzee, cămine culturale, spitale, dispensare și terenuri sportive.

Invățămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce privește organizarea cît și conținutul.

Numărul școlilor elementare și medii a crescut, îndeosebi al școlilor de 7 ani în centre muncitorești și la sate. Mase importante de elevi au fost cuprinse în școli. A crescut numărul facultăților și al institutelor și s-a mărit numărul studenților. Conținutul învățămîntului a fost simțitor îmbunătățit; au fost perfecționate metodele de predare; s-a îmbunătățit compoziția socială a elevilor și s-a creat o nouă atitudine față de studiu. S-a intensificat munca de perfecționare a cadrelor didactice.

Au fost create condiții de studiu și pentru oamenii muncii aflați în producție. S-au înființat școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc și a luat avînt învățămîntul fără frecvență, care permite oamenilor muncii să facă studii medii și superioare fără să părăsească producția.

Astăzi, în Republica Populară Romînă, sînt asigurate cele mai largi condiții dezvoltării învățămîntului minorităților naționale în limba maternă.

In învățămîntul superior a fost organizată cercetarea științifică, care în ultimii ani se dezvoltă cu avînt.

Tovarăși,

In această perioadă am realizat importante succese în creșterea nivelului de trai material și cultural, dar trebuie să arătăm că nu am atins în întregime nivelul de trai prevăzut pentru 1955. Noi sîntem comuniști și nu ne este teamă să arătăm deschis că în această privință am avut și serioase lipsuri. Nivelul de trai ar fi putut crește mai mult dacă în acești ani toate ramurile producției industriale ar fi sporit productivitatea muncii și ar fi redus prețul de cost la nivelul stabilit prin planul cincinal. Trebuie să fie clar tuturor că și pe viitor ridicarea nivelului de trai depinde în măsură hotărîtoare de mărirea continuă și însemnată a productivității muncii, de reducerea cheltuielilor de producție și circulație și de asigurarea rentabilității întreprinderilor în toate ramurile economiei naționale.

Situația realizărilor din ultimii 7 ani, de cînd am trecut la economia planificată, arată că am construit o puternică bază industrială necesară dezvoltării întregii economii și am sporit puternic forțele productive în toate regiunile țării.

Succesele obținute în acești ani constituie o chezășie că sarcinile mărețe pe care ni le propunem în al doilea plan cincinal vor fi îndeplinite, contribuind la o și mai mare înflorire a patriei noastre. **(Aplauze prelungite).**

In acești ani de muncă pașnică, constructivă, poporul nostru a avut tot timpul sprijinul frățesc al marelui său prieten — poporul sovietic. In același timp, s-au dezvoltat continuu relațiile prietenești și de într-ajutorare cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. **(Aplauze puternice).**

3. Dezvoltarea economiei naționale în perioada celui de-al 2-lea cincinal

Tovarăși,

Congresul nostru va dezbate proiectul de directive pentru cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R.

Sarcina fundamentală a celui de-al doilea plan cincinal este făurirea economiei socialiste unitare în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel că în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atît ca suprafață cît și ca producție-marfă.

Obiectivele politico-economice ale celui de al doilea plan cincinal sînt următoarele:

a) Dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Romîne în scopul ridicării necontenite a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii de la orașe și sate;

b) Dezvoltarea cu prioritate a industriei mijloacelor de producție și îndeosebi a acelor ramuri ale industriei grele care au asigurată baza de materii prime în țară: industria petrolului, chimică, energetică siderurgică, metalelor colorate, cărbunelui.

In industria constructoare de mașini se va pune un accent deosebit pe dezvoltarea producției de serie, prin cooperarea și specializarea întreprinderilor;

c) Ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale și obținerea unei creșteri considerabile a productivității muncii în industrie, transporturi, prin:

— Folosirea mai completă a capacităților de producție existente și perfecționarea utilajelor, mașinilor și agregatelor în funcțiune.

— Introducerea treptată a tehnicii noi și a procedeelor tehnologice superioare, începînd cu întreprinderile care au un rol determinant în ramura de producție respectivă. In acest scop: se vor generaliza metodele avansate de muncă folosite de fruntașii în producție; în domeniul perfecționării tehnologiei se vor introduce cu perseverență mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție în principalele întreprinderi; o atenție deosebită se va da creșterii accentuate a indicilor de folosire a utilajelor

— Dezvoltarea producției în serie, prin specializarea și cooperarea întreprinderilor, îndeosebi în industria constructoare de mașini și industria electrotehnică, pîrghiile principale de utilare a economiei naționale cu mașini, utilaj, agregate și aparate perfecționate.

Rezultatul acestor măsuri trebuie să fie o reducere simțitoare a cheltuielilor de producție și de circulație în economie.

d) Sectorul socialist în agricultură să reprezinte aproximativ 60—70% din producția marfă agricolă vegetală și animală, sporirea producției agricole vegetale și animale, atît în sectorul socialist, cît și în sectorul micii producții de mărfuri prin mecanizare și folosirea îngrășămintelor chimice, prin creșterea randamentelor la hectar prin dezvoltarea irigațiilor și prin sporirea suprafeței arabile și agricole; mărirea productivității muncii în agricultură, micșorîndu-se cantitatea de muncă cheltuită pe unitate de produs agricol;

e) Dezvoltarea industriei bunurilor de consum (republicane și locale), pe baza materiilor prime, precum și prin folosirea din ce în ce mai largă a fibrelor sintetice și a maselor plastice fabricate în țară; îmbunătățirea simțitoare a calității și sortimentelor mărfurilor;

f) Dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist intensificarea schimburilor de mărfuri între orașe și sate, între sectorul socialist de stat și sectorul micii producții de mărfuri;

g) Intensificarea mișcării cooperatiste a micilor producători de mărfuri din sate și din orașe, atît prin cooperația de consum cît și prin cooperația de producție meșteșugărească;

h) Lărgirea și consolidarea bazei materiale a culturii, învățămîntului sănătății, educației științifice, culturii fizice și sportului.

Acestea sînt principiile directoare, pe baza cărora se va desfășura în al doilea plan cincinal activitatea oamenilor muncii sub conducerea partidului, în vederea continuei dezvoltări a economiei și culturii, a construirii socialismului în patria noastră (aplauze puternice).

Ca forță activă a lagărului socialist, R.P.R. își va dezvolta economia sa pe drumul socialismului, bazîndu-se pe bogatele sale resurse și pe puterea creatoare a poporului nostru muncitor, în cadrul colaborării economice și al într-ajutorării cu țările prietene, folosind experiența și sprijinul Uniunii Sovietice, forța conducătoare a lagărului socialist.

Sistemul economic socialist are posibilități nemăsurate de dezvoltare economică și culturală; are tot ceea ce este necesar pentru a obține un avînt general economic și cultural, pentru a ridica necontenit nivelul material și cultural al oamenilor muncii

Ceea ce e specific țărilor care fac parte din sistemul economic socialist este ritmul vertiginos de creștere a forțelor productive, ca urmare a transformărilor revoluționare ce au avut loc în economia acestor țări, a stabilirii noilor relații de producție socialiste.

In zilele noastre se desfășoară întrecerea economică între cele două sisteme — socialist și capitalist.

Rezultatele obținute în construcția socialismului în țările lagărului socialist confirmă în mod strălucit învățătura marxist-leninistă despre superioritatea orînduirii socialiste asupra orînduirii capitaliste.

Intre sistemul socialist și sistemul capitalist există însă relații economice; noi nu ne izolăm de țările capitaliste, ci dorim dezvoltarea acestor relații; sîntem pentru lichidarea discriminărilor, pe care le fac unele state în ce privește comerțul exterior și schimburile culturale.

In cadrul lagărului socialist, formele de colaborare economică se dezvoltă din ce în ce mai mult. In stabilirea planurilor de dezvoltare, aceste țări țin seamă nu numai de asigurarea nevoilor proprii, dar și de nevoile celorlalte țări ale lagărului socialist. Coordonarea acestor planuri, precum și ajutorul reciproc între țările de democrație populară în dezvoltarea rapidă și la un nivel tehnic din ce în ce mai înalt a ramurilor principale ale economiei merg pe linia unei diviziuni raționale internaționale a muncii, potrivit cu interesele fiecărei țări în parte și cu acelea ale întregului lagăr socialist.

Dezvoltarea economică a țărilor de democrație populară pe drumul socialismului are loc potrivit condițiilor specifice ale fiecărei țări, potrivit stării de dezvoltare, posibilităților și resurselor fiecăreia.

PLANUL LUCRARILOR CAPITALE

Creșterea neîncetată a industriei și transporturilor, întărirea și lărgirea sectorului socialist în agricultură, crearea condițiilor pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al poporului pot fi obținute prin folosirea mai completă a mijloacelor de producție existente și prin executarea unui volum important de lucrări capitale.

In perioada celui de-al doilea cincinal se prevede executarea unui volum de lucrări capitale de cca 105—110 miliarde lei față de cca 63 miliarde lei în prețuri comparabile în perioada 1951—1955, deci cu cca 67—75% mai mare decît în primul plan cincinal. Prin executarea acestor lucrări, valoarea fondurilor fixe în funcțiune în sectorul de stat trebuie să fie în anul 1960 cu cca 65% mai mare decît în 1955, sau de aproape 3 ori mai mare decît în 1950.

Proporția lucrărilor capitale economice și social-culturale pe ramurile economiei naționale rezultă din următorul tabel:

Ramura		%
Total R. P. R.		100.0
din care:		
— Industria	cca.	56.0
din care:		
— Industria A. (producătoare de mijl de prod.)	„	50.0
— Industria B. (producătoare de bunuri de consum)	„	6.0
— Industria Construcțiilor	„	2.5
— Agricultura și Silvicultura	„	12.5
— Transporturi și Telecomunicații	„	11.5
— Comerț și alimentație, colectări și aprovizionare	„	2.5
— Gospodăria comunală	„	3.0
— Locuințe	„	5.5
— Invățămînt — cultură	„	2.5
— Instituții științifice	„	1.5
— Alte ramuri	„	2.5

In aceste proporții este exprimată orientarea partidului și guvernului spre dezvoltarea necontenită a producției industriale a țării, îndeosebi a industriei mijloacelor de producție, asigurînd în același timp dezvoltarea proporțională a agriculturii și industriei bunurilor de consum.

Proporția principală în privința repartiției investițiilor pe ramuri constă în prioritatea dezvoltării industriei față de celelalte ramuri ale economiei naționale, iar în cadrul industriei, a industriei grele față de industria bunurilor de consum.

Aproape 16 miliarde lei, reprezentînd 15% din totalul investițiilor, sînt destinate pentru asigurarea creșterii nivelului cultural și sanitar al populației, îmbunătățirii deservirii populației cu produse alimentare și industriale prin dezvoltarea rețelei comerțului de stat. In domeniul construcției de locuințe, gospodăriei comunale și ocrotirii sănătății, lucrările capitale vor crește în al doilea plan cincinal la un volum de cca. 3 ori mai mare decît în primul cincinal.

Lucrările capitale destinate industriei, atît pentru investiții productive cît și pentru investițiile neproductive din industrie (locuințe, lucrări social-culturale etc), vor fi repartizate pe ramurile industriale în proporțiile următoare:

Ramura	%
Total industrie	100.0
— Industria petroliferă	20.5
— Industria chimică, hîrtie și celuloză	13.0
— Industria siderurgică	12.0
— Industria energetică	11.0
— Industria cărbunelui	8.0
— Industria metalurgiei neferoase	6.5
— Industria gazelor naturale	5.0
— Industria ușoară (textilă, încălțăminte, mobilă)	5.0
— Industria alimentară	4.5
— Industria materialelor de construcții	4.5
— Industria constructoare de mașini și electrotehnică	4.5
— Industria lemnului	4.0
— Alte ramuri	1.5

In al doilea plan cincinal, majoritatea fondurilor de investiții industriale vor fi îndreptate spre industria petrolului și a gazelor, industria chimică siderurgică, energiei electrice, cărbunelui și a minereurilor neferoase. Aceste ramuri principale vor primi cca 75% din totalul investițiilor industriale.

Importante sume vor fi alocate pentru tehnică și știință, pentru introducerea tehnicii noi în industrie, agricultură, transporturi, comerț, gospodărie comunală; de asemenea, pentru cercetări în domeniul aplicării energiei nucleare în scopuri pașnice.

Proporția volumului total al lucrărilor capitale în venitul național, pe perioada 1956—1960, va fi de aproximativ 23%.

Ținînd seama de experiența cîștigată și de sarcinile ce stau în fața noastră în al doilea cincinal este necesar să se îmbunătățească munca de planificare și executare a lucrărilor capitale în direcția:

a) terminării în primul rînd a lucrărilor începute în primul cincinal, pentru a fi date cît mai grabnic în funcțiune;

b) analizării temeinice a posibilității creșterii producției pe seama unei mai bune folosiri a spațiilor industriale existente și a eliminării locurilor înguste. Pe bază de studii amănunțite, să se treacă la lărgirea și reconstruirea întreprinderilor în funcțiune la introducerea tehnicii moderne, acțiuni pentru care se vor destina cca. 70% din totalul fondurilor de lucrări capitale din industrie;

c) în proiectele noi să se țină seama de ultimele cuceriri ale tehnicii mondiale, atît în privința construcțiilor cît și în stabilirea proceselor tehnologice de producție.

Lucrările de investiții vor continua să îmbunătățească repartizarea forțelor producției pe teritoriul Republicii Populare Romîne, în scopul dezvoltării complexe a tuturor regiunilor economice ale țării.

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI R. P. R. ÎNTRE 1956 — 1960

In cel de-al doilea plan cincinal, creșterea producției globale industriale va fi de 60-65% din care creșterea industriei mijloacelor de producție 70-75%, iar creșterea industriei bunurilor de consum de 50-55%.

Producția marfă industrială trebuie să corespundă sporirii producției globale, astfel ca în 1960 producția marfă industrială să depășească procentul de 160-165% față de 1955. Creșterea medie anuală a producției industriale în prețuri constante va fi de

(CONTINUARE ÎN PAG. 6-a)

---

*) V. I. Lenin: Opere alese, vol. II, pag 489, ed. a II-a.

*) Enciclopedia Romîniei, vol. IV, pag. 964.

**) Anuarul statistic al Romîniei, 1939—1940, pag. 478.

***) Contribuțiuni la problema reorganizării creditului în Romînia, vol. I. pag. 27—29, București 1938.

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 5-a)

10,0-10,5% din care 11,0-11,5% la sectorul I. (industria mijloacelor de producţie) şi de 8,5-9% la sectorul II. (industria bunurilor de consum). Corelaţia între creşterea acestor sectoare reflectă procesul de industrializare socialistă.

In anul 1960, producţia principalelor mijloace de producţie va creşte faţă de anul 1955 la:

	Creşterea prod. faţă de 1955
— energie electrică	cu 80—85%
— ţiţei	cu 28%
— cărbune	cu 80—90%
— gaz metan	de 2,6 ori
— minereu de fier	de 1,8—2 ori
— minereu de mangan	cu 40%
— cocs metalurgic	de cca. 5 ori
— fontă	de 2 ori
— oţel	de 2—2,2 ori
— laminate finite	cu 85—90%
— instalaţii de foraj	de peste 4 ori
— cazane cu aburi industriale	de cca. 2 ori
— motoare cu combustiune internă	de 2,8—3 ori
— locomotive cu aburi	de 2,5 ori
— vagoane de marfă şi cisterne cale normală	de cca. 2 ori
— autocamioane	de cca. 5 ori
— motoare electrice	de 2,5—2,7 ori
— transformatori	de cca. 2,8 ori
— generatori electrici	de 2,4 ori
— produse sodice	de cca. 4 ori
— clor	de 4,5—5,5 ori
— acid sulfuric	de cca. 2,3 ori
— îngrăşăminte chimice	de cca. 4,2 ori

— mase plastice fire şi fibre sintetice (prod. 1960) 16—17.000 tone

— plăci fibro-lemnoase şi aglomerate (prod. 1960) 90 000—95.000 tone

Din acest tabel rezultă creşterea însemnată în cel de-al doilea cincinal a producţiei industriei grele şi în deosebi a industriei chimice şi siderurgiei. Ca urmare a noilor unităţi ce se vor crea, vom produce pentru prima dată în ţara noastră mase şi fibre sintetice, precum şi unele materiale pentru înlocuirea lemnului.

In industria siderurgică se vor termina lucrările începute în primul cincinal şi se vor da în funcţiune însemnate capacităţi noi de producţie: 400.000 tone cocs pe an, la Hunedoara (2 noi baterii, în afară de prima baterie pusă în funcţiune), 700.000 tone oţel S.M./an, în oţelăria nouă, 930.000 tone semifabricate/an (blumuri ţagle), 615.000 tone laminate finite; se va spori considerabil producţia de ţevi, prin intrarea în funcţiune a laminorului de la Roman. Acest efort este pe deplin justificat deoarece, cu toată creşterea importantă realizată în primul cincinal, industria siderurgică este încă mult rămasă în urmă faţă de nevoile de metal ale economiei. Producţia proprie de cocs şi minereu de fier nu asigură nevoile siderurgiei decît într-o proporţie de aproximativ 50%, ceea ce duce la o folosire insuficientă a capacităţilor furnalelor şi oţelăriilor şi grevează în măsură însemnată balanţa noastră de import. Rămînerea în urmă a siderurgiei se resimte în toate compartimentele economiei naţionale şi în deosebi în ramura construcţiei de maşini şi a lucrărilor capitale. Creşterea rapidă a industriei siderurgice, în al doilea cincinal, constituie o condiţie esenţială pentru dezvoltarea construcţiei noastre economice.

Tovarăşi,

Ţara noastră are toate condiţiile necesare pentru dezvoltarea unei puternice industrii chimice.

In primul rînd, Romînia are însemnate bogăţii naturale de ţiţei, gaz metan, cărbune, stuf, lemn, sare, minereuri neferoase şi nemetalifere, care constituie o bază bogată şi variată pentru dezvoltarea industriei chimice.

In al doilea rînd, avem cadre competente şi entuziaste, de ingineri şi specialişti în chimie, care-şi ridică neîncetat nivelul cunoştinţelor tehnico-ştiinţifice. S-a creat posibilitatea de a acoperi nevoile de forţe de muncă ale industriei chimice prin pregătirea lor în întreprinderile şi institutele chimice existente, precum şi în ramurile înrudite.

In al treilea rînd, este asigurată energia electrică necesară prelucrării acestor valoroase bogăţii naturale şi îndeosebi energia electrică ieftină produsă de hidrocentrale.

In al patrulea rînd, industria construcţiilor de maşini existentă în ţara noastră poate realiza o mare parte din sarcina de construire a instalaţiilor şi agregatelor necesare industriei chimice.

O condiţie de cea mai mare însemnătate este ajutorul prietenesc al ţărilor lagărului socialist şi în primul rînd al Uniunii Sovietice, care are o puternică industrie chimică înzestrată cu tehnica cea mai nouă şi este mare producătoare de utilaj chimic.

Toate aceste condiţii asigură posibilitatea dezvoltării în ritm accelerat a industriei chimice în R.P.R.

In primul cincinal, producţia industriei chimice a crescut de aproape trei ori.

In anii ce urmează vom dezvolta ramurile principale ale industriei chimice şi în primul rînd industria petrochimică, ramură importantă care prelucrează chimic produsele petrolifere.

Gazele de rafinărie, rezultate din prelucrarea petrolului, sînt folosite astăzi drept combustibil. In 1955, valoarea gazelor de rafinărie care s-au consumat drept combustibil reprezenta doar 45 milioane lei; dacă aceeaşi cantitate de gaze ar fi fost prelucrată în produse chimice s-ar fi obţinut o producţie de 800 milioane lei.

Folosind gazele de cracare din industria petroliferă se va construi un mare combinat de cauciuc sintetic, cu o capacitate de 50.000 tone/an care va da în 1960 o producţie de 10.000 tone. In afară de cauciuc, acest combinat va produce o serie de alte semifabricate valoroase, necesare industriei chimice.

Prin industria petrochimică se vor valorifica la un nivel înalt toate derivatele petrolifere şi se va obţine, pe lîngă benzine şi uleiuri superioare celor produse azi, şi o gamă mare de produse chimice necesare industriei şi agriculturii.

Gazul metan va fi folosit mai mult decît pînă acum ca materie primă pentru industria chimică. El este cea mai ieftină materie primă pentru fabricarea maselor plastice şi pentru industria îngrăşămintelor azotoase, care vor fi produse în cantităţi însemnate.

Pentru realizarea unor recolte bogate, industria chimică va produce în anul 1960 de 4—5 ori mai multe îngrăşăminte minerale şi va lărgi cantitativ şi pe sortimente producţia chimicalelor necesare combaterii dăunătorilor din agricultură.

Se vor produce noi coloranţi, de calitate superioară, se va lărgi gama de produse chimico-farmaceutice, acordîndu-se o atenţie deosebită antibioticelor.

O altă ramură a industriei chimice, industria de celuloză, se va dezvolta în al doilea cincinal pe baza folosirii unei noi materii prime: stuful din delta Dunării. Pînă azi, producţia de celuloză a ţării noastre se bazează pe un material foarte preţios, lemnul de răşinoase, din care se consumă în acest scop peste jumătate milion metri cubi pe an. Dezvoltarea mai departe pe această bază a industriei de celuloză ar duce la o despădurire accelerată, cu urmări grave.

Romînia are condiţii favorabile pentru dezvoltarea acestei industrii, deoarece stufăriile din deltă sînt compacte, iar calitatea stufului este superioară, îndeosebi în lungimea fibrei şi conţinutul în celuloză.

Prin valorificarea complexă a stufului se vor produce celuloză papetară şi viscoză pentru mătase şi lînă artificială, alcool din rizomii stufului, furfurol care se foloseşte în industria cauciucului şi a fibrelor sintetice, a răşinilor sintetice necesare plăcilor produse din deşeuri lemnoase, drojdie furajeră — un concentrat important pentru hrana vitelor — precum şi mari cantităţi de plăci pentru construcţie, ieftine şi durabile.

Convenţia încheiată între Republica Populară Romînă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă şi Republica Cehoslovacă prevede construirea, pe baza ajutorului reciproc a unor fabrici de celuloză din stuf, începînd din anul 1956.

Dezvoltarea industriei chimice va permite realizarea unor noi şi însemnate materii prime pentru producţia bunurilor de consum popular; astfel, fibrele sintetice, care vor putea înlocui mătasea lîna şi bumbacul, sînt în multe privinţe superioare fibrelor naturale. Ele au în deosebi o rezistenţă mai bună, deci o durabilitate mai mare, au fineţe şi pot fi frumos colorate. Noile mase plastice produse vor permite producerea de numeroase articole tehnice pentru instalaţiile electrice şi sanitare, precum şi de variate produse de uz casnic.

Producţia industriei chimice, în această perioadă, urmează să crească de cel puţin 2,5—3 ori faţă de anul 1955.

In cursul anului 1956, se va întocmi un program de dezvoltare a industriei chimice pentru o perioadă de 10—15 ani.

Industria petrolului va continua să crească pe baza lărgirii însemnate a forajului de explorare şi exploatare, asigurînd nevoile economiei şi exportul. Vom da o atenţie sporită măririi rezervelor şi valorificării superioare a ţiţeiului, prin construirea unor importante capacităţi de prelucrare, dotate cu tehnică modernă.

Producţia de gaz metan se va mări la cca. 10 miliarde m³ pe an. Se vor construi conducte principale, care vor alimenta Moldova, Banatul şi Ardealul.

Rămînerea în urmă a **industriei cărbunelui cu cca. 2 milioane tone**, faţă de nivelul prevăzut pentru 1955, va trebui să fie lichidată, punîndu-se accent deosebit pe exploatarea în cariere, mecanizarea şi uşurarea muncii în subteran, mărirea producţiei de cărbune cocsificabil, astfel ca în 1960 producţia de cărbune să ajungă la 11—11,6 milioane tone/an.

Paralel cu dezvoltarea producţiei de combustibil vor trebui luate măsuri serioase pentru o mai raţională folosire a acestuia în interesul întregii economii.

Indicii de consum de combustibil, în toate ramurile economiei, sînt ridicaţi. Multe ministere şi întreprinderi se împacă cu risipa de combustibil, nu studiază căile tehnice concrete pentru reducerea consumului pe calea perfecţionării instalaţiilor de ardere şi a examinării minuţioase a balanţelor termice, în vederea utilizării maxime a tuturor resurselor. Dacă gazul de furnal de la Reşiţa ar fi utilizat mai complect, eliminîndu-se pierderile, s-ar putea economisi anual cca. 10—15.000 tone păcură, în valoare de 3—4 milioane lei.

Consumul de păcură al căilor ferate a crescut între anii 1951—1955 de la 270.000 tone la 1.080.000 tone pe cînd, în acelaşi interval, consumul de cărbune a scăzut de la 1.188.500 tone la 923.000 tone (exprimat în cărbune convenţional).

La fabricile de ciment (Medgidia şi Bicaz), prin depăşirea normelor de consum de păcură cu 10%, din cauza proastei gospodăriri şi a funcţionării intermitente a cuptoarelor de klinker, se risipesc anual cca. 15.000 tone păcură.

Risipa de motorină la lucrările agricole, executate cu tractoare, calculată în raport cu normele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii reprezintă cca. 15.000 tone motorină pe an.

In acelaşi timp consumul de lemne de foc reprezintă în cursul primului cincinal cca 23 milioane de tone.

Masa lemnoasă utilizată drept combustibil poate fi valorificată prin prelucrarea ei în produse superioare: celuloză, materiale de construcţii, bunuri de consum.

Comitetul de Stat al Planificării, ministerele producătoare şi consumatoare de combustibil trebuie să ia măsurile necesare în vederea justei repartizări şi utilizări a combustibilului, urmărind o valorificare optimă a acestor bogăţii însemnate ale ţării noastre.

In cursul celui de-al doilea cincinal vor lua un avînt şi mai mare lucrările de electrificare a ţării.

Vor fi extinse centralele construite în primul cincinal; se vor construi noi hidro şi termocentrale. Puterea instalată va creşte cu cca. 700.000 KW, din care 200.000 KW în centrale hidroelectrice şi cca. 500.000 KW în centrale termoelectrice.

La hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz se va executa întregul volum de construcţii care va permite intrarea ei în funcţiune la sfîrşitul celui de-al doilea cincinal cu o putere de 110 mii KW, iar la începutul celui de-al treilea cincinal, sporirea puterii ei cu încă 100 mii KW.

Gradul de interconexiune a centralelor va creşte, în 1960, pînă la 80—85% din puterea instalată; se va extinde termoficarea industrială şi se va începe termoficarea urbană, ceea ce va contribui la reducerea consumului specific de combustibil în centralele Ministerului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice de la 650 la 500 gr combustibil convenţional pe kWh.

Se vor construi încă 3.200 km. linii de 110 şi 35 kv. care vor permite dezvoltarea electrificării industriei, alimentarea industriei electrochimice şi electrometalurgice, mare consumatoare de energie, precum şi extinderea electrificării în agricultură, în casele oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Vor trebui să fie extinse studiile, cercetările şi lucrările pentru amenajarea potenţialului hidroenergetic al cursurilor de apă interioare, precum şi studiile cu privire la amenajarea Dunării, care reprezintă pentru noi, ca şi pentru celelalte ţări riverane cea mai importantă sursă de energie hidraulică.

O ramură nouă a industriei extractive a fost creată în anii primului cincinal: **industria minereului de uraniu.** Această bogăţie uriaşă a ţării noastre constituie baza dezvoltării în viitor a producţiei de energie nucleară şi va contribui la lărgirea considerabilă a resurselor energetice ale economiei noastre.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice se construieşte în prezent centrul nostru de cercetări nucleare, în cadrul căruia se vor pune în funcţie în anul viitor un reactor de 2 000 kw şi un ciclotron de 12,5 mega-electroni volţi, instalaţii care vor servi la producerea de izotopi radioactivi pentru cercetări şi aplicaţii în chimie, metalurgie, medicină, biologie. De asemenea, vom pregăti cadre calificate în tehnica nucleară şi aplicaţiile ei.

Oamenii noştri de ştiinţă au marea cinste şi sarcină de a contribui la rezolvarea problemelor legate de producţia energiei atomice, în primul rînd în scopul producţiei de energie electrică.

In al doilea plan cincinal se vor deschide noi mine şi se va dezvolta capacitatea de prelucrare în industria **metalelor colorate.** Vor trebui îmbunătăţite metodele de extracţie a metalelor din minereuri şi îndeosebi a metalelor preţioase.

Industria construcţiilor de maşini şi industria electrotehnică îşi vor dezvolta simţitor producţia în cel de-al doilea plan cincinal, prin folosirea capacităţilor de producţie existente, luptînd cu hotărîre pentru ridicarea nivelului tehnic al produselor. Unele maşini şi utilaje, care nu mai corespund din punct de vedere al productivităţii, al consumului de materiale necesare executării lor cît şi al preţului de cost, determinînd la rîndul lor un nivel tehnic scăzut în ramurile cărora le sînt destinate, vor trebui să fie înlocuite cu tipuri moderne, perfecţionate. Trebuie să îndreptăm cu hotărîre atenţia întreprinderilor către examinarea critică şi perfecţionarea neîntreruptă a produselor principale din profilul întreprinderilor, produse care pot fi fabricate în serie mare.

Se va dezvolta capacitatea de producţie a fabricii de autocamioane, care va trebui să ajungă pînă la 30.000 bucăţi pe an.

Se vor produce de cca. 2 ori mai multe utilaje petrolifere şi de cca. 2,5 ori mai multe utilaje miniere.

Industria electrotehnică va trece la fabricarea în serie a transformatorilor şi aparatajului de 110 kvolţi; pentru dezvoltarea transportului în comun, se va spori producţia de tramvaie şi de troleibuse.

In industria materialelor de construcţii se vor pune în funcţiune noi capacităţi pentru producţia de ciment, blocuri şi cărămizi, silico-calcare, blocuri de zgură, de beton celular, ţigle din ciment, var etc., pentru asigurarea volumului important de lucrări de construcţie.

In industria lemnului se va pune accentul pe valorificarea mai bună a masei lemnoase, prin punerea în funcţiune de instalaţii de plăci aglomerate şi alţi înlocuitori de lemn. Trebuie luate măsuri pentru reducerea deşeurilor şi pierderilor din pădure şi din prelucrare.

De asemenea, va trebui extinsă utilizarea esenţelor tari, cum este fagul, în scopul economisirii răşinoaselor.

In faţa industriei construcţiilor stau sarcini mari în cel de-al doilea plan cincinal. Volumul construcţiilor va creşte cca de 2 ori.

In cursul primului cincinal, **industria construcţiilor** a făcut progrese însemnate. Constructorii noştri au înălţat în toate regiunile ţării numeroase fabrici şi uzine, instituţii de cultură, de învăţămînt şi de sănătate. Nivelul tehnic al acestor importante ramuri economice a crescut simţitor. Cu toate succesele obţinute, se manifestă o preocupare insuficientă faţă de producţia şi folosirea prefabricatelor de beton, ceea ce duce la un consum exagerat de material lemnos şi la încetinirea procesului de industrializare a construcţiilor.

Lipsuri însemnate persistă încă în organizarea şantierelor, în folosirea judicioasă a materialelor. Utilizarea slabă a parcului de utilaj de construcţii, cu care au fost înzestrate întreprinderile, aduce după sine o sporire nejustificată a cererilor de forţe de muncă şi contribuie la realizarea într-un ritm nesatisfăcător a lucrărilor şi la menţinerea unui preţ de cost ridicat.

Unii proiectanţi şi arhitecţi nu acordă atenţia cuvenită soluţiilor celor mai ieftine, mai durabile şi confortabile.

Conducerile unor institute de proiectare manifestă o atitudine nejustă faţă de proiectele tip, care economisesc munca de proiectare, duc la ieftinirea lucrărilor şi asigură la timp documentaţia necesară şantierelor.

Pentru a corespunde noilor sarcini pe care partidul şi guvernul le pun în faţa acestor ramuri importante ale industriei, întreprinderile de construcţii vor trebui să fie reorganizate pe principiul teritorial, ceea ce va asigura stabilitatea cadrelor şi a forţelor de muncă, precum şi posibilitatea de a cuprinde mai bine lucrările din regiuni, raioane şi oraşe.

Condiţia principală a realizării planului de investiţii, pentru cel de-al doilea plan cincinal, este ridicarea productivităţii muncii **pe şantiere, prin industrializarea construcţiilor şi îmbunătăţirea planificării şi organizării lucrărilor.**

Tovarăşi,

In perioada celui de-al doilea cincinal, producţia bunurilor de consum, producţia industriei uşoare şi alimnetare va trebui să crească cu cca. 50% faţă de nivelul atins în 1955.

Se vor produce în 1960

- cu cca. 45% mai multe textile
- cu cca. 45% mai multă încălţăminte
- de cca. 3 ori mai multe biciclete
- de 2 ori mai multe obiecte de menaj
- cu cca. 65% mai multă carne
- de cca. 3 ori mai multă slănină
- cu 40—45% mai mult peşte
- de cca. 2 ori mai mult unt
- de cca. 2,2 ori mai mult zahăr
- cu cca. 75% mai multe paste făinoase.

Industria uşoară şi alimentară pot mări considerabil producţia în fabricile existente prin introducerea unor maşini şi utilaje perfecţionate de mare productivitate, asigurînd o îmbunătăţire serioasă a calităţii şi prezentării produselor, precum şi reducerea cheltuielilor de producţie.

Va creşte capacitatea de producţie în industria bumbacului, prin lichidarea în cea mai mare măsură a strangulării la filaturi şi finisaj, precum şi în industria lînei şi mătăsii.

In industria alimentară se va pune în funcţiune o fabrică de zahăr şi se vor construi fabrici de pîine, de lapte praf şi condensat, de preparate de carne, de bere etc.

Un rol deosebit de important în producţia de bunuri de consum îl au industria locală şi cooperaţia meşteşugărească; ele vor trebui să-şi dezvolte producţia de sortimente locale.

In cursul celui de-al doilea plan cincinal, productivitatea muncii trebuie să crească în industrie cu cel puţin 45—50%.

Preţul de cost în industria republicană va trebui să fie, în anul 1960, cu cel puţin 15—20% mai mic decît în 1955, iar în construcţii, cu cel puţin 20%. Realizarea acestor sarcini va aduce în anii cincinalului economii de ordinul a 25 miliarde lei în industrie şi aproape 7 miliarde lei în construcţii.

DEZVOLTAREA TRANSPORTURILOR ŞI TELECOMUNICAŢIILOR

Pentru a corespunde necesităţilor economiei, traficul de mărfuri va trebui să atingă în 1960 un nivel de 150—155% faţă de 1955.

In dezvoltarea transporturilor trebuie avut în vedere utilizarea complectă a capacităţilor existente, lichidarea locurilor înguste, introducerea cu fermitate a tehnicii moderne, îmbunătăţirea indicilor calitativi şi reducerea cheltuielilor de transport.

Se ştie că o parte din parcul de vagoane şi locomotive este învechit, o altă parte a depăşit limita de uzură. Cu toate acestea **căile ferate** au suportat un efort însemnat şi au obţinut rezultate importante în îmbunătăţirea indicilor de utilizare a capacităţii de transport.

Căile ferate vor fi înzestrate cu instalaţii moderne de centralizare electro-dinamică, cu blocuri de linie automate, cu instalaţii de mecanizare a triajelor, precum şi cu instalaţii de încărcare şi descărcare în staţii.

Este necesar ca în al doilea cincinal să se refacă cel puţin 3.000 km. de cale cu şină de tip greu — precum şi numeroase poduri — care să asigure circulaţia locomotivelor şi vagoanelor grele pe traseele principale cu trafic intens.

In scopul extinderii parcului actual de locomotive este necesar să se construiască circa 450—500 locomotive, iar pentru modernizarea acestui parc trebuie să se introducă locomotive Diesel electrice, de mare putere.

In al doilea cincinal transporturile feroviare vor fi dotate cu 12.000—13.000 vagoane de marfă, în echivalent de vagoane pe 2 osii, precum şi cu vagoane de călători.

O atenţie deosebită se va da înzestrării parcului cu vagoane frigorifere pentru asigurarea transporturilor de mărfuri perisabile.

In scopul unei întreţineri mai bune a materialului rulant este necesar ca în al doilea cincinal să se treacă la înzestrarea atelierelor şi depourilor cu utilaje moderne de mare randament şi să se reorganizeze reparaţiile pe bază de flux tehnologic.

Indeplinirea sarcinilor sporite ce revin căilor ferate — cea mai importantă organizaţie de transport — este de neconceput fără lichidarea hotărîtă a lipsurilor organizatorice, a indisciplinei şi atitudinii nepăsătoare faţă de bunurile obşteşti, care mai dăinuiesc în acest important sector de activitate economică.

Transporturile publice cu autovehicule îşi vor spori parcul de peste 2 ori, asigurîndu-se folosirea raţională a acestor mijloace de transport şi crearea unei reţele organizate de reparare şi întreţinere.

Imbunătăţirea şi modernizarea reţelei noastre de drumuri constituie un obiectiv important al celui de-al doilea plan cincinal. Se vor executa de 3 ori mai multe lucrări ca în 1951—1955.

Pentru sporirea **tonajului flotei comerciale maritime** trebuie să se construiască la şantierele navale din R.P.R. un număr de cel puţin 8 vase mijlocii şi mici şi să se cumpere 5—6 vase de tonaj mare, astfel încît la sfîrşitul anului 1960 capacitatea de transport în tone să fie de 3,5 ori mai mare decît în 1955.

Se vor mecaniza operaţiunile de încărcare şi descărcare din porturi şi se vor moderniza instalaţiile portuare.

Aviaţia civilă va trebui să-şi reînnoiască parcul cu avioane moderne, de capacitate şi viteză sporită.

In domeniul radiodifuziunii şi radioficării este necesară complectarea reţelei cu staţii noi, care să asigure transmiterea pe întreg teritoriul ţării a programului naţional. De asemenea va fi extinsă reţeaua de radioficare. Incepînd din anul 1956 se va pune în funcţiune o staţie de televiziune.

Dezvoltarea transporturilor şi telecomunicaţiilor în cel de-al doilea cincinal trebuie să fie însoţită de sporirea rentabilităţii întreprinderilor de transport şi telecomunicaţii, precum şi de o îmbunătăţire a deservirii nevoilor economiei şi ale populaţiei.

TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

Tovarăşi,

Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru a trasat linia politică pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi transformarea socialistă a agriculturii. In faţa partidului, a clasei muncitoare, plenara a pus sarcina îngrădirii posibilităţilor de exploatare ale chiaburimii şi desfăşurarea unei largi activităţi politice pentru a convinge ţărănimea muncitoare să treacă, pe baza liberului ei consimţămînt, la agricultura socialistă.

Intreaga muncă politică şi organizatorică, depusă de partid şi realizările de mare însemnătate obţinute în înfăptuirea acestei sarcini confirmă pe deplin justeţea liniei stabilite de partidul nostru.

Rezultatele obţinute în dezvoltarea sectorului socialist din agricultură se reflectă în tabelul de mai jos, privitor la creşterea greutăţii specifice a suprafeţei arabile şi a suprafeţei agricole a sectorului socialist.

	în % faţă de totalul R.P.R			
	1950		1955	
	arabil	agricol	arabil	agricol
I. Sector socialist din care:	12,0	23,8	26,5	35,2
A. Sector de stat	9,3	21,8	13,7	25,5
B. Gospodării agricole colective	2,7	2,0	8,3	6,6
C. Intovărăşiri agricole	—	—	4,1	2,8
D. Asociaţii simple	—	—	0,4	0,3
II. Gospodării agricole individuale	88,0	76,2	73,5	64,8
TOTAL:	100,0	100,0	100,0	100,0

Gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole au o suprafaţă de peste 1.320 000 ha., iar asociaţiile simple o suprafaţă de 43 000 ha.

Suprafaţa arabilă a sectorului socialist din agricultură, faţă de întreaga suprafaţă arabilă a ţării, a crescut de la 12% în 1950 la 26,5% la sfîrşitul anului 1955. Dacă luăm însă în consideraţie suprafaţa agricolă — în care sînt cuprinse nu numai suprafaţa arabilă, ci şi păşunile, fîneţele naturale, viile şi livezile, sectorul socialist din agricultură reprezintă astăzi peste o treime din întreaga suprafaţă agricolă a ţării.

Masele largi de ţărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, înfiinţînd pînă acum un număr de 6.325 gospodării colective şi întovărăşiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum şi cca. 3.000 asociaţii pentru culturile tehnice, care cuprind aproape 80.000 familii. Aproape 14% din numărul total al gospodăriilor ţăranilor muncitori fac parte din aceste forme socialiste şi semisocialiste de cooperare în producţia agricolă.

In agricultură există în prezent 221 staţiuni de maşini şi **tractoare ale statului cu peste 30 000 tractoare (exprimate în tractoare convenţionale de 15 C.P.), peste 1.500 autocombine, peste 15.000 batoze şi alte maşini şi utilaj agricol.**

Socialismul a cucerit la sate poziţii puternice, care deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Sprijinindu-se pe creşterea bazei tehnico-materiale a agriculturii şi pe creşterea sectorului socialist, oamenii muncii din agricultură au obţinut însemnate succese în lupta pentru lichidarea stării de înapoiere şi degradare a agriculturii moştenită de la regimul burghezo-moşieresc. In ansamblul ei, **producţia agricolă a depăşit nivelul producţiei agricole din 1938, considerat a fi anul cu cea mai mare producţie obţinută de Romînia burghezo-moşierească.**

Producţia globală de cereale realizată în anul 1955 este de aproape 12 milioane tone, faţă de aproape 9 milioane tone în anul 1938. Dacă luăm producţia totală pe cinci ani, constatăm că producţia totală de cereale realizată în anii 1951-1955 depăşeşte cu 1.000.000 tone producţia anilor 1935-1939. **S-a depăşit cu peste 3 milioane de tone producţia prevăzută în planul cincinal pentru anul 1955 la cereale panificabile şi porumb la un loc.** Acesta este un succes al oamenilor muncii din agricultură, un succes al partidului nostru.

Producţia medie de porumb la hectar a sporit de la 1.055 kg. în anul 1938 la 2 480 kg în 1955, ceea ce reprezintă un spor de 1.425 kg. porumb la hectar. Dacă facem comparaţie nu numai cu anul 1955, care a fost un an agricol favorabil tuturor culturilor şi mai ales porumbului — şi dacă luăm producţia medie de porumb la hectar pe trei ani, vedem că media la hectar pe anii 1937-1939 a fost de 1.112 kg. faţă de 1.830 kg în anii 1953-1955, cînd s-au obţinut cu 718 kg porumb mai mult la hectar.

Comitetul Central al partidului a combătut şi a lichidat atitudinea dăunătoare a unor organe de stat şi a unor specialişti din agricultură, care în anii 1948-1953 au restrîns mult suprafeţele cultivate cu porumb. După cum se ştie, aceasta a influenţat negativ şi asupra creşterii animalelor şi a dus la greutăţi în aprovizionarea populaţiei. Pentru înlăturarea acestei situaţii, în ultimii doi ani, s-a trecut la extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb, ceea ce a dus la sporirea însemnată a cantităţilor de carne, grăsimi, lapte, ouă, ş.a., puse la dispoziţia populaţiei consumatoare.

Realizări însemnate s-au obţinut în dezvoltarea plantelor industriale. Astfel, producţia totală de sfeclă de zahăr a crescut de la 484.500 tone la cca. 2 milioane tone; producţia de floarea soarelui a crescut de la 58.300 tone în 1938 la 412.200 tone în 1955.

Rezultatele obţinute în sectorul agricol vegetal au dat posibilitate să se refacă şeptelul, care suferise pierderi foarte serioase în anii de război şi în anii de secetă 1945-1946. Comparativ cu situaţia numerică a şeptelului din anul 1938, în anul 1955 numărul bovinelor a crescut de la 3,7 milioane capete la 4,8 milioane capete, numărul porcinelor a crescut de la 2,5 milioane la 5,6 milioane capete.

Scoţînd în evidenţă progresele realizate în agricultură în cursul primului plan cincinal, trebuie să spunem că producţia medie la hectar la principalele culturi, producţia agricolă globală şi producţia agricolă-marfă nu cresc pe măsura condiţiilor tehnico-materiale create de regimul democrat-popular, a condiţiilor naturale de climă şi de sol şi a capacităţii creatoare dovedite de oamenii muncii din agricultură.

Predominarea la sate a micii producţii de mărfuri, ritmul încet al dezvoltării sectorului socialist în agricultură faţă de creşterea industriei socialiste, au devenit o frînă nu numai în dezvoltarea forţelor de producţie în agricultură, ci şi în calea dezvoltării mai departe a industriei socialiste şi a economiei naţionale în general. Transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă pentru realizarea reproducţiei socialiste lărgite pe ansamblul economiei naţionale şi pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei.

Rezolvarea deplină a problemei cerealelor-marfă şi a aprovizionării îmbelşugate a populaţiei cu produse agricole, creşterea continuă a nivelului de trai al ţărănimii muncitoare, asigurarea industriei cu materii prime, nu sînt posibile fără trecerea de la mica producţie ţărănească la marea gospodărie agricolă socialistă, capabilă să folosească pe deplin tehnica nouă şi agrotehnica înaintată şi să dea o mare cantitate de produse agricole-marfă.

Organele şi organizaţiile de partid şi de stat, deşi desfăşoară o largă şi rodnică muncă politică pentru obţinerea unor recolte bogate, privesc sarcina dezvoltării agriculturii mai mult din punct de vedere al îndeplinirii la timp şi în bune condiţiuni a muncilor agricole. Sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii şi sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, nu sînt însă două lucruri diferite, care ar putea fi separate una de alta, ci sînt două aspecte ale aceleiaşi probleme.

Manifestarea cea mai dăunătoare pentru întreaga muncă a partidului pe tărîmul construirii bazei economice a socialismului constituie tendinţa unor organe de partid şi de stat de a lăsa ca transformarea socialistă a agriculturii să meargă de la sine. Aceste organe nu desfăşoară o muncă politică şi organizatorică sistematică, răbdătoare, bazată pe exemple concrete, pentru a-i lămuri şi convinge pe ţăranii muncitori să-şi unească gospodăriile individuale în întovărăşiri agricole, gospodării colective şi alte forme de cooperare în producţia agricolă.

In regiunile în care s-au aplicat cu mai multă consecvenţă măsurile prevăzute de rezoluţia plenarei din martie 1949, acolo unde comitetele regionale de partid au desfăşurat o muncă politică perseverentă dovedind mai multă pricepere şi iniţiativă şi unde au luat măsuri organizatorice corespunzătoare s-au obţinut rezultate deosebit de importante şi instructive pentru toate regiunile ţării. Astfel, în regiunea Constanţa au intrat în gospodăriile colective şi în întovărăşiri 46,8% din numărul gospodăriilor de ţărani muncitori, iar peste 66% din suprafaţa arabilă aparţine sectorului socialist al agriculturii, care a devenit preponderent ca suprafaţă arabilă.

Superioritatea gospodăriilor colective şi a întovărăşirilor este oglindită de faptul că producţia lor creşte mereu întrecînd sistematic pe aceea a gospodăriilor ţărăneşti individuale mici şi mijlocii. Sînt grăitoare în această privinţă unele cifre medii comparative.

Iată cum au crescut pe întreaga regiune Cluj recoltele medii de porumb ale gospodăriilor colective şi ale sectorului individual în ultimii ani: în 1952, gospodăriile colective — 900 kg. la hectar, sectorul individual — 537 kg; în 1953, gospodăriile colective — 2024 kg.; sectorul individual — 1355 kg; în 1954 (care a fost un an agricol cu greutăţi climaterice), gospodăriile colective — 1462 kg., sectorul individual 1108 kg.; în 1955 gospodăriile colective — 2851 kg., sectorul individual — 2624 kg.

In raionul Sînnicolaul Mare, între sectorul socialist şi cel individual sînt următoarele diferenţe:

la grîu	— 1626 kg	faţă de 1220 kg.
la porumb	— 3077 kg.	faţă de 2600 kg.
la sfeclă de zahăr	— 19252 kg.	faţă de 15000 kg.

Superioritatea formelor socialiste de producţie agricolă îşi găseşte expresia nu numai în recoltele mai mari, ci şi în veniturile pe care le împart membrilor lor şi care întrec cu mult pe acelea ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Iată o comparaţie între veniturile unui ţăran colectivist — Alexandru N. Anghel din gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din raionul Urziceni — şi un ţăran individual, fruntaş al recoltelor bogate — Ion Tache, din aceeaşi comună. Primul, pentru zilele-muncă lucrate cu cei 4 membri ai familiei, a primit: 3400 kg. grîu, 5950 kg. porumb, 595 kg. fasole, 330 kg. secară, 250 kg. ceapă, 250 kg cartofi, 2550 kg. zarzavaturi, 347 kg. orz, 5950 kg. furaje, 76 litri ulei, 28 kg. brînză, 9,60 kg. lînă şi 1700 lei. Ion Tache, avînd tot 4 membri de familie, a recoltat de pe suprafaţa sa de 4 hectare: 2250 kg. grîu, 3600 kg. porumb, 560 kg. orz, 360 kg. floarea-soarelui, 512 kg. tutun.

Valoarea în lei a produselor obţinute de colectivist este de 20 289 lei — de individual 17.398 lei. Dar ţăranul individual a mai avut în plus cheltuieli pentru sămînţă, reparaţii ale uneltelor, întreţinerea animalelor de muncă, cote, impozit., în valoare totală de 5.812 lei. Astfel, veniturile sale reale sînt de numai 11.586 lei — aproape jumătate cît ale ţăranului colectivist.

In toate regiunile sînt condiţii favorabile unui ritm mai accelerat al transformării socialiste a agriculturii. In regiunea Piteşti, de pildă, sînt aproape 5.000 de cereri ale ţăranilor muncitori dintr-un număr de 300 de sate pentru crearea de noi întovărăşiri agricole şi gospodării colective, sau pentru intrarea în cele existente; în regiunea Iaşi sînt peste 2.000 de cereri, în regiunea Craiova peste 1.800 şi asemenea exemple se pot da din întreaga ţară.

Sînt numeroase cazuri cînd organele de partid şi de stat după ce au obţinut rezultate bune la constituirea unor gospodării agricole colective, întovărăşiri sau asociaţii simple de producţie agricolă, în loc să intensifice ajutorul şi îndrumarea concretă de zi cu zi pentru întărirea economico-organizatorică a acestora, le lasă la voia întîmplării, să se descurce cum pot în problemele noi ale gospodăririi şi organizării producţiei.

Gospodăriile colective, care nu sînt ajutate şi îndrumate, bat pasul pe loc, nu se dezvoltă, fondurile lor indivizibile şi avutul lor obştesc nu cresc, iar colectiviştii nu îşi pot spori veniturile pe măsura posibilităţilor create de munca în colectiv.

CONTINUARE ÎN PAG. 7-a)

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 6-a)

Gospodăriile colective bine îndrumate pun pe primul plan grija pentru sporirea fondurilor indivizibile și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Borș, regiunea Oradea, de pildă și-a sporit fondurile indivizibile pînă la mai mult de un milion lei, ceea ce i-a permis să-și dubleze șeptelul, ajungînd astăzi să aibă 47 vaci, 37 boi, 147 porci, 79 cai și multe alte animale și păsări Aceasta a avut ca urmare creșterea veniturilor în natură și în bani ale colectiviștilor

Trebuie să ducem în rîndurile colectiviștilor o muncă neobosită pentru a-i convinge cu exemple concrete că izvorul principal al sporirii veniturilor lor este avutul obștesc, fondul indivizibil cu care gospodăria colectivă trebuie să cumpere animale de rasă, să ridice construcții noi, să facă lucrări de ameliorare irigații și altele

Intărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și mărirea veniturilor colectiviștilor au o înrîurire puternică asupra țăranilor muncitori individuali și asupra celor care fac parte din forme inferioare de cooperare în producția agricolă și în special din întovărășiri, influențîndu-i să treacă spre forme superioare. Nu este intîmplător că într-un număr de cîteva zeci de întovărășiri agricole țăranii muncitori din proprie inițiativă au trecut la forme de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor, apropiate de cele din gospodăriile colective. Astfel, de pildă, întovărășirea agricolă din satul Ulești, raionul Urziceni, întovărășirea agricolă din satul Axente Sever, raionul Mediaș ș. a. au îmbinat practica repartizării veniturilor după întinderea de teren adusă în întovărășire și după zile-muncă

Asemenea inițiative trebuie încurajate, date drept pildă celorlalte întovărășiri agricole și sprijinite să se dezvolte spre forme superioare, spre gospodăria colectivă.

Fără îndoială că am fi fost mult mai departe în construirea socialismului la sate, dacă timp îndelungat nu ar fi fost neglijate formele simple de asociere și într-ajutorare în muncă ale țăranilor muncitori.

Punînd un accent deosebit de puternic pe munca politică pentru dezvoltarea întovărășirilor agricole și a gospodăriilor colective existente și organizarea altora noi, trebuie, în același timp să punem capăt atitudinii de desconsiderare a formelor simple de cooperare în producția agricolă, forme intermediare, care conving masele largi de țărani muncitori de avantajele muncii în comun și le înlesnesc pașii pe drumul agriculturii socialiste

In satele noastre există unele forme de ajutorare reciprocă ale țărănimii muncitoare, născute din necesitatea țăranilor cu gospodării mici și mijlocii de a se ajuta între ei la muncile agricole. Ele sînt alcătuite, în cea mai mare parte, după criterii de înrudire sau vecinătate a țăranilor muncitori și sînt bazate pe libera înțelegere și deplina libertate a fiecăruia de a hotărî dacă și cu cine anume să se într-ajutoreze. Activiștii de partid și de stat trec de multe ori pe lîngă ele fără să le observe, fără să aprecieze însemnătatea acestor inițiative ale maselor de țărani muncitori.

Pe măsura muncii politice depuse de partid și a creșterii conștiinței țăranilor muncitori, ele se pot dezvolta spre forme superioare de cooperare în producția agricolă.

In multe comune, țăranii muncitori au desființat haturile între mai multe terenuri învecinate, alcătuind tarlale pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite

Deosebit de instructivă în această privință este experiența din regiunea Galați

Incă în anii 1947—1948, datorită muncii politice depuse de organizațiile de partid o parte din țăranii muncitori din raioanele Bujoru Galați, Filimon Sîrbu, Călmățui, au desființat haturile și au constituit tarlale pentru a folosi tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-ului. Incă din primul an, ei au obținut recolte mult mai mari decît înainte, deoarece suprafețele întinse ale tarlalelor au făcut cu putință să se lucreze mai spornic, cu mașini și tractoare; s-au putut aplica metode agrotehnice avansate iar prin desființarea haturilor fiecare țăran muncitor a cîștigat o suprafață de teren care i-a adus, de asemenea, un plus de recoltă. In același timp, datorită faptului că pe terenurile în pantă s-a arat numai pe curba de nivel, a fost oprit, în mare măsură, procesul dăunător de eroziune a solului

Este semnificativ că tarlalizarea s-a extins împotriva părerii exprimate de unii specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de unii tovarăși din aparatul de partid care nu au înțeles că aceasta se datorește dorinței și interesului țăranilor muncitori de a folosi tractoarele și mașinile agricole ale statului

In anii următori, comitetul regional de partid Galați a desfășurat o largă muncă de popularizare a acestei experiențe. Din cele 8 raioane ale regiunii Galați, 5 raioane sînt astăzi complect tarlalizate, iar în celelalte raioane tarlalizarea cuprinde 50—80% din gospodăriile individuale țărănești. In fiecare sat sînt cîteva tarlale mari — pentru porumb, grîu și alte culturi. Foarte mulți țărani muncitori formează grupe de într-ajutorare pe vecinătăți în cadrul tarlalelor și se ajută între ei la muncile agricole

Rezultatele obținute pe tarlale de țăranii muncitori arată ele însele avantajele tarlalizării: în raionul Călmățui s-a recoltat în anul acesta o producție medie pe hectar de 1.795 kg grîu și 2.680 kg porumb la hectar; în raionul Brăila 1.596 kg grîu și 2.710 kg porumb în medie la hectar; în raionul Filimon Sîrbu 1.572 kg grîu și 2.800 kg porumb în medie la hectar.

Toate acestea au contribuit ca veniturile țăranilor muncitori și nivelul lor de trai să crească necontenit.

Experiența tarlalizării din regiunea Galați și a asocierii țăranilor muncitori pentru a lucra în comun pămîntul, cu mașinile și tractoarele statului, merită a fi studiată și răspîndită în toate regiunile, potrivit cu particularitățile fiecăreia din ele.

Deosebit de instructiv și de sugestiv este faptul că în această regiune, datorită muncii desfășurate de organizațiile de partid, 37% din numărul gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori au intrat în gospodării colective și întovărășiri, care cuprind aproape 31% din suprafața arabilă a regiunii. In anul 1955, regiunea este fruntașă pe țară la îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole și a obligațiilor către stat **(aplauze)**.

Dacă organele și organizațiile de partid din regiunea Galați nu se vor lăsa cuprinse de amețeală de pe urma realizărilor obținute și vor folosi experiența cîștigată pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politico-organizatorice, țăranii muncitori din această regiune vor trece în masă în cooperativele de producție agricolă.

Dacă rezultatele obținute în regiunea Galați sînt îmbucurătoare, nu același lucru se poate spune despre regiunea Timișoara.

In această regiune, gospodăriile colective și întovărășirile agricole cuprind 13,9% din totalul gospodăriilor țăranilor muncitori și 17,3% din totalul suprafeței arabile; regiunea rămîne în urmă la îndeplinirea muncilor agricole; producția medie la hectar în anul 1955 a fost de numai 820 kg. la grîu și 1.386 kg. la porumb.

Pe lîngă unele cauze obiective, această stare de lucruri se datorește și unor greșeli săvîrșite de organele regionale la comasarea pămîntului în vederea constituirii de întovărășiri agricole și gospodării colective. Comitetele executive ale sfaturilor populare nu și-au respectat întotdeauna obligația de a da în schimb țăranului muncitor individual pămînt corespunzător terenului ce i-a aparținut, și mai ales au făcut prea dese schimburi de terenuri.

Numeroase terenuri ale țăranilor muncitori din comunele Jimbolia, Peciu, Cărpiniș, Libling, ș.a. au fost schimbate de cîte 3-4 ori, iar unele de 5—6 ori. Drept urmare, a slăbit interesul acestor țărani muncitori de a lucra bine pămîntul; aceasta a avut influență negativă asupra producției agricole, deși pămîntul din regiune este fertil, iar țărănimea — harnică și pricepută

Partidul a atras atenția, în repetate rînduri, că la constituirea de noi întovărășiri și gospodării colective, munca politică desfășurată de organizațiile de partid trebuie să ducă, pe cît posibil la unirea țăranilor muncitori care au loturi apropiate sau învecinate, pentru a se înlesni comasarea și a evita schimbările numeroase de terenuri. Dacă sînt totuși cazuri cînd în perimetrul comasării intră și terenuri ale unor țărani muncitori care încă nu s-au hotărît să se înscrie în întovărășire sau gospodăria colectivă, schimbul de teren să se facă în bună înțelegere cu aceștia, astfel încît să nu fie dezavantajați.

Partidul nostru a dus și duce față de țărănimea muncitoare cu gospodărie individuală o politică de sprijinire necontenită pentru sporirea producției agricole, pe baza cointeresării ei materiale și a ridicării nivelului ei de trai material și cultural.

Datorită acestui sprijin, crește încrederea oamenilor muncii de la sate în politica partidului, se întărește alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Gospodăriile țărănești mici și mijlocii mai au rezerve și posibilități de sporire a producției agricole. Dar oricît de harnic ar fi țăranul individual și oricît de mare ar fi ajutorul statului, gospodăria individuală a țăranului muncitor nu are decît posibilități limitate de sporire a producției agricole. Gospodăria agricolă mică și răzlețită nu permite exploatarea rațională a pămîntului și folosirea deplină a utilajului mecanizat, nu poate asigura țăranului muncitor și familiei sale o viață îmbelșugată și civilizată

Numai unirea liber consimțită a țăranilor muncitori în întovărășiri sau în forma superioară a cooperării în producție, gospodăriile agricole colective, deschide țăranului muncitor drumul marilor recolte, **drumul spre bunăstare și belșug (aplauze puternice îndelungate).**

Tovarăși,

In sînul țărănimii au avut loc în cursul ultimilor ani schimbări însemnate în structura de clasă, de care trebuie neapărat să ținem seama în aplicarea politicii partidului nostru.

După datele registrului agricol al sfaturilor populare comunale, tabloul structurii sociale actuale a satului se prezintă în felul următor:

Membri ai gospodăriilor agricole colective	5,5%
Membri ai întovărășirilor agricole	5,8%
Proletari agricoli	sub 1 %
Țărani muncitori cu gospodărie mică	45,2%
Țărani muncitori cu gospodărie mijlocie	40,5%
Chiaburi	2,0%

In timp ce greutatea specifică a numărului gospodăriilor mici a scăzut de la 57%, cît era în 1948, la 45,2%, greutatea specifică a numărului mijlocașilor a crescut de la 34% la 40,5%. După datele echipelor monografice, scăderea greutății specifice a numărului gospodăriilor mici și creșterea greutății specifice a numărului de mijlocași este mult mai puternică. Aceasta arată că țăranul mijlocaș devine, din ce în ce mai mult, figura centrală a satului, că importanța sa ca producător de produse agricole-marfă crește.

Politica partidului nostru față de țărănime în perioada de trecere de la capitalism la socialism a fost definită de Comitetul Central în plenara din 3-5 martie 1949 pe baza cunoscutei teze leniniste: „Sprijină te pe țărănimea săracă, organizează alianța trainică cu țăranul mijlocaș, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii"

In aplicarea politicii de clasă la sate, unii tovarăși au tendința să uite că sprijinul nostru la sate este țărănimea cu gospodărie mică și nu fac totul ca s-o atragă în activitatea politică, în conducerea treburilor obștești, în întovărășiri agricole și gospodării colective.

Unele organe de partid și comitete executive ale sfaturilor populare nu desfășoară o muncă politică perseverentă, sistematică, pentru a întări alianța cu țăranul mijlocaș, pentru a-l ajuta să-și învingă șovăiala și a-l atrage în cooperative, unde să-și valorifice în condiții avantajoase produsele agricole și pentru a-l apropia de formele de producție socialiste.

Mai sînt cazuri de confundare a mijlocașului cu chiaburul în aplicarea măsurilor de îngrădire.

Trebuie avut în vedere că în perioada de trecere de la capitalism la socialism, în timp ce din masa țărănimii sărace se ridică un număr din ce în ce mai mare în rîndurile mijlocașilor, unii dintre mijlocași — sub acțiunea legilor obiective de dezvoltare a micii producții de mărfuri — intră în rîndurile chiaburilor ca elemente capitaliste noi. In același timp, unele elemente capitaliste de la sate decad din situația de chiaburi, căci politica de îngrădire are ca rezultat inevitabil înlăturarea unor elemente capitaliste.

Plenara din martie 1949 a arătat că hotărîtor pentru a deosebi pe țăranul muncitor de chiabur este faptul dacă principala sursă de venituri a gospodăriei provine din munca proprie sau provine din exploatarea muncii străine. Dar a stabili aceasta, cere o analiză minuțioasă a tuturor relațiilor de producție și de schimb ale gospodăriei, întrucît formele de exploatare sînt adesea foarte bine camuflate. De aceea, acțiunea de îngrădire a chiaburimii poate fi dusă cu succes numai împreună și cu sprijinul maselor largi ale țărănimii muncitoare.

Pe lîngă angajarea de către chiaburi a muncitorilor agricoli ca salariați, o formă de exploatare destul de răspîndită la sate este darea în arendă de terenuri de către chiaburi.

Lipsa unei reglementări a angajării forței de muncă și a arendării pămîntului de către chiaburi înlesnește acestora să exploateze pe țăranii muncitori și să se sustragă de la măsurile de îngrădire, de la predarea cotelor obligatorii către stat. Această situație va trebui îndreptată prin reglementarea, în interesul muncitorilor agricoli, al țăranilor muncitori și al statului democrat popular, a angajării forței de muncă și dării în arendă a pămîntului de către elementele capitaliste de la sate.

In urma criticii aduse de plenara din august 1953 a C.C. al partidului unor greșeli săvîrșite în aplicarea politicii de stimulare materială a țărănimii muncitoare, au fost luate o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea sistemului de colectare și a sistemului de achiziționare și contractări la produsele agricole. Aceste măsuri au dat rezultate pozitive pe linia sporirii producției agricole globale și a producției agricole-marfă.

Scopul politicii de cointeresare materială a țărănimii muncitoare este creșterea producției agricole marfă, întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și stimularea țărănimii muncitoare pentru a trece pe drumul agriculturii socialiste, pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt. Lenin a arătat că opera de construire a socialismului durează un șir lung de ani și că în această perioadă economia socialistă trebuie construită „nu direct pe bază de entuziasm, ci — cu ajutorul entuziasmului stîrnit de Marea Revoluție — pe bază de interes personal, de cointeresare personală".

Politica de coniteresare materială trebuie să stimuleze interesele țăranului muncitor de a obține cea mai mare parte a veniturilor sale prin vînzarea către stat a produselor

Avantajele cointeresării materiale trebuie acordate în primul rînd gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, pentru întărirea și dezvoltarea lor, asociațiilor simple de producție agricolă și celorlalte forme de cooperare simplă, pentru dezvoltarea lor spre forme superioare

Tovarăși,

Obiectivul principal în agricultură în cel de-al doilea plan cincinal este creșterea considerabilă a producției agricole-marfă și, în primul rînd, creșterea producției-marfă provenite din sectorul socialist al agriculturii. La sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, cantitatea de produse agricole-marfă provenită din sectorul socialist al agriculturii va trebui să fie de 60—70% din întreaga producție-marfă agricolă.

Condiția hotărîtoare pentru avîntul tuturor ramurilor producției agricole — în special al creșterii animalelor — o constituie dezvoltarea considerabilă a producției de cereale-marfă. Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să ajungem la o producție anuală de **cel puțin 15 milioane tone cereale**, din care **grîu și secară cel puțin 5,5 milioane tone**. Sporirea producției totale de cereale trebuie și poate fi obținută prin sporirea producției la hectar și prin sporirea suprafețelor cultivate cu porumb, astfel încît să se ajungă în 1960 la o suprafață de cca. 4 milioane hectare cultivate cu porumb și la o producție anuală de cca. 8—9 milioane tone porumb.

In cursul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să obținem sporuri însemnate de producție la cartofi, sfeclă de zahăr, legume, bumbac, floarea-soarelui, cînepă și in pentru fuior, pentru aprovizionarea cu materii prime a filaturilor de in și cînepă care vor intra în funcțiune în al doilea cincinal etc.

O mare atenție trebuie să acordăm în cursul anilor următori viticulturii și pomiculturii, una din marile bogății ale țării. Viile ocupă o suprafață de 227.000 ha. din care 28.500 ha. sînt ale statului

Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt deosebit de favorabile unor soiuri superioare de viță, care dau vinuri alese prin gustul și buchetul lor natural, cum sînt: Grasa de Cotnari, Feteasca și Riesling de Tîrnave, vinul licoros de Murfatlar și altele. La fel de valoroase sînt și fructele care se obțin din diferite specii și soiuri de pomi fructiferi.

Datorită politicii partidului de cointeresare materială a viticultorilor la refacerea patrimoniului viticol și la creșterea producției, plantațiile de vii au dat anul acesta o recoltă care depășește recoltele anuale din ultimii 25 de ani. Gospodăria de stat Apoldul din raionul Sebeș a obținut în medie pe 771 ha. vie cîte 8.000 kg. struguri la ha., iar brigada viticolă condusă de Cherst Maria a obținut o producție medie de 14.325 kg struguri pe parcela sa de 40 ha

Gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din satul Pădureni, raionul Focșani, cu 110 familii cultivînd 150 ha. teren, din care 60 ha vie, a obținut în anul 1955 în medie 5.470 kg struguri la ha., împărțind pentru fiecare zi-muncă 43 lei, $1/2$ litru vin, 1,375 kg. grîu și alte produse alimentare.

Colectivistul Leușteanu Nicolae de la această gospodărie a primit pentru zilele-muncă efectuate 27.704 lei (rezultați numai din vînzarea vinului), 340 litri vin, 985 kg. grîu și alte produse alimentare.

Exemplul viu al gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie" din satul Pădureni, al colectivistului Leușteanu Nicolae și al multor altor colectiviști din țară constituie un îndemn de urmat pentru țăranii muncitori din raioanele de deal de a se uni de bună voie în gospodării colective, pomicole și viticole, punînd în valoare aceste terenuri care asigură venituri de cel puțin 8 ori mai mari decît culturile de cereale

Pentru dezvoltarea mai departe a pomiculturii și viticulturii este necesar să se elaboreze un plan de replantare a viilor și livezilor îmbătrînite, de extindere a plantațiilor de vii și pomi în toată țara și în deosebi la gospodăriile de stat și gospodăriile colective, astfel ca în următorii zece ani să avem 257.500 ha. vii, din care 144.500 ha. vii altoite. **Prin aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate producția globală de struguri trebuie să ajungă în zece ani la cca 1.300.000 tone.**

Suprafața livezilor de pomi în plantații masive să crească pînă la 250.000 ha., cu un număr de cca 50.000.000 pomi fructiferi, iar suprafața cu arbuști fructiferi să crească pînă la 2.000 ha

Pentru cultura pomilor răzleți în jurul caselor, la sate și orașe și pe marginea șoselelor se va asigura producerea a cca 46 milioane pomi iar arbuștii fructiferi (smeură, agrișe, coacăze și altele) pentru cca 12.000 ha. Plantațiile de nuci se vor extinde pînă la 10.000.000 pomi

Recolta globală de fructe în următorii zece ani trebuie să ajungă la 900.000—1.000.000 tone.

Extinderea plantațiilor de vii și livezi se va face pe seama nisipurilor și terenurilor improprii pentru alte culturi agricole, dîndu se deosebită atenție plantațiilor de vii și livezi din Dobrogea, Lunca și Delta Dunării

In ramura creșterii animalelor, deosebit de importantă este dezvoltarea creșterii bovinelor, astfel încît la sfîrșitul anului 1960 să se ajungă la 5 milioane capete. Trebuie stimulată, în special dezvoltarea creșterii vacilor

Gospodăriile colective trebuie ajutate să dezvolte creșterea vacilor cu lapte, iar în afară de aceasta, fiecare țăran colectivist să aibă vacă cu lapte proprie în gospodăria lui personală.

Numărul porcilor trebuie să crească în al doilea cincinal, pînă la 6 milioane capete. O mare însemnătate pentru economia națională o are creșterea oilor. In cursul celui de al doilea cincinal numărul oilor trebuie să sporească la 15 milioane capete, din care 8 milioane cu lînă fină și semifină

Ca urmare a sporirii șeptelului producția totală, la principalele produse animale, va trebui să ajungă în anul 1960 la: 1.300 mii tone carne în viu, din care carne de porc 600 mii tone, 25 milioane hl lapte de vacă, 34.000 tone lînă, din care 20.000 tone lînă fină și semifină

Trebuie să acoperim în al doilea cincinal din producția internă nevoile de lînă fină și semifină, precum și de piei de bovine care împreună cu produsele sintetice să asigure industriei ușoare materii prime suficiente

Pentru a asigura dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea productivității lor, o mare atenție trebuie acordată dezvoltării bazei de nutreț

Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole. Specialiștii din agricultură din țara noastră confundă adeseori producția la hectar cu productivitatea muncii, nu țin seama de condițiile economice în care are loc producția și termină prin a ne da o producție cu un preț de cost ridicat. Or, nu este tot una dacă la o producție medie la hectar de 2.000 kg porumb s-au lucrat 35 zile om la hectar sau numai 10 zile om. Prețul de cost în agricultură este încărcat de risipa de forță de muncă, de aparatul administrativ umflat din gospodării de stat și S.M.T.-uri, de nivelul încă redus al mecanizării și de utilizarea necompletă a utilajului existent

Marx, vorbind despre condițiile creșterii fertilității pămîntului, a arătat că „...fertilitatea, deși este o proprietate obiectivă a solului, include totuși întotdeauna din punct de vedere economic o anumită relație — relația față de starea de dezvoltare a chimiei agricole și a mecanizării agriculturii și, în consecință, se modifică odată cu această dezvoltare". (Capitalul vol III, E.S.P.L.P., 1955, pag 620). Sarcina care stă în fața noastră este de a asigura progresul tehnic în agricultură, prin mecanizarea și chimizarea agriculturii, **pentru a spori producția la hectar și productivitatea muncii și a reduce continuu cheltuielile de producție în agricultură.** Dezvoltarea masivă a agriculturii nu poate fi concepută fără mecanizarea principalelor procese de producție din toate ramurile agriculturii. Numărul stațiunilor de mașini și tractoare va crește an de an, astfel că în 1960 va ajunge la cca. 380; rețeaua de stațiuni se va lărgi simțitor în regiunile mari producătoare de cereale, Constanța, Galați, București, Craiova, Timișoara, Arad și altele.

Pînă la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal, capacitatea parcului de tractoare al S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat se va mări pînă la cca 37.000 tractoare convenționale de 15 h.p din care pentru prășit 17.000, trebuie să se asigure sporirea randamentului anual pe tractor convențional astfel ca volumul lucrărilor să ajungă în anul 1960 la peste 12 milioane hectare arătură normală.

Fiecare S.M.T trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, un puternic sprijin al statului democrat popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Principala sarcină a S.M.T.-urilor este de a acorda un ajutor puternic și nemijlocit întovărășirilor agricole și gospodăriilor colective în sporirea recoltelor prin introducerea asolamentelor raționale și a cuceririlor științei și tehnicii înaintate, de a veni în ajutorul țăranilor muncitori individuali pentru a obține producții mai mari și pentru a-i îndruma spre unirea lor în diferite forme de cooperare socialistă în producție, cale sigură spre ridicarea nivelului de trai și de cultură a maselor țărănești

In parcul nostru actual de mașini agricole se constată anumite disproporții care determină un decalaj serios între posibilitatea de lucrare a solului și posibilitatea de efectuare a lucrărilor de recoltat. Astfel, la gospodăriile agricole de stat, lucrările de arat, semănat, grăpat se pot executa mecanizat în proporție de 95%, în timp ce lucrările de recoltare a păioaselor se execută cu combinele în proporție de numai 49%. Lipsa combinelor, pe lîngă faptul că scumpește producția, cauzează la recoltare pierderi de peste 15% din producția de grîu. Folosirea combinelor la recoltarea păioaselor în gospodăriile de stat poate da o economie de cca. 60.000 tone cereale anual, echivalentă cu costul a cca 1.500 combine

Pentru a se obține recolte mari trebuie să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de însămînțare, îngrijire și recoltare a porumbului, florii soarelui, cartofului și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și rentabile din punct de vedere economic; să se extindă recoltatul mecanic al sfeclei de zahăr, al plantelor de nutreț și să se mecanizeze pe o scară largă însilozarea nutrețurilor, mulsul vacilor, tunsul oilor și alte lucrări din sectorul zootehnic, care necesită un mare volum de muncă.

Paralel cu mecanizarea trebuie să dăm o mare atenție electrificării unor lucrări agricole care cer un volum mare de muncă omenească.

Contribuția gospodăriilor de stat la fondul centralizat al statului nu este pe măsura suprafețelor de care dispun și a utilajului cu care sînt înzestrate; producția lor este nestabilă de la un an la altul, în loc să se caracterizeze printr-o creștere necontenită.

Este necesar să facem o cotitură hotărîtoare în activitatea gospodăriilor agricole de stat, să trecem la reorganizarea lor pe baza îmbunătățirii conducerii lor, a specializării lor, a mecanizării și a aplicării celor mai înaintate metode agrotehnice.

Trebuie să se lichideze caracterul deficitar al multor gospodării agricole de stat, folosirea nerațională a utilajului și prețul de cost ridicat al principalelor produse agricole din cauza proastei gospodăriri. Gospodăriile agricole de stat trebuie să devină în scurt timp mari producătoare de cereale, legume, struguri, fructe, carne, lapte, lînă, material săditor, semințe de soi și animale de prăsilă, gospodării agricole rentabile cu o mare productivitate a muncii, folosind cît mai rațional resursele de care dispun. Aceasta va permite sporirea însemnată a participării gospodăriilor de stat la cantitatea de produse agricole-marfă și întărirea caracterului gospodăriilor agricole de stat ca model de gospodărie pentru țăranii muncitori din sectorul socialist și din sectorul individual

Pentru îndeplinirea sarcinii de sporire a recoltei de cereale și de mărire a producției principalelor produse animale, o importanță primordială o are folosirea rațională și deplină a pămîntului, principalul mijloc de producție în agricultură.

Se impune ca neîntîrziat să se studieze experiența îndelungată a țărănimii locale, a fruntașilor în cultura plantelor și, pe baza cercetărilor științifice, să se întocmească lucrarea de raionare a producției agricole

O sursă importantă de sporire a producției agricole, în deosebi a producției de cereale, este valorificarea terenurilor încă nefolosite sau folosite temporar.

In cursul celui de-al doilea cincinal putem să redăm pentru producția agricolă cca 100.000 ha în regiunea inundabilă a Dunării, sărăturile pe o întindere de cca 150.000 de hectare, cît și suprafețele ocupate de nisipuri, din Oltenia, din vestul țării, Bărăgan, sudul Moldovei, și din Delta Dunării.

Prin intensificarea lucrărilor hidroameliorative se vor restabili și lărgi sistemele existente de desecare din Țara Bîrsei și din alte regiuni ale țării. De asemenea, prin lucrări de amenajare, vor fi pregătite terenurile din sudul Moldovei care vor fi irigate cu apă din bazinul de acumulare de la Bicaz.

Tovarăși,

Din cauza despăduririlor prădalnice din trecut, a exploatării neraționale a solului de către regimul burghezo-moșieresc, eroziunea solului a luat la noi în țară o întindere mare în regiunile cu relief accidentat

Din cauza procesului de eroziune, statul și poporul muncitor pierd anual mari cantități de produse agricole. Eroziunea nu este un proces static, ci este în mers continuu, amenințînd și alte terenuri dacă nu se iau măsuri eficace

Stăvilirea eroziunii și restaurarea terenurilor erodate trebuie socotite ca o problemă de stat, iar rezolvarea ei va trebui să înceapă încă în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

Recuperarea pentru agricultură a terenurilor cu eroziune puternică se va face prin lucrări ce se vor executa pe etape, folosirea lor făcîndu se atît prin culturile agricole valoroase, cum este vița de vie, cît și prin plantațiuni silvice

In lucrările de combatere a eroziunilor un rol important îl au masele largi de țărani muncitori și organele locale de stat, care pot executa numeroase lucrări simple, dar foarte eficace

In domeniul silviculturii, sarcina noastră în cel de al doilea plan cincinal este continuarea lucrărilor de împădurire a terenurilor forestiere dezgolite, refacerea pădurilor degradate, împădurirea a cel puțin 600.000 hectare teren forestier și executarea pe scară largă a operațiunilor de îngrijire a arboretelor și de refacere a arboretelor slab productive din luncile rîurilor

Aplicînd măsurile de mecanizare a lucrărilor agricole și de folosire rațională a pămîntului, să avem permanent în vedere că producția agricolă este nemijlocit legată de aplicarea în mod diferențiat a agrozootehnicii înaintate și de introducerea în practica agricolă a cuceririlor științei. Fără agrotehnică și zootehnică înaintate nu poate fi vorba de obținerea unui belșug de produse agricole

Fiecărui petec de pămînt agricol trebuie să i se aplice un complex de lucrări agrotehnice potrivit condițiilor naturale, cu o succesiune rațională a culturilor și cu soiuri de semințe de înaltă producție, adaptate la cerințele mecanizării avansate.

Pentru asigurarea întăririi și dezvoltării sectorului socialist în agricultură și creșterea producției agricole, este necesar să se îmbunătățească actualul sistem de planificare a producției agricole, care să țină seama de natura social economică a gospodăriei țărănești individuale mic-producătoare de mărfuri și de caracterul cooperatist al întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole colective

Producția gospodăriilor agricole de stat, obligate de a preda statului întreaga producție marfă, va fi planificată pe baza volumului de produse marfă

Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, gospodăriile individuale își vor organiza producția pe baza cunoașterii obligațiilor către stat și a propriilor angajamente contractuale de vînzare a produselor, fără să li se fixeze prin plan culturile sau cifrele de producție. Schimbarea în practica de planificare a agriculturii va stimula interesul material și inițiativa producătorilor agricoli în lărgirea producției. In folosirea cît mai deplină a tuturor rezervelor și posibilităților pentru a obține cît mai multe produse la hectar, cu cele mai mici cheltuieli de muncă și de mijloace.

Tovarăși,

Sarcinile principale ale partidului în cel de-al doilea plan cincinal, în legătură cu transformarea socialistă a agriculturii sînt:

a) Intensificarea muncii politice și organizatorice pentru crearea, într-un ritm mai accelerat, de noi întovărășiri agricole și gospodării colective, cu respectarea strictă a liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente, sprijinirea formelor simple de asociere în producția agricolă a țăranilor muncitori în vederea muncii în comun, a contractării în comun, a folosirii mai raționale a mijloacelor proprii și a mașinilor agricole ale statului și îndrumării țăranilor muncitori spre forme superioare de cooperație de producție agricolă

b) Sporirea producției la hectar și a productivității muncii agricole, pe calea progresului tehnic în agricultură, a mecanizării principalelor lucrări în toate ramurile agriculturii

c) Extinderea suprafețelor cultivabile, dezvoltarea irigațiilor și măsuri pentru conservarea solului împotriva eroziunilor

d) Scăderea cheltuielilor de producție în agricultură.

e) Dezvoltarea creșterii animalelor și a productivității lor, îmbunătățirea calitativă a șeptelului

Cu încredere în forțele creatoare ale clasei noastre muncitoare, ale țărănimii muncitoare, vom realiza sarcinile ce stau în fața partidului în opera de transformare socialistă a agriculturii (aplauze vii).

CIRCULAȚIA MARFURILOR

Tovarăși,

In cel de-al doilea plan cincinal comerțul socialist își va lărgi și îmbunătăți activitatea în scopul unei mai bune aprovizionări și deserviri a populației

Circulația mărfurilor în rețeaua comerțului de stat și cooperatist va ajunge la cca 45—46 miliarde lei în anul 1960

Din totalul mărfurilor desfăcute în anul 1960, mărfurile industriale vor reprezenta aproximativ 24 miliarde lei mărfurile alimentare cca 14,5 miliarde lei și alimentația publică peste 7 miliarde lei

Industria noastră producătoare de bunuri de larg consum are obligația să dea mai mare atenție calității și aspectului produselor, avînd în vedere cerințele populației. Studierea temeinică a cererii de consum a populației trebuie să stea în centrul preocupărilor comerțului nostru socialist, pentru asigurarea repartițiilor de mărfuri potrivit cu nevoile și gustul populației.

Comerțul socialist va trebui să recepționeze cu exigență mărfurile, să nu admită pătrunderea pe rețeaua de desfacere a unor produse de slabă calitate și în sortimente necorespunzătoare

In anii celui de-al doilea plan cincinal va fi lărgită rețeaua comerțului socialist — de stat și cooperatist — va fi întărită baza tehnico-materială a comerțului. O atenție deosebită va trebui acordată amenajării de depozite și instalații frigorifere, precum și dotării cu frigorifere și răcitoare a unităților comerciale alimentare și de alimentație publică.

Trebuie introdusă folosirea largă în unitățile comerciale a utilajului modern, a mecanismelor simple și a instrumentelor care ușurează munca personalului comercial și mărește productivitatea muncii

Comerțul de stat și cooperatist trebuie să ia măsuri pentru reducerea sistematică a cheltuelilor de circulație, element important al prețului de vînzare a mărfurilor

Cum să ne împăcăm cu nivelul actual al cheltuielilor de circulație, care reprezintă aproape 11% în comerțul de stat (în rețeaua Ministerului Comerțului Interior 9,4%) și peste 10% în cel cooperatist?

Este timpul ca organizațiile comerciale să pună capăt situației grave care persistă, în anumite ramuri ale comerțului și cooperației, în ce privește folosirea și păstrarea mărfurilor în bune condiții și să lupte cu hotărîre împotriva risipei, furturilor și daunelor de tot felul. Va trebui să se dezvolte larg controlul obștesc asupra comerțului, în vederea apărării intereselor oamenilor muncii.

Volumul mărfurilor industriale desfăcute prin rețeaua de la sate a crescut considerabil. Totuși rezultatele în domeniul valorificării produselor agricole sînt insuficiente, cooperația rămînînd mult în urmă față de posibilitățile mereu crescînde ale țărănimii muncitoare și față de cerințele economiei naționale

Trebuie acordată atenția cuvenită comerțului practicat pe piață de micii producători, care în etapa actuală dețin încă un rol important în aprovizionarea populației. Comerțul micilor producători poate fi îndrumat astfel încît să contribuie la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe

Un rol important în desfășurarea comerțului socialist revine sfaturilor populare, care au sarcina să asigure în cadrul fiecărei regiuni, circulația mărfurilor, prin îmbunătățirea planificării locale a comerțului de stat și întărirea descentralizării comerțului de stat și cooperatist, pentru o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii.

Dezvoltarea comerțului nostru, la nivelul cerințelor ce i se pun, cere o muncă serioasă de ridicare a nivelului profesional și cultural al lucrătorilor din comerț, de sporire a exigenței lor față de industria producătoare a bunurilor de consum la recepționarea calitativă a mărfurilor

Sarcini importante stau în cursul celui de-al doilea plan cincinal în fața sistemului nostru financiar și de credit, care trebuie să aplice întocmai politica partidului și guvernului în ce privește finanțarea întregii activități economice, a acțiunilor social culturale, asigurarea bugetelor anuale excedentare și întărirea mai departe a leului.

Ministerul de Finanțe trebuie să lupte pentru un regim sever de economii, pentru controlul prin leu al economiei, pentru creșterea rentabilității socialiste a întreprinderilor. Comisiei Controlului de stat îi revine un rol important în lupta împotriva birocratismului și umflării aparatului de stat, pentru întărirea disciplinii de plan și financiare, pentru dezvoltarea simțului de răspundere în gospodărirea avutului obștesc. Ea trebuie să-și îndrepte mai mult atenția spre problemele producției, descoperirii și mobilizării rezervelor interne ale întreprinderilor, sporirii productivității muncii și reducerii prețului de cost.

In cursul perioadei 1956—1960, R.P.R. va dezvolta relațiile sale economice externe: colaborarea economică și ajutorul reciproc cu țările prietene, precum și schimburile de mărfuri cu toate țările, asigurînd o balanță de plăți echilibrată. O atenție deosebită va trebui acordată creșterii greutății specifice a exportului de mărfuri fabricate.

Sfîrșitul Raportului în numărul viitor

Solemnitatea înmînării Premiilor de Stat ale R. P. R. pe anul 1954

Vineri după amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea înmînării diplomelor, medaliilor și premiilor laureaților Premiului de Stat al R.P.R. pe anul 1954.

La solemnitate au participat tovarășii: Chivu Stoica, Gh. Apostol, Al Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, acad. M Sadoveanu, Al. Bîrlădeanu, acad Traian Săvulescu, Constanța Crăciun, C Popescu, Gh. Cioară, I Dumitru, Gh. D. Safer, dr. Voinea Marinescu, precum și oameni de știință și artă, reprezentanți ai presei.

În aplauzele puternice ale celor prezenți, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, a înmînat diplomele, medaliile și premiile laureaților Premiului de Stat.

Adresîndu-se apoi celor premiați, tovarășul Chivu Stoica i-a felicitat în numele C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Miniștri urîndu-le noi succese în activitate.

În numele celor premiați, artista poporului Lucia Sturza Bulandra, acad Gh Macovei și ing Andrei Cristian au mulțumit pentru înalta apreciere, subliniind grija cu care partidul și guvernul înconjoară munca de creație din țara noastră.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 51 (372)

Cuprinde:

Articol de fond: Învățătura atotbiruitoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

* * * Înapoierea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Uniunea Sovietică. Marele miting de la Tașkent. Primirea emoționantă de la Moscova. Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov. Cuvîntarea tovarășului N. A. Bulganin.

* * * În legătură cu vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Afganistan. Declarația comună a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și Muhammed Daud, prim-ministrul Afganistanului. Comunicatul comun sovieto-afgan. Cu privire la relațiile economice dintre U.R.S.S. și Afganistan. Declarația făcută de N. A. Bulganin pe aeroportul din Kabul la 15 decembrie. Cuvîntarea rostită de prim-ministrul Afganistanului Muhammed Daud la prînzul oferit la Kabul în ziua de 16 decembrie. Cuvîntarea rostită de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, la prînzul oferit la Kabul în ziua de 16 decembrie. Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la recepția oferită de președintele Consiliului municipal al orașului Kabul în ziua de 17 decembrie. Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov pe stadionul Gazi din Kabul în ziua de 18 decembrie. Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la recepția oferită la Kabul în ziua de 18 decembrie. Plecarea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov din Afganistan. Declarația lui N. A. Bulganin. Declarația lui N. S. Hrușciov. Declarația lui Muhammed Daud

* * * Un triumf al politicii de pace și prietenie. Ecourile presei în legătură cu vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India, Birmania și Afganistan.

* * * Insurecția armată din decembrie 1905 — punctul culminant al primei revoluții ruse. Raportul prezentat de tovarășul P. N. Pospelov la ședința Sovietului din Moscova la 20 decembrie 1955.

Iosio Siga: Partidul Comunist din Japonia în luptă pentru interesele poporului japonez.

Prof. Bereus: Lupta pentru ridicarea productivității muncii în Republica Democrată Germană.

Pierre Limousin: Un important eveniment în viața O. N. U.

Jan Marek: *Note politice:* Cercetările semantice ale lui Radford & Co.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

INFORMAȚII

În cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și R. P. Albania, joi după amiază a părăsit Capitala plecînd spre Tirana formația de instrumente populare „1 Mai" dirijată de Victor Predescu, artist emerit al R.P.R., care va da o serie de concerte în țara prietenă.

*

TG. MUREȘ 23 (Agerpres). — În întîmpinarea Congresului partidului, Filiala din Tg. Mureș a Editurii de Stat pentru Literatură și Artă, a editat într-un tiraj de 6.000 exemplare romanul „Buchetul" al scriitorului Kovacs Gyorgy, laureat al Premiului de Stat. Aceasta este a treia carte a scriitorilor din Regiunea Autonomă Maghiară apărută sub îngrijirea tinerei edituri din Tg. Mureș.

(Agerpres)

De peste HOTARE

Maurice Thorez:

Grupările politice guvernante din Franța atentează la libertățile politice

PARIS 23 (Agerpres). — La 23 decembrie, Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, a rostit o scurtă cuvîntare radiodifuzată în care a scos în evidență situația grea a maselor muncitoare din orașele și satele din Franța și a arătat că grupările politice guvernante atentează la libertățile democratice. Aceste atentate, a spus el, se manifestă prin introducerea sistemului electoral al alianțelor între partide, în folosul partidelor reacționare, prin consolidarea poziției Consiliului Republicii și prin transformarea lui într-un sprijin al reacțiunii.

Metodele folosite de reacțiune, a spus în continuare Thorez, decurg din politica de război promovată din ordinul S.U.A. Țara noastră a intrat în blocul Atlantic îndreptat împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară. A început reînvierea militarismului german pe baza acordurilor de la Paris.

Thorez a subliniat că în Franța există forțele necesare pentru schimbarea actualei orientări politice.

Aceste forțe trebuie să se unească împotriva reacțiunii, așa cum s-a întîmplat acum 20 de ani, a spus Thorez. Noi am propus socialiștilor și radicalilor unitate de acțiune și dacă am fi încheiat cu ei un bloc electoral am fi întrunit majoritatea voturilor în 40 de departamente. Din păcate însă, conducătorii acestor partide au respins alianța cu comuniștii și s-au aliat cu partidele de dreapta.

În încheiere, Maurice Thorez a chemat pe alegători să voteze pentru Partidul Comunist care se pronunță pentru unitatea forțelor democratice.

Militariștii de la Bonn își arată colții

PARIS 23 (Agerpres) — Hotărîrile adoptate în cadrul recentei sesiuni NATO în vederea intensificării reinarmării Germaniei precum și campania susținută dusă de presa americană care cere accelerarea procesului de creare a unor forțe armate vest germane cît mai puternice, provoacă neliniște în cercurile politice franceze.

Protestul Ministerului de Externe francez împotriva noilor planuri militare elaborate de Ministerul Apărării de la Bonn care depășesc limitele prevăzute de acordurile de la Paris, nu a fost luat în seamă de Consiliul Pactului Atlantic. Consilul a răspuns că obiectivul NATO fiind crearea unor forțe armate cît mai puternice, această organizație nu se poate opune noilor planuri militare vest germane. Acest răspuns a arătat pînă și celor mai naivi, după cum constată ziarul „Combat", că „limitele fixate pentru reinarmarea germană de puterile occidentale, nu au nici o valoare, singura lor valoare a fost de natură pur psihologică, ele servind în campaniile de propagandă în favoarea reinarmării germane în țările care au suferit de pe urma militarismului german".

Îngrijorarea cercurilor politice franceze este cu atît mai mare cu cît în cercurile militare și politice de la Bonn se afișează de pe acum o atitudine de dispreț fățiș față de „neputința militară a Franței", după cum s-a exprimat recent fostul general nazist von Manteufel.

Exprimînd același dispreț ca și generalul nazist, ziarul guvernamental „Generalanzeiger" a publicat recent un articol intitulat „Din punct de vedere militar Franța este o putere nulă".

Subliniind că „nevoia de expansiune a forțelor atlantice va furniza întotdeauna cadrelor superioare ale armatei germane justificarea pentru noi propuneri de depășire a acordurilor de la Paris", ziarul „Le Monde" trage concluzia că „în fața acestei situații, cuvîntul Franței nu va mai avea nici o greutate".

Condamnarea unor spioni englezi în R. P. Polonă

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — PAP transmite: În aprilie 1955, organele securității publice a Republicii Populare Polone au arestat la Gdynia pe S. Dziduszko, conducătorul rețelei engleze de spionaj din Polonia. Acesta strîngea informații cu caracter de spionaj pe care le transmitea unei centrale din Londra.

Tribunalul militar al garnizoanei Varșovia a judecat procesul participanților la această organizație de spionaj: J. Koprowski, E. Dziduszko (fratele șefului organizației de spionaj) și Mariana Falatowicz.

Tribunalul a condamnat pe J. Koprowski la 12 ani închisoare, pe M. Falatowicz la 10 ani închisoare, iar pe E. Dziduszko la 8 ani închisoare.

Ngo Dinh Diem torpilează acordurile de la Geneva

DELHI 23 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum relatează ziarul „Free Press Journal", cel de al patrulea raport al Comisiei Internaționale de supraveghere și control pentru Vietnam reprezintă un drastic act de acuzare împotriva autorităților sud-vietnameze.

Ziarul califică drept „absurdă" declarația guvernului Ngo Dinh Diem care, sub pretextul că nu a fost unul din semnatarii acordurilor de la Geneva, susține că nu ar fi obligat să le aplice. Acest argument urmărește să împiedice efectuarea de alegeri în Vietnam și nu a fost acceptat ca valabil decît de către departamentul de stat al S.U.A.

Torpilarea acordurilor de la Geneva, continuă ziarul, nu poate avea decît consecințe periculoase.

Nehru despre vizita conducătorilor sovietici în India

DELHI 23 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Hindustan Times", la 22 decembrie a avut loc o ședință închisă a Comitetului permanent al grupului parlamentar al Partidului Congresul național indian, în cadrul căreia primul ministru Nehru a făcut o expunere a situației internaționale, insistînd în special asupra rezultatelor vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India.

După părerea primului ministru, această vizită a arătat încă odată lumii că cele cinci principii ale coexistenței pașnice nu constituie o declarație, ci o realitate. Vizita a demonstrat de asemenea că guvernele unor țări cu sisteme politice și economice diferite pot ajunge la o înțelegere asupra unui larg cerc de probleme importante.

Potrivit informațiilor provenite din cercurile parlamentare, Nehru și-a exprimat părerea că vizita conducătorilor sovietici în India a dat rezultate bune, părere împărtășită de parlament și întreaga țară.

La ședință s-a arătat că rolul delegației indiene în Organizația Națiunilor Unite împreună cu vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov a întărit poziția Indiei în organismele internaționale și încrederea ei în forțele sale. Puterilor occidentale, care au tratat India ca „o rudă săracă", li s-a dat o lovitură serioasă.

Vizita care reprezintă prin ea însăși un eveniment foarte important și contactul personal stabilit, au întărit legăturile dintre India și Uniunea Sovietică.

În ceea ce privește declarațiile conducătorilor sovietici în problemele Kașmirului și teritoriului Goa, din cuvintele lui Nehru rezultă că aceste declarații l-au satisfăcut și au fost bine venite.

Ocupîndu-se de problemele europene Nehru a arătat că după părerea lui, realizarea unui acord cu privire la interzicerea și controlul asupra armelor nucleare și reducerea armamentului clasic ar putea să creeze o atmosferă în care unificarea Germaniei ar fi grăbită.

Referindu-se la pactul de la Bagdad, Nehru a declarat că acest pact a atras Orientul Mijlociu în „războiul rece" și a subminat unitatea țărilor arabe.

Conflictul siriano-israelian în discuția Consiliului de Securitate

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 decembrie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate la care a continuat examinarea plîngerii prezentate de Siria împotriva Israelului în legătură cu atacul forțelor armate israeliene împotriva teritoriului Siriei în regiunea lacului Tiberiada în noaptea de 11 spre 12 decembrie.

În cadrul ședinței au luat cuvîntul reprezentanții Siriei și Israelului. Reprezentantul Siriei a prezentat un proiect de rezoluție în care se propune Consiliului de Securitate să condamne Israelul pentru atacul săvîrșit de forțele armate israeliene împotriva Siriei; să hotărască că acest atac reprezintă o agresiune împotriva Siriei; să ceară membrilor O.N.U. să ia măsurile necesare pentru aplicarea de sancțiuni economice statului Israel; să hotărască excluderea Israelului din O.N.U. În proiectul de rezoluție se propune de asemenea ca Israelul să plătească despăgubiri pentru pagubele pricinuite prin atacul susamintit.

În legătură cu proiectul de rezoluție propus de Siria, președintele Consiliului de Securitate a hotărît să continue examinarea acestei probleme în ședința următoare.

Guvernul provizoriu al Iordaniei nu va adera la pactul de la Bagdad

NEW YORK 23 (Agerpres). — După cum relatează corespondentul din Amman al agenției Associated Press, la 21 decembrie, șeful noului guvern al Iordaniei, Ibrahim Hașim, a făcut o declarație oficială în care a arătat că „guvernul său, fiind un guvern provizoriu, nu va examina nici o problemă politică, și nu se va lega prin nici un fel de tratate sau obligații".

Din această declarație a primului ministru reiese că guvernul său nu va adera la pactul de la Bagdad, iar această problemă rămîne deschisă pînă la noi alegeri pentru parlamentul iordanian. Data alegerilor nu a fost încă fixată, însă potrivit constituției noul parlament urmează să se întrunească în termen de patru luni după dizolvarea vechiului parlament.

CAIRO 23 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Cairo, după formarea noului guvern, în Iordania s-a restabilit oarecum liniștea și situația revine treptat la normal. Trupele au primit dispoziția de a se reîntoarce la cazărmi. Comitetul care a condus grevele funcționarilor a propus să se reia lucrul.

BEIRUT 23 (Agerpres). — După cum relatează presa, Egiptul, Siria și Arabia Saudită au hotărît să suporte acoperirea deficitului anual al bugetului Iordaniei. Această hotărîre a fost adoptată cu scopul de a elibera Iordania de presiunile Angliei. Deficitul, care pînă în prezent era acoperit în contul ajutorului financiar al Angliei și constituia un mijloc pentru necontenitele presiuni ale Londrei asupra guvernului Iordaniei, se cifrează la 7 milioane de lire sterline.

Se crede că o declarație oficială în legătură cu această problemă va fi publicată într-un viitor apropiat.

Cruntă teroare în Cipru

LONDRA 23 (Agerpres). — Știrile sosite din Cipru dovedesc că autoritățile britanice din insulă continuă represiunile împotriva ciprioților care luptă pentru eliberarea de sub dominația colonială.

După cum anunță agenția Reuter, zilele trecute Tribunalul din orașul Famagusta a judecat trei tineri greci, dintre care doi elevi, acuzați de „activitate teroristă". Tribunalul din orașul Nicosia a hotărît ca tînărul cipriot Sozos Demostenus, în vîrstă de 16 ani, să fie biciuit pentru că a participat la o manifestație antibritanică (după cum se știe, legea cu privire la starea excepțională introdusă în noiembrie în Cipru prevede pedepse corporale pentru tinerii patrioți care participă la mișcarea de eliberare).

La 21 decembrie a avut loc la Larnaka o demonstrație a femeilor, la care au participat soțiile și mamele patrioților ciprioți arestați recent. Ele au purtat lozincile: „Puneți în libertate pe soții și fiii noștri!", „Cerem anularea stării excepționale!"

În 24 ore

PEKIN: După o vizită de prietenie în R.P.D. Coreeană, delegația guvernamentală a R.D. Germane în frunte cu Otto Grotewohl primul ministru al R.D. Germane s-a reîntors în China.

LENINGRAD: La 22 decembrie a sosit în Uniunea Sovietică ansamblul operei americane „Everyman Opera". Artiștii vor prezenta pe scena teatrului Palatului de Cultură din Leningrad 14 reprezentații cu drama muzicală „Porgy and Boss" de compozitorul George Gershwin.

HELSINKI: Președintele republicii, Paasikivi, a emis la 23 decembrie un decret cu privire la dreptul cetățenilor finlandezi de a locui și circula în regiunea Porkkala-Udd predată de Uniunea Sovietică Finlandei. Consiliul de stat a adoptat la 22 decembrie o hotărîre cu privire la administrarea temporară a teritoriului Porkkala-Udd. După ce acest teritoriu va fi predat de Uniunea Sovietică Finlandei, puterea administrativă pe teritoriu va fi exercitată de un comitet administrativ subordonat Ministerului Afacerilor Interne.

PARIS: După cum anunță ziarul „Le Monde", într-o declarație făcută presei, primul ministru al Danemarcei, H. K. Hansen, a arătat că în cadrul recentei sesiuni a Consiliului Atlantic care a avut loc la Paris, comandamentul N.A.T.O. a cerut Danemarcei să-și sporească creditele militare în cadrul planurilor de reînarmare. Referindu-se la discuțiile duse în cadrul sesiunii Consiliului Atlantic, primul ministru al Danemarcei a subliniat că „sesiunea miniștrilor țărilor membre ale Pactului Atlantic a fost o dezamăgire și a umbrit spiritul Genevei".

DJAKARTA: Presa din 23 decembrie publică noi date preliminare despre alegerile pentru Adunarea constituantă a Indoneziei. Potrivit acestor date, pentru Partidul Național au votat aproximativ 7.500.000 alegători, pentru Partidul Comunist — peste 5.200.000, pentru partidul Nahdatul Ulama — peste 5.000.000, pentru partidul Mașumi — aproximativ 4.000.000.

ANKARA: După cum reiese din informațiile presei, relațiile dintre Grecia și Turcia s-au înrăutățit din nou în mod simțitor. Agenția Anatolia anunță că la 21 decembrie guvernul turc a întreprins demersuri pe lîngă guvernul Greciei și i-a declarat că în cazul cînd autoritățile judecătorești grecești vor continua presiunile asupra membrilor Consulatului turc din Salonic, guvernul turc va fi nevoit să ia măsurile corespunzătoare.

NEW YORK: Ziarul „New York Times" se ocupă într-un articol de problema regiunilor lovite de criză din Statele Unite, problemă care a devenit cronică în multe state din S.U.A. Potrivit cifrelor vădit micorate citate în articol, se evaluează că la fiecare 100 de muncitori americani 3-4 sînt șomeri.

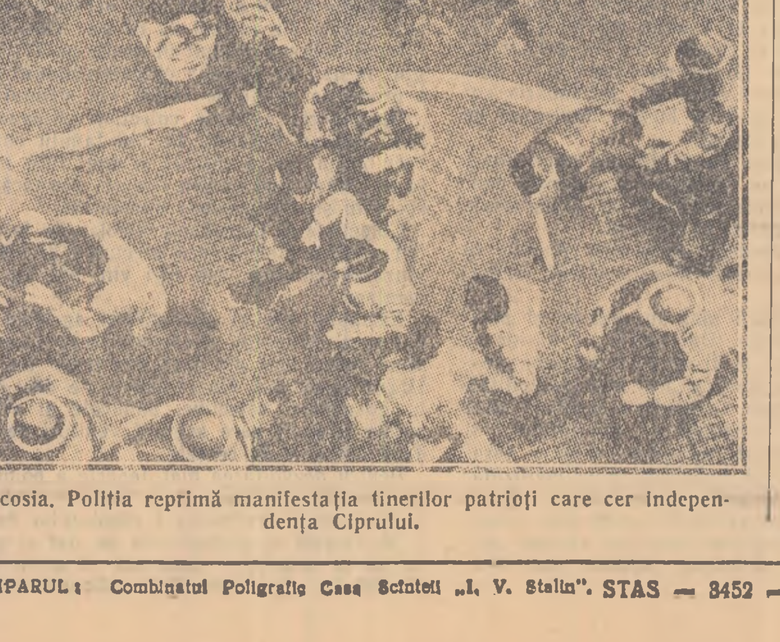

Nicosia. Poliția reprimă manifestația tinerilor patrioți care cer independența Ciprului.

Note externe

Roadele „comics"-urilor...

După ce avionul își luă zborul, pe aeroportul unui mic oraș american au mai rămas cîteva minute rudele și prietenii celor plecați. Printre aceștia — un tînăr înalt, brunet, John Gilbert Graham, mai flutură de două, trei ori batista în semn de rămas bun și se îndreaptă spre ieșire. O jumătate de oră mai tîrziu, cineva îl caută în micul restaurant din apropierea aeroportului, unde John își sorbea calm cafeaua. O veste îngrozitoare i s-a adus la cunoștință: avionul pe bordul căruia se afla mama lui — se prăbușise. Toți cei 44 de pasageri pieriseră. John bău ultimele picături de cafea, mestecă liniștit restul sendvișului și se îndreptă spre casă.

Cîteva zile după aceea, îndoliatul fiu își îngropă mama cu tot fastul cuvenit. N-a trecut mult însă și John Gilbert Graham a fost arestat. Era învinuit că provocase prăbușirea avionului. Un timp John a căutat să facă pe nevinovatul, apoi a mărturisit. Da, el pusese, chiar sub geamantanul mamei sale, o mașină infernală care a făcut să explodeze avionul. De ce? Ca să poată încasa cei 65.000 de dolari pentru care era asigurată viața mamei sale, el și-a omorît mama și încă 43 de oameni, a devenit ucigaș.

Deși crima lui John Gilbert Graham face mare vîlvă în America, n-ar fi meritat să scriem despre el dacă totul s-ar reduce la un caz penal. Dar substraturile acestei crime sînt mult mai profunde. Ele își au rădăcinile în însăși sistemul educației americane, educație ce urmărește transformarea tineretului din S.U.A. în criminali de profesie. În presa din anus se scrie adesea despre nefastele urmări pe care filmele americane și — mai ales — comicsurile le au asupra tineretului. S-a găsit chiar și un statistician care a făcut următoarele constatări: în cuprinsul a 92 de comicsuri publicate doar într-un an erau descrise cu lux de amănunte 216 crime grave, 86 acte de sadism, 309 crime de mai mică importanță; 287 incidente de comportare anti-socială, 186 cazuri de comportare grosolană, 522 atacuri împotriva unor oameni. Așadar, în total 1606 de delicte pedepsite de justiție.

Cititorii acestor comicsuri, printre care era și John Gilbert Graham, au absolvit un curs amplu de educare criminală.

Și John nu e singurul tînăr cititor de comicsuri ajuns pe banca acuzării. Mii de delicvenți americani, tineri și chiar minori, declară în fața judecătorului că au învățat să jefuiască și să omoare citind comicsurile, vizionînd producțiile Hollywoodului.

D. L.

În Editura de stat pentru literatură politică a apărut:

„O SOLIE A PACII ȘI A PRIETENIEI"

cuprinzînd cuvîntările rostite de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu prilejul vizitei în India, Birmania și Afganistan, documentele publicate cu acest prilej și reportajele ziariștilor sovietici — apărute în ziarul „Pravda" — în legătură cu această vizită.

Volumul cuprinde ilustrații. 450 pagini. Lei 7,70.

Spartachiada de iarnă a tineretului

Etapa de masă — cheia succesului

Zilele trecute, corespondentul ziarului nostru pentru regiunea Suceava a avut o convorbire cu tov. Aurel Dobîncă, președintele comisiei regionale de organizare a Spartachiadei de iarnă a tineretului din regiunea Suceava în legătură cu antrenarea tineretului la această competiție de masă. Publicăm conținutul acestei convorbiri:

Ce măsuri organizatorice s-au luat pînă acum pentru buna desfășurare a Spartachiadei de iarnă a tineretului în regiunea Suceava?

„Cu mult timp în urmă m-am ocupat de pregătirile necesare în vederea bunei desfășurări a Spartachiadei. A fost formată din vreme comisia regională a Spartachiadei, care și-a întocmit de îndată un plan de muncă.

Încă în luna noiembrie a fost organizată pe întreaga regiune o consfătuire la care au luat parte secretarii cu problemele de propagandă ai comitetelor raionale U.T.M., președinții comitetelor raionale de cultură fizică, profesori de educație fizică și specialiști din diferite ramuri de sport.

Aici am discutat despre sarcinile ce ne revin în timpul desfășurării Spartachiadei de iarnă. În consfătuire, raionul Vatra Dornei a chemat la întrecere toate raioanele cu obiectivele: **cea mai mare mobilizare în cadrul Spartachiadei, cele mai multe baze sportive amenajate, cele mai bune rezultate tehnice obținute.**

După această consfătuire, comisiile raionale au organizat ședințe cu colectivele sportive și cu secretarii comitetelor U.T.M. unde a fost prelucrat regulamentul de organizare și desfășurare al Spartachiadei".

Ce condiții materiale au la dispoziție concurenții?

„Unele măsuri au fost luate încă înainte de deschiderea Spartachiadei. Materialul sportiv existent în colectivele sportive a fost reparat. În plus, s-au luat măsuri pentru construirea de noi baze sportive. Așa de pildă, în raionul Vatra Dornei au fost amenajate două pîrtii pentru schi, iar la Rădăuți, Suceava și Cîmpulung Moldovenesc s-au făcut instalațiile de apă necesare celor trei patinoare.

Demnă de apreciat este inițiativa colectivului sportiv Dinamo din Botoșani, care a ajutat colectivele sătești Recolta cu un număr de 100 de schiuri".

Ce măsuri s-au luat pentru mobilizarea unui număr cît mai mare de tineri la întrecerile Spartachiadei?

„La Concursurile sportive ale tineretului, regiunea Suceava a mobilizat un număr mare de tineri. Pentru acest succes am obținut cupa oferită de către comisia centrală de organizare. Este limpede că ne vom strădui să antrenăm și la Spartachiada de iarnă un număr mare de tineri. **Experința trecutelor competiții sportive de masă ne-a învățat să punem accentul pe etapa de masă, etapă care asigură de fapt succesul oricărei competiții de asemenea gen.**

În primul rînd noi am trecut la activizarea comisiilor de organizare ce-au existat în timpul Concursurilor sportive ale tineretului. Cadrele din aceste comisii au o bună experiență care ne va fi și de data aceasta de mare folos.

Deoarece în etapa de masă, succesul depinde de felul cum se preocupă de această problemă organizațiile de bază U.T.M. s-a ținut seama că ele trebuie instruite în această problemă.

Cei mai buni tehnicieni pe ramuri sportive se vor deplasa în colectivele sătești pentru a ajuta concret munca lor.

Sperăm că în felul acesta Spartachiada de iarnă a tineretului va cuprinde masele cele mai largi de tineri din regiunea Suceava".

Prin regiunea Galați...

• Zeci de șahiști în comuna Dăieni • Exemplul profesoarei • De ce Spartachiada este slab cunoscută în raion...

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

În vederea bunei desfășurări a Spartachiadei de iarnă a tineretului, Comitetul regional U.T.M.-Galați, în colaborare cu comitetul regional C.C.F.S. au luat o serie de măsuri organizatorice. Pentru popularizarea acestei competiții, printre altele s-au tipărit numeroase afișe ce au fost răspîndite în raioane.

Unele colective sportive ca acelea din comunele Dăieni, raionul Măcin, Cudalbi, raionul Bujoru, Tudor Vladimirescu și altele au antrenat de-acum un număr mare de tineri care au început să dea o serie de probe la disciplinele prevăzute în regulament. Așa de pildă, **72 de tineri din comuna Dăieni participă la întrecerile de șah în prima fază, 47 de tineri din comuna Cudalbi participă la întrecerile de șah, gimnastică și trîntă, iar 16 tineri din comuna Tudor Vladimirescu își dau probele la tenis de masă și gimnastică.**

Un exemplu demn de urmat în antrenarea și pregătirea tinerilor pentru Spartachiada de iarnă l-a dat tînăra Mihalache Gica, profesoară de educație fizică în comuna Cioara. Ea a reușit de-acum să pregătească o serie de tineri pentru viitoarele întreceri.

Cu toate aceste succese de început, mai sînt raioane **ca Filimon Sîrbu, Brăila, Liești și altele, unde nici măcar nu s-a constituit comisia raională, deși la această dată trebuia să fie constituite și comisiile comunale.**

Această situație se datorește faptului că unii membri ai comisiei regionale muncesc fără suficient simț de răspundere. În raionul Măcin de pildă, răspunde din partea comisiei regionale, pentru constituirea colectivului respectiv, tovarășul Vlăducă Vasile, președintele asociației „Recolta", care însă nu s-a preocupat de această îndatorire. Unii membri ai biroului raional au socotit ca o treabă de mîna a treia mobilizarea unui număr mare de tineri la întrecerile sportive. Așa s-a făcut că în raionul Filimon Sîrbu, din cauză că tovarășul Vlăsceanu Nicolae, secretarul cu problemele de propagandă al comitetului raional U.T.M., nu s-a preocupat de înființarea comisiei raionale, lucru de care răspundea, Spartachiada de iarnă a tineretului este slab cunoscută în raion.

De la comisia regională, al cărei președinte este tov. Grosa Arsenie, secretar al comitetului regional U.T.M., se așteaptă mai multă inițiativă, mai multă muncă concretă pentru ca în fiecare raion comisiile respective să atragă spre sport, spre Spartachiada de iarnă, cît mai mulți tineri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52